Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Praktisk Raadgiver for

UDVANDRERE TIL AMERIKA

Udarbejdet med særligt Hensyn til
Regeringens Friland og dets Erholdelse
i de vestlige Stater

Af Chr. B. Nielsen
FORH. FREDSDOMMER I OMAHA, NEBRASKA

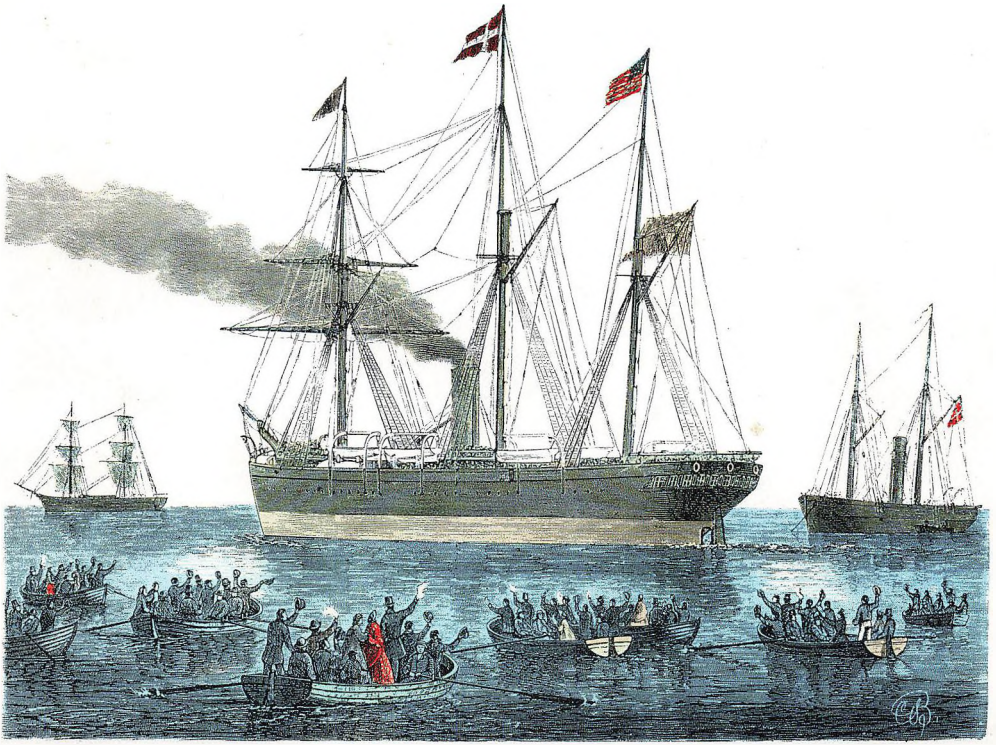

Strandbergs Forlag

PRAKTISK RAADGIVER FOR UDVANDRERE TIL AMERIKA

Praktisk Raadgiver for

UDVANDRERE TIL AMERIKA

Udarbejdet med særligt Hensyn til
Regeringens Friland og dets Erholdelse
i de vestlige Stater

Af Chr. B. Nielsen
FORH. FREDSDOMMER I OMAHA, NEBRASKA

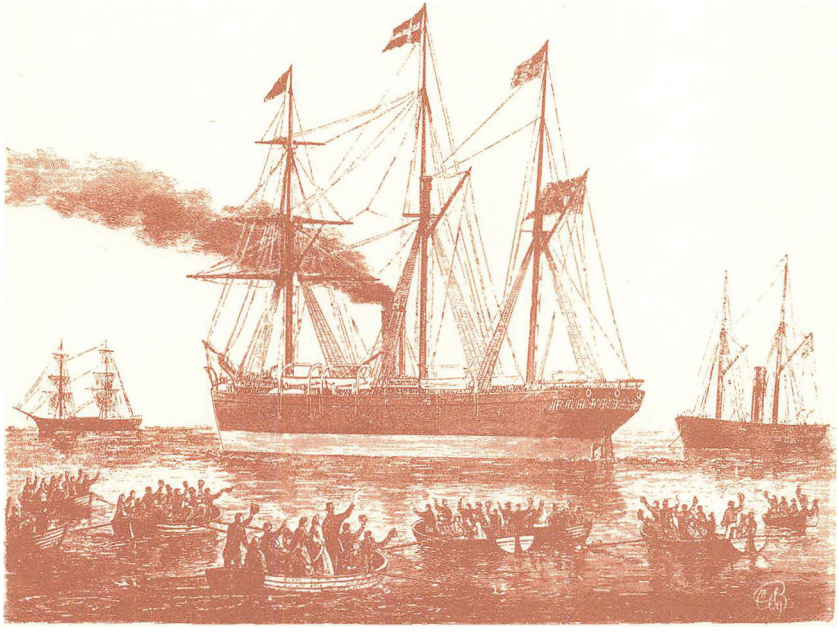

Strandbergs Forlag

© Strandbergs Forlag MCMLXXV

Fotografisk, mekanisk eller anden gengivelse af denne bog eller dele heraf er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Bogen er fotosat med Times. Tilrettelagt, reproduceret og trykt af Strandberg Bogtryk/Offset a-s.

Drømmen om Amerika

Imellem 1840 og 1914 emigrerede mere end 300.000 danskere til Nordamerika - over 15% af befolkningen, som da androg ca. 2 millioner indbyggere. Hele områder af Danmark blev lagt øde. Det kan nævnes, at f.eks. Hjørring Amt i ovenfornævnte periode blev »drænet« for 46% af sin befolkning. - I samme tidsrum forlod yderligere ¾ mill. nordmænd og ca. 1,1 mill. svenskere Norden, og målet var også her Det nordamerikanske Kontinent. Den største folkevandring i nyere tid var sat igang. Ialt 52 mill. europæere forlod deres hjemlande og emigrerede til USA og andre oversøiske lande.

De elendige forhold store dele af befolkningen i Danmark levede under i forrige århundrede gjorde det naturligt, at man vendte blikket imod Amerika: De store muligheders land, hvor *alt* var muligt for den, som kunne gennemføre den lange og besværlige rejse dertil.

Beslutningen om at emigrere var for den jævne dansker i en fjern landsby svær - det var en begivenhed, der kunne få uoverskuelige konsekvenser. Han måtte forlade sin familie, sine venner, sin hjemegn samt næsten alt sit jordiske gods bortset fra den smule, han økonomisk magtede at transportere med til sit fjerne mål langt borte i »The Wild West«.

Men trangen til udvandring, der i høj grad blev næret af de fantastiske udsigter, som dampskibs- og jernbaneselskaber lokkede med i deres annoncer i danske dagblade, blev samtidig støttet af strålende beretninger fra *de* hjemvendte dansk-amerikanere, som havde haft heldet med sig i det fremmede. - De første emigranter var guldgravere, som efter at der var opdaget guld i Californien i 1848 vendte hjem med malende beskrivelser fra dette fjerne eldorado.

Samtidig som strømmen af guldgravere, lykkejægere og andre tog til i 1850-erne, ledsagedes udviklingen af en udbygning af det

nordamerikanske jernbanenet, og dette bevirkede naturligvis, at mulighederne for at nå frem til de forskellige egne af Amerika blev lettere. Det kan nævnes, at den første »Pacific-Railway« fra Chicago til San Fransisco blev fuldført i 1869.

Efter den amerikanske borgerkrigs afslutning i 1865, da fredeligere forhold indtraf i det store udvandrerland, var næsten al god jord taget i brug øst for Missisippi. »To Go West« var navnlig for landmænd en fremkommelig vej ud af økonomiske og sociale problemer. Lavlandet omkring de store søer var et frugtbart område, hvor de europæiske indvandrere kunne beskæftige sig med kornavl. Men her måtte man til gengæld kæmpe imod indianerstammerne, som var blevet anbragt i reservater og som drømte om at vende tilbage til de frugtbare distrikter.

I 1847 grundlagde en religiøs sekt, Mormonerne, Salt Lake City i staten Utah. Skandinavernes emigration til Utah begyndte tidligt i 1850erne og fortsatte med kun lejlighedsvise afbrydelser til hen i 1860erne. Det anslås, at mere end 21.000 skandinaver emigrerede til Utah i det 19. århundrede.

Tiderne var ikke lette for disse tidlige medlemmer af Mormonkirken. Mange af dem måtte vandre mere end 2000 km fra, hvor jernbanelinjen hørte op midt i Amerika og ud til Utah. - En særlig måde at bringe folk frem på, var ved hjælp af håndkærrekompagnier. Her trak og skubbede man en kærre, hvorpå var ladet alle éns jordiske ejendele.

De vanskeligheder, de overvandt, kan illustreres af et typisk kompagnis oplevelser. Det forlod København den 1. april 1859.- I dette kompagni var der 355 mennesker: 224 danskere, 113 svenskere og 18 nordmænd.

De rejste med damper over Vesterhavet til Grimsby i England. Med jernbane til Liverpool, hvor de gik ombord i skibet »William Tapscott«, der også medførte andre mormoner fra England. De sejlede mod Amerika den 11. april 1859 med ialt 726 mennesker ombord. Efter tidens målestok blev det en forholdsvis behagelig rejse, kun generet af de forskellige angreb af søsyge.

Efter 31 dages forløb ankom de til New York. Man bemærkede,

at deres helbred var usædvanlig godt: Kun en enkelt kvinde døde. Hun var ældre og allerede syg, før hun gik ombord. På den anden side blev der født 2 på sørejsen og 19 par blev gift.
Fra New York rejste de med damper op ad Hudson River, videre til St. Joseph i Missouri, og pany med damper op ad Missouri-floden til Florence i Nebraska, hvor de skulle forsynes med udstyr til rejsen over prærierne.
Den 1. juni organiseredes skandinaverne i tre kompagnier, der blev ledet af Hans O. Magleby, Jens Jensen og Matthias B. Nilsson, og de påbegyndte rejsen mod Utah den 9. juni. Der var en håndkærre til hver gruppe på fra 4 til 6 personer, og det var tilladt hver at medbringe 9 kilo bagage. Inden de tog fra deres nordiske fædrelande, havde de fået at vide, at det ville koste hver enkelt voksen 150 rigsdaler, eller ca. 450 kr., at krydse prærien med håndkærre i 1859. De ankom til Salt Lake City den 4. september, lidt over 3 måneder efter afrejsen fra København. Da det blev kendt i Utah-dalen, at det skandinaviske kompagni nærmede sig, »drog Tusinder af Indbyggere fra Byen ud for at møde dem, og anført af 2 Orkestre marcherede de tapre Vandrere igennem Byens Gader, der var fyldt med Mennesker«. - Den dansk-amerikanske historiker, Andrew Jenson, skrev herom, at »Mangen en Glædestaare saas rullende ned af Kinderne paa de Nyankomne og deres Venner som modtog dem«.
Ved redigering af denne bog, og ved gennemgang af arkivmateriale hertil, har det slået udgiveren med forundring, at datidens aviser og tidsskrifter indeholdt uhyre lidt redaktionel omtale af udvandrerne og deres problemer. Spalteplads har næsten kun været ofret for såvidt angår betalte annoncer, som beskrev dampskibslejlighed til Amerika. Ligeledes er det illustrative materiale sparsomt. - Det kunne føre til den antagelse, at udvandringen slet ikke interesserede de mere velbjergede. - Det er også interessant at bemærke, at de nordjydske områder, der for 100 år siden nærmest blev affolkede, stadig den dag idag lider under beskæftigelsesmangel, og at en vis form for udvandring atter er begyndt. Denne gang til Sverige og Norge.

Bøger som *»Praktisk Raadgiver for Udvandrere til Amerika«* blev bl.a. gratis fordelt overalt i Danmark i slutningen af forrige århundrede af agenter og underagenter for de forskellige dampskibsselskaber, som var interesserede i at sælge »færdigpakkede« rejser til det forjættede land i vest. Og disse bøger udkom i mange udgaver, hver især i store oplag. - Det vil sikkert erindres af læsere af *Vilhelm Mobergs »Utvandrarna«* - og af interesserede, der fulgte TV-spillet bygget over samme roman - at hovedpersonens broder, Robert, ihærdigt studerede en lignende svensk-amerikansk »Udvandrer-Raadgiver«. Og at samme Robert ved ankomsten til New York netop derfor var den eneste, der på det tidspunkt var istand til at meddele sig på et - måske noget haltende - men dog alligevel nogenlunde forståeligt engelsk.

»Praktisk Raadgiver for Udvandrere til Amerika« er i denne udgave yderligere forsynet med et datidigt illustrationsmateriale, og for fremskaffelsen af dette takker jeg *direktør Holger Bladt og frue, Udvandrerarkivet i Ålborg, Vensyssel Tidende, redaktør Jørgen Schmidt, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige* og *mag. art. Iørn Piø, Dansk Folkemindesamling.*

H. J. Strandberg

Anbefalinger af Bogens 1ste Oplag.

Udtog af et Brev.

»Min Attest i din Bog kan Du selv skrive som Du vil, gode Nielsen, da den kun indeholder Sandhed, og enhver Emigrant maa være Dig taknemlig for at erholde saadanne Oplysninger, som den indeholder.

Omaha, den 7de Mai 1871.

John Rath,
dansk Vicekonsul.«

»Dagbladet« af 30te Juni 1871.

»Hr. Nielsen har til Vejledning for Udvandrere udarbejdet et lille Skrift: »Amerika, eller Homestead-Loven og Frilandet i Vesten«; jeg har gjennemlæst Bogen og om jeg end ikke kan give Forfatteren Ret i alle Punkter, anseer jeg den dog i det Hele taget for en paalidelig og praktisk Raadgiver for Udvandrere.«

»Dagens Nyheder« af 16de Juli 1871.

»Under Titlen »Amerika eller Homestead-Loven og Frilandet i Vesten« har forhenværende Fredsdommer i Omaha (Staten Nebraska), Hr. Chr. B. Nielsen, *udgivet en Række praktiske Raad og nyttige Vink for Udvandrere til de vestlige Stater, saasom: Kansas, Nebraska, Iowa, Dakota og Minnesota. Vi, der personlig have kjendt Hr. Nielsen, inden han selv udvandrede, kunne tilføje den Bemærkning, at det er vor Overbevisning, at han har skrevet ifølge sit bedste Skjøn og ikke for gjennem Udvandringen at berige sig selv. Vi anbefale derfor Gjennemlæsningen af Hr. Nielsens lille Bog til Enhver, der tænker paa at nedsætte sig i »Vesten«; han vil af den kunne lære Adskilligt, der senere vil komme ham til Nytte.«*

Bogens 2det Oplag vil blive fremlagt for General-Konsul Christensen i New-York til Bedømmelse.

Forfatteren.

Utallige Tusinders Velfærd, selv i Generationer, beroer paa en i Tide rigtig Forstaaelse og Benyttelse af Homesteadloven, den skjønneste Lov, Verden har seet fremstaae.

Maalet er Familiens Uafhængighed og Beskyttelse mod Fattigdom for Fremtiden, og vel værd at underkaste sig de Savn for, som det medfører at naae det.

Tænk herpaa, I Fattige, som endnu idag i alle Lande sukke under Fattigdommen og dens Forbandelser.

Omaha, i Juli 1866.

Chr. B. Nielsen.

I Slutningen af denne Bog findes endeel Sætninger, som jeg i stor Hast har udarbeidet, paa det Nærmeste efter Lyden i den amerikanske Udtale, og med saa faa overflødige Bogstaver i Udtalen, som muligt. Jeg paastaar langtfra, at de i alle Tilfælde ere grammatikalsk rigtige, eller at Intet kunde være bedre; men Den, som kan bruge omstaaende Sætninger med Fornuft, kan gjøre sig forstaaelig i Amerika, og dette har været min Hensigt med Udarbeidelsen.

Forfatteren.

Indledning til 2den Udgave.

Da jeg i Aaret 1868 skrev nærværende Bog, paaviste jeg i Indledningen, at Hovedgrunden til dennes Tilblivelse var at lette de skandinaviske Rigers Emigranter Valget af et godt og lykkeligt Hjem paa Regjeringens Frijorder ifølge Homesteadloven af 20de Maj 1864, og udtalte deri den Mening, at disse i Fremtiden vilde forsvinde, det vil sige »ophøre at være Frijorder«, med en utrolig Hurtighed. Denne Formodning er tilfulde bleven stadfæstet at have været fuldkommen rigtig for alle de Staters Vedkommende, hvor disse Frijorders Erholdelse har været i Overeensstemmelse med den mindre bemidlede Nybyggers sande Fordeel og navnlig paa Grund af let og hurtig Dyrkning og gode Afsætningspladser. Det er derfor indlysende, at i Fremtiden ville Frijorderne endnu langt hurtigere blive optagne end forhen, idet saa mange Tusinde Flere nu have indseet, at deres Erholdelse for den fattige Mand er den sikkreste Vej til Uafhængighed og Beskyttelse mod Fattigdom, og disse derfor nu af al Magt tilraade deres Slægtninge og Venner, i Tide at nyde Godt af Homesteadloven, »den skjønneste Lov, som Verden har seet fremstaae«.

At dette ikke alene er min Mening, bevises bedst ved en af Regjeringen i Washington nylig udgiven Bog, betitlet »Rapport om Indvandringen og Information for Indvandrere«, af Edvard Young, Chefen for Det statistiske Bureau, hvor det paa Side 103 hedder:

»Nebraska tilbyder den sidste Chance til at erholde Frihjem. Vest for Nebraska begynde Bjergene og Øst derfor er Landet hovedsagentlig optaget. Land er billigt nu, men Prisen vil vedvarende stige i Fremtiden, og der vil ikke forløbe mange Aar, før Friland for den Landløse kun vil være en »historisk Beretning.«

Da jeg af De forenede Staters Konsul i Christiania, Hr. Bagge, har erholdt Underretning om, at ovennævnte Bog vil blive oversat i det norske Sprog og blive fordelt i Norge og Danmark, lader jeg den beskrivende Part i min Bog bortfalde, fordi de allersene-

ste og paalideligste Oplysninger om de forskjellige Stater naturligvis findes i et af Regjeringen udgivet Værk. – I en Henseende synes denne Bog endog at overtræffe Alt, hvad jeg i den Hensigt at gavne mine Landsmænd paa forskjellige Maader har udtalt, nemlig, at Staten Nebraska for Tiden tilbyder de største Fordele for den landløse Emigrant, som har i Sinde at blive Agerdyrker i Amerika. Støttet af en saadan Autoritet i min mangeaarige Mening tager jeg ikke i Betænkning her at udtale som afgjort vist, at Nebraska har det bedste Land, Klima og Afsætningspladser for Produkterne af alle de Stater, jeg særligt fremhævede i min Bogs første Udgave, nemlig: »Kansas, Nebraska, Iowa, Minnesota og Dakota Territorier«.

Siden jeg skrev min Bog har det yderligere stadfæstet sig, at der undertiden hersker Tørke i Kansas og at Sommeren der er for varm for Nordeuropæere; at de Egne af Iowa og Minnesota, hvor nu alene Friland kan erholdes, ere for kolde og have for kort aarlig Arbejdstid; at det sydlige Dakota-Territorium, hvor der findes meget prægtigt Land og hvor navnlig Nordmænd for Tiden bosætte sig, har den Mislighed, foruden ogsaa at være koldere end Nebraska, at Vejene efter Regn blive næsten ufremkommelige over store Strækninger af Dalene ved Missouri-Floden, og at Regnen ligeledes hindrer Jordens Pløining i rette Tid; begge Dele modsat i Nebraska, og endelig at Jorden i Nebraska er af en bedre Beskaffenhed og med særegne gode Egenskaber, navnlig den at kunne modstaae de skadelige Følger af saavel for megen, som for liden Regn, end nogen af de andre Stater. Iøvrigt vil min lille Bog som forhen kunne tjene som nyttig Vejledning for Udvandrere til alle de vestlige Prairie-Stater og navnlig de 5 foran Nævnte. Ved Udarbejdelsen deraf har jeg oprigtigt haft den fattige og mindre bemidlede Part af mine udvandrende Landsmænds Vel for Øje. Da det efter Foranstaaende maa synes, som om jeg især tilraader Udvandrere at rejse til Nebraska, beder jeg her forstaaet, at det kun er for den Klasses Vedkommende, som vil optage, og som troer sig istand til at begynde selvstændigt paa et Stykke Friland, hvorimod jeg fraraader aldeles fattige Folk at rejse med Familie

til Nebraska i stor Mængde og navnlig om Vinteren, da der findes lidet Vinterarbejde i Staten. – For at ikke min nuværende Stilling som Emigrant-Agent for Staten Nebraska, i Danmark, Norge og Sverrig mulig skal svække hvad jeg til Fordel for Nebraska har sagt, da tillader jeg mig her at bemærke, at jeg har talt efter min bedste Overbevisning og af Interesse for Udvandrernes Vel, samt at jeg indehaver min nuværende Tillidspost for Staten Nebraska med Tab af baade Tid og Penge og Opoffrelse af en fast Stilling som 2den Bogholder i en Bank i Omaha.

I Haab om at mit Arbejde maa blive idetmindste en Deel af mine udvandrende Landsmænd til virkelig Nytte, overgives det herved til deres Bedømmelse.

p. t. Kjøbenhavn, den 1ste September 1871.

Chr. B. Nielsen.

Til Amerika.

4 Gange ugentlig Befordring
med Nordtysk Lloyds (Bremer-Linien)
1ste Klasses Passager-Dampskibe fra
Bremen direkte til

New York-Baltimore.

Afgang fra Hjøring hver Søndag, Mandag, Onsdag og Fredag.
Billige Overfartspriser. større Selskaber indrømmes Rabat. Nærmere Oplysninger meddeler

J. Frederiksen,
Uhrmager,
Østergade, Hjøring.

NB. **Ingen af denne Linies Skibe fører Kvæg.**

Annoncer som ovenforstående kunne i stor udstrækning ses i danske dagblade i slutningen af forrige århundrede. Denne er fra Vensyssel Tidende den 29. februar 1882. – En underagent for »Nordtysk Lloyds«, Urmager J. Frederiksen, Østergade i Hjørring, tilbyder her at sørge for alt fornødent for så vidt angår billige rejser – 4 gange ugentlig – helt frem til Baltimore i staten Maryland – og man garanterer udvandreren, at »Ingen af denne Linies Skibe medfører Kvæg«.

1ste Kapitel.

Hvem bør reise til Amerika?

Dette Spørgsmaal synes uvæsentligt for de Tusinder, som hvert Aar alligevel forlade deres Fædreland, for her at søge deres Udkomme paa en lettere og sikrere Maade end hjemme, og da det er for dem, at denne Bog er skrevet, kunde det synes, som om det helt kunde udelades; thi staae de først eengang paa Amerikas

Jord, da gaaer Vejen kun »fremad« til Død eller Sejr, eller mindre krigerisk talt, til Armod eller Velstand, fordi, i de allerfleste Tilfælde, Tilbagevejen er dem afskaaret, enten af Mangel paa Rejsepenge, Følelse af Skam over at maatte vende hjem med uforrettet Sag, eller paa Grund af andre Forhold. Altsaa, disse maa og skulle igjennem, thi leve skulle de hver Dag, og Huusly, Føde og Klæder faaer man ikke her, ligesaa lidt som hjemme, for Intet. For om muligt at lette nogle af disse Vejen til at naae det Maal, hvorefter de fleste Udvandrere stræbe, »et godt Udkomme som uafhængige Mænd« – hvilket skal erstatte dem det tabte Fædreland og Alt hvad de der havde kjær – er denne Bog, jeg gjentager det, skrevet.

Men da det Tilfælde ligger nært, at nærværende Bog ogsaa kunde falde i Hænderne paa Folk, som endnu ikke have bestemt sig til at forsøge deres Lykke i den nye Verden, anseer jeg det for rigtigst, ikke at forbigaa dette Punkt, ligesom dette Capitel ogsaa skal have til Hensigt at vække Eftertanke hos den, som alt er paa Vejen hertil, eller allerede har betraadt Amerikas Jord, om han ogsaa har de Evner, som udfordres for at komme frem herovre, eller om han bruger sine Evner paa den rette Maade. Efter min Formening skal Enhver, som er tilfreds hjemme, eller som har et nogenlunde sorgfrit Udkomme og Udsigt til Fremgang i sit Fødeland, blive hvor han er og takke Gud fordi han har et Hjem, og holde sig til Danmark. Herfra vil jeg dog undtage unge, kraftige Folk, der have Lyst til at se lidt af Verden og i pecuniair Henseende ere stillede saaledes, at de ikke behøve at arbeide for Udkommet. Et Par Aars Ophold i de Forenede Stater vil lære dem meget, om hvilket de før ingen Anelse havde, og i alt Fald ville de ikke komme hjem igjen dummere, end da de reiste, ligesom Enhver, der har nogle Tusinde Dollars at begynde med, næsten kan være sikker paa at fordoble Summen aarligt, enten ved at opkjøbe godt Land i Nærheden af Afsætningspladser, til Regjeringens Pris, 1¼ eller 2½ Dollars pr. Acre, eller ved at begynde paa det Letteste og Sikkreste af Alt her i Amerika, »Qvægavl«. Ligeledes vil Kjøbet af Byggepladser i Byer, der ere i god Op-

komst, og Opførelsen af Huse herpaa, indrettede til Forretningsbrug, ogsaa ofte give 100 pCt. og derover. Dog, tilbage til Hovedparten af Emigranterne, dem, som forlade Fædrelandet med Sorg i Hjertet, for at søge Udkommet paa en fremmed Kyst, og vil jeg fremsætte mine Raad efter Nummer. Altsaa:

1ste. Ingen, som ikke er rask og arbeidsdygtig, eller, hvad der er ligesaa slemt, »ikke arbeidsvillig«, jeg mener, som er doven, bør rejse herover. Amerika er ikke Landet for dem, hvilket utallige Exempler bevise. Det kan og vil ernære enhver flittig Mand, men den Dovne hjælper Ingen, han staaer Fare for at blive Spiller, Svirebroder eller Skurk.

2det. Gamle og svagelige Folk bør i Regelen ikke rejse herover, uden at de have voxne Børn med, eller Saadanne at rejse til, som allerede ere i Stilling herovre. Gamle Folk lære vanskeligere Sproget og vænne sig aldrig saa let til Forholdene som Yngre; men er Manden kraftig, har han et godt Haandværk at holde sig til, f.Ex. Tømrer- eller Murerhaandværket, og foretager han Rejsen mere for at gavne sine Børn end for sin egen Skyld, da kan han endda opleve at se sit Maal naaet, som f. Ex. Hr. Brandt, forhenværende Arrestforvarer i Sundby, der har været her et Par Aar som Tømrer, og som kom fattig hertil, efter min Anbefaling af Nebraska, og nu har en rigtig god og værdifuld Ejendom.

3die. Haandværkere og Arbejdsmænd ere de bedst stillede af alle fattige Emigranter strax ved deres Ankomst hertil, og de, som forstaae og tale Engelsk, faae altid lettere og bedre Arbeide, end de, som ikke forstaa Landets Sprog. Derfor mener jeg, at Enhver, som ikke er vant til haardt Arbeide eller ikke kan noget Haandværk, bør søge at lære et saadant (ligefrem Tømring er det sikkreste at stole paa), inden han rejser, eller være fuldkommen sikker paa, at han ikke vil holde sig for god til at tage hvilketsomhelst Arbejde strax, for at erholde et hæderligt Udkomme. Ligeledes bør Enhver lære saa meget »Engelsk« som muligt, allerede hjemme eller paa Rejsen hertil.

4de. Folk, som ikke hjemme ere vante til haardt Arbejde, f. Ex. Studenter, Officierer, Lærere, Contorister, Handelsbetjente og

Flere, finde Begyndelsen herovre besværligere end Andre, og jo større deres Dannelse er, jo bedre Forhold de have været vante til hjemme, desto mere ville de i Begyndelsen savne Fædrelandet og sukke under Forbandelsen »i dit Ansigts Sved skal Du æde dit Brød«. Dog, netop for mange af disse er Emigration muligvis mere nødvendig, end selv for Folk af Arbejdsklassen, men vilde det derfor være Synd at fraraade dem at komme herover, gifte eller ugifte, saa vilde det paa den anden Side være aldeles urigtigt at tilraade dem at komme, uden nogenlunde at forberede dem paa, hvad de kunne vente sig i Begyndelsen. Altsaa, henholdende mig til hvad jeg i §§ 1 og 2 har sagt, – de maa føle med dem selv, at de ville arbeide for et hæderligt Udkomme, og de maa tage fat strax og ikke først vente, for at se, om de ikke kunne faa »passende Ansættelse«, hvilket de, i ni Tilfælde af ti, ikke ville faa, før de kjende Forholdene, selv om de end erholde nok saa »gode Løfter« af dem, som de medbringe Recommendationsbreve til. Ved at vente fortære de den sidste Skilling, om de have nogle, eller de sætte sig i Gjæld, og Arbeidet smager efter et Driverliv saa meget desto daarligere. Det er derfor mit Raad til Enhver af denne Classe Emigranter: »Tag fat saasnart Du kan, og fortjen den første Dollar snarest muligt, thi derved læres Forholdene bedre at kjende; man faaer Selvtillid, føler sig bedre tilfreds og kommer langt lettere i passende Beskæftigelse, end naar man gaaer og driver.«

Saasnart man ved eget Arbejde fortjener sit Udkomme, da er man »Noget«, ligemeget hvilket Arbeide man har, naar man kun udretter det saa godt man kan; men saalænge man driver, er man Ingenting og føler sig tilmode, som om man Intet duer til.

Langt, langtfra vil jeg ønske, at Folk, som hjemme have været bedre vante længe skulle, saa at sige, staa som den Arbejdsvantes Underordnede, fordi de ikke ved haardt Arbejde kunne fortjene saa meget som han, tvertimod, jeg ønsker oprigtigt Enhver en passende Plads, i Forhold til hans Evner, men kun lidt vilde jeg følge Sandheden, om jeg vilde indbilde denne Classe af mine Landsmænd, at de kun behøve at komme herover, for at finde

Et Ord til Emigranter.

Et tysk Selskab i New York, hvis Opgave det er at hjælpe alle indvandrede Tyskere, skriver i en Beretning følgende, som i fuldt Maal ogsaa gjælder for danske Emigranter.

I Betragtning af, at Udsigterne til en snarlig Forbedring af Forretningsforholdene endnu er temmelig mørke, vil det endnu vare længere Tid, inden Landet kan give Nyindvandrede Beskjæftigelse. Med Undtagelse af virkelige Landarbejdere, som om Foraaret og Sommeren stedse kunde gøre Regning paa Arbejde i Vesten, kunne vi ikke give Arbejdssøgende noget som helst Haab, og gjentage derfor vore sædvanlige Advarsler til Handelsbetjente, Kontorister, Studenter og Officerer *om ikke at udvandre hertil,* selvom deres Forhold derhjemme er nok saa daarlige. For denne Klasse af Folk er der absolut ingen Udsigter, hverken i de nærmeste Aar eller senere. Den saa ofte anvendte Fremgangsmaade at sende »udskejede« Sønner til den store Forbedringsanstalt Amerika, for at de der kunne gjennemgaa Livets Skole og ved Nød og Savn blive tvungne til at ernære sig ved Arbejde, er forkastelig. Naar det ikke er Forældrene eller Familjen mulig at føre den letsindige Søn paa den rette Vej, saa gaar han hertillands, hvor han er overladt til sig selv og let finder en Kreds af letsindige Kammerater, sikkert til Grunde. Hyppige Forespørgsler fra Damer, ældre og unge, af den bedre Stand, som haabe herovre at finde Pladsen som Selskabsdamer, Opdragerinder, Børnehavelærerinder eller andre bedre Stillinger, have vi altid besvaret fraraadende, og dette Raad er for Tiden, hvor selv velhavende Familjer indskrænke sig, endnu mere paa sin Plads. For Tjenestepiger, der kunne paatage sig almindelig Husgjerning, er der, selv i daarlige Tider, al Tid aabent Felt, og saadanne kunne al Tid sikkert regne paa at faa Plads med en temmelig god Løn.

Ugens Nyheder 16.3. 1894.

»Ugens Nyheder« kunne i ovenforstående annonce fra den 16. marts 1894 meddele sine læsere, at udvandringsforholdene var blevet vanskeligere. Man burde ikke sende sine udskejede sønner til »Den store Forbedringsanstalt Amerika« – derimod kunne tjenestepiger regne med at få plads til »En temmelig god Løn«.

lette Pladser ventende paa dem, enten de kunne Landets Sprog eller ikke.

Fordi jeg alvorligt raader Enhver, som kommer hertil uden Midler, at være forberedt paa en lille Tørn i Begyndelsen, derfor har jeg langtfra sagt, at Kundskaber eller Kjendskab til et særligt Fag, som falder udenfor Haandværkerens eller Arbeidsmandens Gjerning, ikke ere til Nytte. Her bruges alle Slags Folk, lærde og ulærde, men der udkræves Kjendskab til Sproget og Forholdene, for at komme ind i de saakaldte bedre Stillinger, der ofte forgjæves søges af indfødte, ubemidlede Amerikanere. Paa sine Steder, navnlig her i Vesten, vil imidlertid en dygtig Handelsbetjent eller Pharmaceut, der taler godt Engelsk, Tydsk og Dansk, langt lettere erholde en Plads end en dygtig Amerikaner, der kun taler sit eget Sprog og kommer fremmed til samme By. Ligeledes ville dygtige Landmaalere let kunne erholde Ansættelse ved at søge paa de rette Steder, nemlig ved de aarlige Valg i de ny oprettede Countier eller Districter, og paa samme Tid kunne de optage og beboe deres Homesteadland. Også kunne dygtige Læger, ved at optage deres Homestead i Nærheden af et stort Setlement, her paa Civilisationens nutidige Grændse, let skaffe sig et godt Udkomme, især naar de holde sig et lille Udvalg af Medicin tilsalgs og navnlig af de herovre saa almindeligt udbredte Patent-Medicin-er.

Foruden Behageligheden ved at kunne Musik, er dette ofte ogsaa lønnende her i Landet; thi i store Byer kan næsten Enhver, som spiller et eller andet Instrument godt, alene fortjene sit Udkomme ved om Aftenen at spille i Theatrene eller andetsteds, og endda have hele Dagen til andet Arbejde.

Jeg vil her tilraade enhver Emploisøgende ikke at stille sit eget Lys under en Skjæppe, men vise saamegen Selvtillid som muligt. Det skader ikke at rose sig selv, naar man kun, naar man erholder Ansættelse, kan udføre hvad man har foregivet.

Gifte Folk erholde i Reglen lettere Adgang til uafhængige Stillinger, end Ugifte; f. Ex. til at begynde et Boardinghuus, Restauration, Bageri eller Conditori, udfordres der i Reglen ikke store Midler, og ofte bliver en Mand ogsaa Noget betroet, naar

han først er lidt bekjendt paa en Plads. En Kone, som ikke holder sig for god hertil, kan ogsaa fortjene en Deel ved sin Vadsk, der tilmed kan udføres paa en Maskine til kun 15 Dollars. Et Par Heste og en Vogn i en stor By, eller fire Køer og endeel Høns i Nærheden af en saadan, kunne ogsaa de fleste Steder ernære en Familie godt, uden for haardt Arbejde. Alt Sligt maa rette sig efter Forholdene paa den Plads, hvor man opholder sig, og om man selv har Tillid til at begynde derpaa eller ikke. Jeg nævner det kun for at vise, at det er muligt for dannede Folk med en Smule Penge at komme i Stilling i Amerika uden at arbeide som Daglejer først. Enhver bør ogsaa overtænke sine naturlige Lyster og Anlæg. Har f. Ex. Een Lyst og Anlæg for Tegning, da søge han sligt Arbejde, og erholder han det ikke, enten hos en Architect, Lithograph, eller paa et af de store Landkorttrykkerier, nuvel, saa gaaer han til en ligefrem Maler og maler Skildte, eller begynder om muligt for sig selv dermed. Dette er amerikansk Aand og Maner og lykkes i de allerfleste Tilfælde.

Naar jeg har brugt Udtrykket »de saakaldte bedre Stillinger«, da er det med Forsæt; thi alt Arbejde er hæderligt her i Landet, og den Mand, der arbejder haardt, fortjener ofte mere end den, der arbeider let, og enten man fortjener sit Udkomme som Haandlanger, ved at grave Brønd, som Tømrer, eller ved at staa i en Boutik, som Handelsbetjent eller for sig selv, kommer ud paa et, man er ligemeget anseet. Den rige, amerikanske Kjøbmand arbejder f. Ex. ofte lige saa haardt som en Pakhuskarl hjemme, og det samme forlanger han af alle sine Folk.

Inden jeg forlader dette Thema, skal jeg dog bemærke, at Enhver, som tænker paa at opholde sig i Byerne og er heldig nok til at erholde det saakaldte »passende Arbeide« for Andre, efter min Mening sjældent faaer stort mere end sit ordentlige Udkomme derved. Hoved-Chancen der (i Byerne, navnlig her i Vesten) bestaaer i at opkjøbe mod Afbetaling en Byggelod eller flere, om man kan, da saadanne paa de fleste Pladser aarlig stige betydeligt i Værdi, navnlig naar man er heldig nok til at kjøbe, hvor Handel og Forretning trækker sig hen.

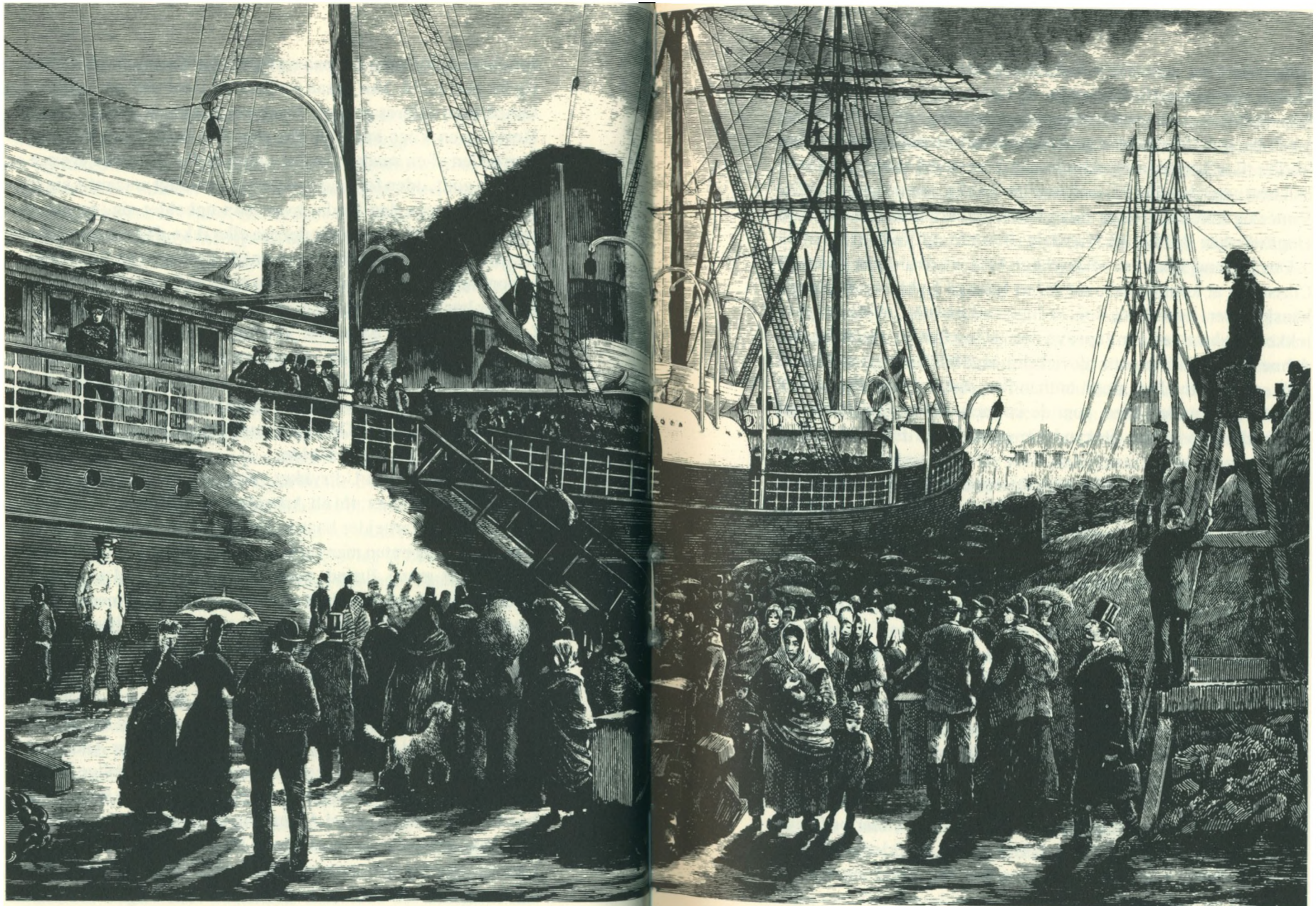

Det udvandringsbillede, V. Tilly har tegnet, kan den kjøbenhavnske Læser saa jævnlig faae at s haandgribelig Virkelighed, efterat Thingvalla-Selskabets to store nye Amerikafarere ere traadte i Virksomhed og paa Larsens Plads have skabt et Sidestykke til de Scener, som tidligere havde den kueplads i Havnegade hver Fredag. - Illustreret Tidende, Kjøbenhavn den 23. April 1882. 23. de Bind.

Det være nu som det vil, En har Held, hvor en Anden har Uheld, ved samme Foretagende, og Lykken følger som bekjendt ikke altid Den, som mest fortjener den; men det er min Mening, at for Folk, som ikke have et godt Haandværk at stole paa, eller lidt Midler til at begynde en selvstændig Forretning med, er Bylivet usikkert, og den Mand maa kaldes heldig, som Aaret rundt, Vinter og Sommer, tjener mere end sit Udkomme, med de høje Udgifter, han der har til Huusleje, Brænde og Vadsk.

Om jeg end ikke har afskrækket Folk af den mere dannede Classe fra at komme herover for at forsøge Lykken i de amerikanske Byer, haaber jeg dog, at Ingen vil paastaa, at jeg søger at lokke dem herover, for at prøve det. At jeg dvæler saalænge ved denne Gjenstand er kun af virkelig Medfølelse med saadanne Folk, som denne Paragraph omhandler, og for om muligt at give dem en eller anden Idee, som de kunne udføre, og derved forskaffe dem en lettere Begyndelse og sikkrere Fremtidsstilling herovre.

Bogen er hovedsagentlig skrevet som Vejledning for Landmænd eller dem, som ville blive Landmænd herovre, og naar jeg kommer til at omtale Landet, da veed jeg, hvad jeg bestemt tør tilraade Enhver; men endnu engang fraraader jeg paa det Alvorligste enhver dannet Mand, med eller uden Familie, at reise til Amerika uden Midler, naar de ikke ere fuldkommen visse paa, at de kunne og ville udholde haardt Arbeide; thi i saa Fald ville de, uden særligt Held, blive ulykkelige Mennesker og forbande den Dag, de satte Foden paa Amerikas frie Jord.

5te. Ingen bør reise hertil, som efterlader saa nære Slægtninge hjemme, at Længsel efter dem kan forventes at være deres Hovedfølelse, hvilket tildels gjør dem uskikkede til alt Arbejde og utilfredse med alle Forhold. Ei heller bør Nogen (Mand eller Qvinde) rejse herover, som ikke kan glemme de Behageligheder, han har havt hjemme eller deres der efterladte Venner og Slægtninge. De tænke kun paa og tale kun om, hvorledes Alt var hjemme, finde Fejl ved Alt og handle Uret imod sig selv og Andre.

6te. Har jeg bestræbt mig for at vise hvem der, efter min Mening, ikke bør rejse herover, og hvem der tør foretage Rejsen uden Midler, vil jeg ogsaa sluttelig fremsætte, hvem jeg ubetinget tør tilraade at komme hertil Vesten, nemlig arbejdsdygtige Folk, som komme her for strax at tage Land, (Homesteadlandet faaes jo for saa godt som Intet), og som have, foruden Rejsen hertil, nogle faa Hundrede Dollars at begynde med. Disse ville Alle blive velhavende i faa Aar, dels ved at deres Land aarligt stiger betydeligt i Værdi, dels ved Kreaturtillæg, selv om de begynde med faa Køer eller Svin, og endelig ved selve Avlingen.

Ogsaa Folk, arbejdsvante eller ikke, naar de blot sætte sig selv paa det Punkt »at ville arbejde«, og som komme herover med den faste Hensigt at blive Landmænd og erhverve sig et Hjem for Resten af deres Levedage (i alt Fald ikke forud bestemme, om tre, fire eller fem Aar vil jeg være rig og rejse hjem igjen); selv om de ikke have den omtalte ringe Sum at begynde med, tør jeg ogsaa tilraade at komme, naar de ville underkaste sig de Savn, som de naturligvis have at bære, fremfor deres heldigere stillede Naboer, i de første Aar, og kun ville tænke paa Maalet og ikke paa Besværlighederne ved at naae det.

Her er Arbejde nok i Vesten for Enhver, som vil arbejde, og Lønnen, skjøndt mindre end før, vil dog endnu her tillade en Mand at spare et Hundrede Dollars sammen om Aaret, og Land, der tilhører en Mand, som, for at faae Udkommet, maa arbejde for sine Naboer det første Aar, bliver akkurat lige saa meget værd, som det, der ejes af en Mand, som strax kan begynde med et Par Heste og et Dousin Køer; kun gaaer det besværligere eller, rettere sagt, mere langsomt fra Haanden for den Mand, som begynder med Intet, fordi han de første Aar maa arbejde for sine Naboer, istedetfor alene paa sit eget Land. Husk herpaa, I Fattige blandt mine Landsmænd, som ønske Eder et eget Hjem, og følg mit Raad inden det bliver forsildigt.

Den aldeles fattige Begynder maa det første Aar lade en af sine Naboer brække Land for sig og betale ham derfor med Arbejde.

En stor Del ubemidlede Farmere eller Folk, der har en Smule

Begreb om Landvæsenet, som her hverken er saa vanskeligt at lære eller udkræver saa haardt Arbejde som hjemme, (paa Grund af de mange ypperlige Redskaber og Maskiner, som her bruges) kunne ogsaa tjene Udkommet det første Aar ved at leje Land af en Nabo, imod at afgive det halve af Høsten, og i Regelen leverer Ejeren da Heste og Vogn, Avlsredskaber og Sædekorn. Forsyne de sig selv dermed, er det almindeligt kun at give Ejeren en Trediedel af Høsten.

Jeg har bestræbt mig for at lade Enhver, som læser min lille Bog, erholde det Indtryk, at for Ikke-Haandværkere er Landvæsenet herovre, naar man arbejder paa sit eget Land, selv ved Uheld, som enkelte Aar indtræffe, en sikkrere og mere uafhængig Levevei, end nogensomhelst anden, man kan paabegynde med samme Capital, og tro Læserne mig paa mit Ord, da tro de det Rette.

For at undgaae senere Misforstaaelser skal jeg dog her tilføje:

1. I de senere Aar ere Tiderne stadig blevne daarligere i Amerika og paa Grund af temmelig lave Kornpriser er det besværligere for Begyndere at komme igjennem end forhen, især da Arbejdslønnen tilmed er bleven lavere.

2. Enhver, som optager Friland, bør ubetinget først forvisse sig om, at der ingen Fare er for fjendtlige Indianere, paa det Sted, hvor han vil berede sit Fremtidshjem; thi hvad kan det nytte en Mand, om han end erholder nok saa smukt Land eller værdifuld Ejendom paa en Plads, hvor han kan risikere at leve den Dag, da han vilde give Alt hvad han ejer for at være vel derfra med sin Familie. – Paa den anden Side bør ingen ugrundet Frygt afholde en Mand fra at tage Land i Nærheden af de fredelige Indianere, hvor ingen Fare er at befrygte. Det vil være en Samvittighedssag for enhver retskaffen Mand at give sande og upartiske Raad i denne Retning, naar han adspørges.

3. Jo nærmere ved en By eller Jernbanestation en Mand kan erholde godt og velbeliggende Land, desto bedre er det for Begynderen, og jo seetlement han kan komme i Nærheden af, desto heldigere er det for ham, da han der lettere kan erholde vellønnet

Subskribtionsindbydelse

paa

GJENNEM AMERIKA

eller

NI MAANEDER I DE FORENEDE STATER

(New York, Niagara, hos Mormonerne, i San Francisco m.m.)

Af

M.G. Marshall.

Oversat af Otto Irminger, Kapitain i Flaaden.

I intet Land gør Udviklingen saadanne Kæmpeskridt som i De forenede Stater. De forskjellige Rigdomme, der ligger skjulte i Jordens Skjød, blive, takket være omfattende Jernbanenet, som amerikansk Foretagelsesaand har stampet frem af Jorden, mere og mere tilgjængelige for talrige Udvandrere, som i det fjerne Vesten skabe en ny Verden, hvor kun Lidet minder om det gamle Europa.

En Engelskmand, Mr. Marshall, der har berejst Landet fra Verdenshav til Verdenshav og foretaget Udflugter til dets skjønneste Egne, bringer i en Bog, »*Gjennem Amerika*«, der ifjor udkom i London, en Skildring af sine Rejser. Han giver sine Læsere et interessant Indblik i forskjellige amerikanske Forhold, dvæler udførligt ved Mormonismen, og dens nuværende Standpunkt, og da han overhovedet paa en underholdende Maade fortæller, hvad han har seet og oplevet, vil Bogen vist have Interesse for de Mange, der følge den rivende Udvikling, som foregaar hinsides Atlanterhavet.

Gjennem Amerika af M.G. Marshall, oversat af Capt. O. Irminger, med mange større og mindre Illustrationer udkommer paa Undertegnedes Forlag i omtrent 5 hurtig paa hinanden følgende Hefter til Subskribtionspris 25 Øre pr. Ark. Subskribtion modtages i alle Boglader i Danmark og Norge, hvor det første Hefte findes til Eftersyn.

Forlagsbureauet i Kjøbenhavn, September 1882.

Ill.Tidende Nr.1198. Kjøbenhavn den 10.September 1882. 23.de Bind.

Arbejde, end naar han lever mellem lutter fattige, langt fra hinanden boende, Nybyggere.

4. Den Mand, som begynder uden Kapital paa et Homestead og vil vente at naa Maalet, maa absolut være i Besiddelse af Arbejdsomhed og Udholdenhed, og lidt nytter det en Mand, at han vil spille Proprietair, fordi han har faaet Ejendomsret over et Stykke Land, naar han dog mangler Oxer, Ploug, Vogn eller Proviant. Han maa arbejde for Andre, til han kan arbejde for sig selv og ikke forsømme nogen Lejlighed til Fortjeneste i det første Par Aar, indtil han er ovenpaa. En flittig og ordentlig Mand faaer i Reglen ogsaa altid en Haandsrækning af sine bedre stillede Naboer, naar han først er bekjendt og har endeel Land opdyrket.

5. En fattig Homestead-Nybygger maa vide, og, om fornødent, benytte sig af, at Loven giver ham Ret til i hvert af de to første Aar at være indtil ½ Aar fraværende fra sin Jord. Han kan altsaa itide sikkre sig Vinterarbejde i Byerne eller paa Jernbanerne, og om Sommeren bo paa sit eget Land og have Fortjeneste nok hos sine mere velhavende Naboer. – Imidlertid maa han nøje passe paa ikke at være fraværende en eneste Dag over 6 Maaneder ad Gangen, da han ellers har fortabt sin Ret til sit Land, dersom den bliver ham bestridt.

Inden 7 Aar skal han bevise 5 Aars uafbrudt Beboelse og Opdyrkning af Landet, hvorimod han allerede efter ½ Aars Bopæl og fornøden Forbedring af Ejendommen, har Ret til at kjøbe Landet til Regjeringens billigste Pris, dersom han faaer i Sinde at flytte derfra inden Udløbet af de 5 Aar.

6. Som andetsteds i Bogen bemærket, vil en Mand, som har saa god Fortjeneste, at han kan spare Penge op, gjøre rettest i at beholde sit Arbejde og vente med at tage Homestead, til han ejer den Sum, der er nødvendig til at drive sit Land for egen Regning, eller endnu hellere, kjøbe Land, hvor saadant kan erholdes til billig Pris, da han jo i saa Fald kan blive hvor han er, eller flytte efter eget Ønske, uden at være bunden af Homesteadloven, og nyde godt af Landets stigende Værdi, om end ikke i samme Grad, som den, der opdyrker Jorden.

Min Bog er hovedsagentlig skrevet i den Hensigt at paavise, at fast Ejendomserhverv er den sikkreste Fremgang i Amerika, og det skal glæde mig, om ret Mange ville lægge sig det paa Sinde og følge mit Raad inden det bliver for seent.

Udvandrere,

der agte at rejse til Amerika, anbefales den **ny** etablerede Dampskibslinie

Monarch-Linien,

der befordrer Passagerer fra **Kjøbenhavn**, **Esbjerg** eller **Hamborg** via **London** til **New-York**, ligesom gjennemgaaende Jernbanebilletter til **alle** Stationer i Amerika udstedes til **billigste Priser**.

Enhver Forespørgsel angaaende Passagepris, Afgangsdage etc., besvares omgaaende ved Henvendelse til Liniens **General-Agent for Danmark**.

F. R. Falck,
Nyhavn 20,
Kjøbenhavn K.

eller mine Agenter:
Morten Nielsen, Ejersted i Saltum pr. Aabybro,
C. C. Bach i V.-Brønderslev.
NB. Dygtige Agenter søges i alle Provinsbyer.

Udvandrerbefordringen til Amerika blev snart industrialiseret. Nye dampskibslinier skød frem, og allerede etablerede søgte stadig nye agenter i hele Danmark. – Annonce fra Vensyssel Tidende den 18. februar 1882.

2det Kapitel.

Hvorhen og hvorfor?

De Grunde, hvorfor jeg kun omtaler Staterne Nebraska, Kansas, Iowa, Dakota og Minnesota, og kun anbefaler disse som passende for den skandinaviske Emigration, ere følgende:

1. At Landet i de øst for samme liggende Stater allerede for Størstedelen er uopnaaeligt for den Ubemidlede, og at det lidet Homesteadland, der er tilbage, (navnlig i det nordlige Wisconsin) enten er af daarlig Beskaffenhed eller for besværligt at opdyrke, paa Grund af Bakker eller Sten og Trærødder i Jordfladen, saa at det vel kan betragtes som værdiløst for en fattig Mand, idetmindste saalænge bedre Land kan faaes andetsteds og tilmed i et mildere Clima.

2. De syd for samme beliggende store Landstrækninger, hvoraf Texas indeholder det meste og bedste Friland, egne sig bevisligen mindre for Nordeuropæere paa Grund af det varmere og usundere Climat og Retstilstanden – siden Borgerkrigen i de sydlige Stater – er ogsaa her af en saadan Beskaffenhed, at vist kun faa af vore fredelskende og lovrespekterende Landsmænd ønske sig derhen trods disse Staters særlige Behageligheder og Fordele.

Af disse Grunde havde jeg først bestemt helt at forbigaa Kansas; men da Climaet der for endel kan betragtes som sundt, og Retstilstanden i den østlige Del af denne Stat stadigt forbedres, formener jeg ikke at have Ret dertil i en Bog som nærværende, naar den skal opfylde sin Hensigt.

3. Nordligere gaaer intet Gebet af de Forenede Stater, og selv de nordlige Dele af Minnesota og Dakota anseer jeg ubetinget som altfor kolde, og Høsten af visse Producter der altfor usikker til at disse Egne bør vælges af Farmere og endelig:

4. Vest herfor. Skjøndt Raabet: »Mod Vesten« har lydt i Amerika i over 100 Aar og rimeligvis vil lyde af vore Børn og Børnebørn, vil for Tiden vist kun faa af vore ubemidlede Landsmænd

kunne gjøre sikker Fremgang længere vest paa, end hvor det gode og dyrkelige Land findes, eller omtrent 150 til 200 engelske Mile vest for Missouri-Floden. Unegteligt findes der endnu dyrkeligt, ja rigt Land, længere mod Vesten, f. Ex. i Utah, Wyoming og Montana, for ikke at forbigaae Oregon, et fortrinligt agerdyrkende Land nord for Californien, men Reisen dertil alene koster en Familie saameget, at en fattig Mand for denne Sum kan gjøre en god Begyndelse andetsteds; dernæst skal Landet her (Oregon undtagen) med stor Bekostning *irrigates* eller overrisles med Vand, for at det kan give nogen Afgrøde, og endelig er Retstilstanden i alle Mine-Egnene endnu temmelig usikker, og Liv og Ejendom stadigt udsat for Fare af de krigerske Indianerstammer.

Som bemærket vil sikkerligen Emigrationen »mod Vesten« vedvare længe efter at baade jeg og mine Læsere ere blandt de Levendes Tal, men for Tiden er der af ovennævnte Grunde ganske vist ikke nogen grundet Anledning til at opmuntre *ubemidlede Emigranter* til at søge Land i Stenbjergenes Dale, da de der tilmed, paa Grund af de høje Priser paa alle Livsfornødenheder, og hyppige Hjemsøgelser af Græshopper, staa Fare for at lide Hungersnød i den lange og strenge Vinter. Folk med Capital kunne derimod muligvis i mange Retninger netop der finde fordelagtig Anvendelse for samme.

Det er min ubetingede Mening, at ikke alene det meste, men ogsaa det bedste, frugtbareste og for Skandinaver og Nordtydskere mest passende Land, som kan erholdes efter Homesteadloven, findes i Øst-Nebraska, den sydlige Del af Dakota Territorium, det nordvestlige Iowa samt sydlige Minnesota. I Henseende til Frugtbarhed, sundt og passende Clima for Mennesker og Dyr samt den tempererede Zones Planteværter, godt Marked, som i den nærmeste Fremtid, ved mange under Arbejde værende Jernbaner, betydeligt vil forbedres, og endelig hvad Befolkningens Fredsommelighed og Respect for Lovene angaaer, staaer dette Gebet ikke tilbage for nogetsomhelst i de Forenede Stater, og derfor paastaaer jeg bestemt, at enhver fattig Mand, som vælger sit Fremtidshjem i nogen af de nævnte Stater og end-

nu kommer tidligt nok til at erholde, om end kun 80 Acres godt Land for 14 Dollars, har gjort sin Lykke, saafremt han holder ud og i nogle faa Aar arbejder derpaa med Flid, Nøjsomhed og Ihærdighed.

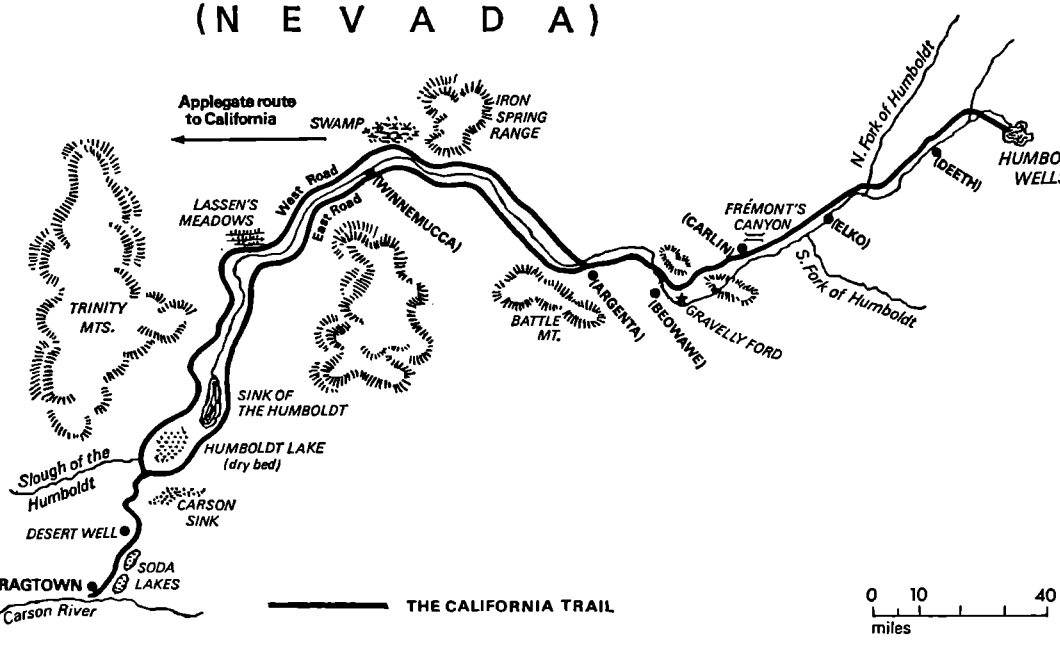

»The California Trail«, hvor en dansk udvandrer midtvejs imellem Humboldt Wells og Carson River har givet navn til området »Lassen Meadows«. – Fra »Eye-Witnesses to Wagon Trains West«.

3die Kapitel.

Arbejdsforholdene i Vesten.

Dette Kapitel skriver jeg for at give den fattige Udvandrer et nogenlunde Begreb om de forskjellige, stadige Arbejder, han kan forvente at erholde, og paa hvilke omtrentlige Pladser de findes; men jeg paatager mig naturligvis intetsomhelst Ansvar, hvis ikke netop Enhver erholder saadant Arbejde, hvor han søger det.

Da Tiden ikke er overordentlig god i Amerika, og Arbejdsløn-nen bliver mindre paa Grund af de lave Priser, Landmanden erholder for sine Producter, saa troer jeg at handle rigtigt ved at forudskikke den Bemærkning, at den Nyankomne ikke bør vrage formeget, men være tilfreds, naar han erholder et ikke altfor svært Arbejde og en rimelig Betaling derfor. Den Tid er forbi her i Vesten, da Arbejderne kommanderede Mesteren og hellere laa stille end toge en Skilling mindre end de forlangte eller vare vante til. At der selv nu findes mange saadanne Personer, bør ikke forlede den Nyankomne til at følge deres slette Exempel, som kun fører til Ruin og Undergang. Denne Bog er hovedsagelig skreven til Underretning for flittige Landmænd eller dem, som ønske at vorde det, og ikke for Dagdrivere eller Svirebrødre. Glem ikke dette! Kan en Mand erholde stadigt og nogenlunde vellønnet Arbejde i Nærheden af det Land, han agter at bebo, eller i samme Egn, da vil jeg tilraade ham at være tilfreds dermed, hellere end at søge højere Løn langt derfra; men for en meget stor Del af dem, som optage Homesteadland, vil der muligt kun være stadigt Arbejde at erholde i Høsttiden i deres egen Egn. Derfor bliver det nødvendigt for Mange at søge Arbejde andetsteds, indtil deres eget Land giver dem Udkommet og senere vellønnet Arbejde for hele deres Levetid.

Naar en Mand har fast Arbejde med en saa god Løn, at han hver Maaned kan lægge en Del tilside, er det langtfra min Mening at tilraade ham at opsige sin Plads, for strax at flytte ud paa sit

Land. Hellere maa han passe sin Dont saalænge til han har sammensparet saa meget som en ordentlig Begyndelse paa Landet koster, hvorom mere i et andet Capitel. I Østen er Alt daarligt for den fattige Udvandrer, og i New York er han ofte meget værre stillet end herhjemme. (Læs General Christensens sandfærdige Skildring derfra.)

Jeg vil nu begynde med Chicago, som Vestens Hovedstad og den Plads, hvor de fleste Emigranter udhvile sig et Par Dage efter den anstrængende Rejse, forinden de forskjellige Jernbaner bringe dem til deres Bestemmelsessteder. Arbejdslønnen er her ikke meget høj, undtagen i enkelte Haandværksfag, da der altid er Folk nok til at forrette de ligefremme Arbejder.

I selve Byen tilbyde Teglværkerne i Nærheden og de store Tømmergaarde den bedste Chance for Nyankomne til at erholde Arbejde, selv om de ikke tale Engelsk, hvorimod der hos Landmændene i Omegnen kun kan faaes Arbejde til et større Antal om Sommeren, i Høsletten og Høsttiden. De store Søer tilbyde Arbejde for en Del Skibstømrere, Matroser og Fiskere, hvorimod de store Fyrreskove i Michigan og Wisconsin, tildels ogsaa i Minnesota, de saakaldte Pineries, (udtales Peineris) forskaffe en stor Mængde Folk Erhverv ved Saugmøllerne hele Aaret rundt og ved Træhugst om Vinteren. Folk, uden Rejsemidler til at komme videre for, bør navnlig søge Arbejde her, da de neppe ville søge forgjæves. Gaa vi længere mod Vesten, da haves her, så vidt mig bekjendt, ikke Brug for Folk i stort Antal til andet end almindeligt Farmarbejde og paa sine Steder til Træhugst om Vinteren, samt hvor nye Jernbaner bygges. I Byerne, hvor der bygges stærkt, bruges en Del Folk som Haandlangere og ved Teglværkerne. De to store Floder, Missisippi og Missouri, bruge ogsaa en Del Arbejdere til at nedføre Træflaader til Saugmøllerne. Siden Kaliforniebanen er bleven fuldført, er en Næringsvej, som aarlig dreves af Tusinder af Mennesker, tildels standset, nemlig de store Vogntrain med Kjøbmandsvarer til Minerne. Dog, her vovedes ofte Skalpen, formedelst de fjendtlige Indianere, saa at vel ikke heller mange af mine Landsmænd skjøttede derom. Fra

En dansk Pige, der blev solgt

til en Neger for 12,000 Kr. af sin danske Kjæreste, der lokkede hende til Amerika.. Hun er nu kommen hertil.

De danske skillingsvisefabrikanter, som beskrev samtiden i slutningen af forrige århundrede, kunne naturligvis ikke lade usædvanlige udvandrerbegivenheder gå upåtalt hen. – Danmarks største skillingsviseforfatter igennem tiderne, Julius Strandberg (1834-1903), beretter her om en stakkels, dansk pige, som blev solgt til en neger for 12.000 kr. af sin danske kæreste, der lokkede hende til Amerika. Visen er skrevet af Julius Strandberg den 30. november 1881 på grundlag af et læserbrev, der netop var blevet trykt i Vensyssel Tidende. – Den er skrevet på melodien til »Hjalmar og Hulda«, én af det 19 århundredes mest populære skillingsvisemelodier.

Den solgte danske pige

I Jylland der leved en pige så ung,
hun elskede trofast sin ven,
da meldte sig afskedens time så tung
han drog til Amerika hen.
Med sorg i sit sind gik alene hun hjemme,
hun kunne slet ikke den elskede glemme,
hun tænkte på ham kun ved dag og ved nat,
hun længtes, hun følte sig altid forladt.

Da kom der et brev fra Amerika hid,
det var fra den bortrejste ven,
han skrev: Kære pige, vær hilset og vid,
at nu kan du komme herhen,
her blomstrer os glæden, her smiler vor lykke,
her ville vi sammen i kærlighed bygge,
her sender jeg penge, kom snart, hvis du kan,
jeg venter den dag, du kommer i land.

Den fattige pige hun lo og hun græd,
farvel bød hun venner og slægt,
snart damped hun glad til det fjerne afsted,
og trodsede farerne kækt.
Så traf hun den elskte, straks førte han hende
hen til et hotel det var fryd uden ende;
snart gik han dog ene i byen en stund,
og sagde farvel med smilende mund.

Kort efter kom kæresten atter så fro
tilbage til pigen på stand,
han var ikke ene, han fulgtes af to,
to negre af sorteste Vand,

han talte til pigen: Jeg kan dig ej tage
og du kan til Danmark ej komme tilbage;
af disse to sorte du vælger en mand,
således er skikken nu i dette land.

Den pige hun græd da så bitterlig, men
den ene af negrene tog sit tørklæd
og trådte deltagende hen
og pigen til barmen han drog
og aftørred tåren og trøstede hende
hun vidste ej, hvorhen hun skulle sig vende
da valgte hun ham, der var kærlig og god
den grusomme ven hende derpå forlod.

Med negeren blev hun nu gift, han var rig,
hun fødte ham siden et barn,
der næsten var hvidt, ja og moderen lig,
men kæresten han var et skarn,
og negeren sagde sin kone om sagen:
Din ven var jo ond, det er klart nok som dagen,
thi vid, han dig solgte til mig på min vej,
tolv tusinde kroner jeg gav ham for dig.

Den sorte var kærlig mod barn og mod viv,
og rig og dertil meget god,
så endte en sygdom fornylig hans liv,
med rigdom hans enke nu stod.
Så drog hun tilbage til Danmark og vendte
sit fjed mod den by, som fra lille hun kendte,
til Hjørring hun drog – i en by tæt derved
hun kom til en gård, ret et hyggeligt sted.

Da gårdmandens kone nu venlig modtog
den fremmede dame, så blev
hun lidt der med barnet før atter hun drog,
afsted, men hvem mon der beskrev
den store forandring, da endelig manden
kom ind – og de tvende nu kendte hinanden,
hun skued sin grumme bedragerske ven,
og gårdmanden kendte sin kærest igen.

For tolvtusind havde han købt sig en gård,
og gifted en pige med mønt,
hel vaklende bleg og forfærdet han står,
med modet det blev nu helt tyndt.
Da sagde den fremmede: Lumpent du handled
den dag da du mig til slavinde forvandled,
men nu er jeg rig og din straf skal du få,
fra gården du atter måske nu må gå.

Dit guld trænger jeg ellers slet ikke til,
men retten skal sige sit ord,
og taber du nu i det retslige spil,
skal blodpengen vel blive stor,
den giver jeg hen til de fattige sjæle
på egnen! Nu venter han dommen den fæle.
Så lønner sig ilde kun falskhed og svig,
han bliver nu fattig, hans kæreste rig.

Kansas gaa dog endnu Train til Santa Fée i New Mexiko og derfra igjen til Utah og Montana samt til Guldminerne i Sonora og Arisona; men jeg fraraader bestemt enhver fattig Landsmand fortiden at gaae længere mod Vesten, end hvor det gode Land findes, og der ingen Fare er for fjendtlige Indianere, altsaa i det Høieste 150 til 200 eng. Mile vest for Missouri Floden eller Østgrændsen af Kansas.

Jeg har selv prøvet Touren, og her er, efter min Formening, ikke Pladsen for vore Landsmænd, thi om der end kan tjenes en høj Løn i de faa Sommermaaneder, er dog hver Vinter en stor Del Mennesker nærved at lide Nød paa Grund af de tredobbelte Priser, som alle Fødevarer her koste, og Vinteren er her næsten dobbelt saa lang som Sommeren.

En Mand, som intet Haandværk har, men er i Besiddelse af den Sum, der udfordres, gjør muligt rettest i strax at kjøbe sig et Par gode Heste og en Vogn, for dermed at ernære sig i de store Byer eller i Nærheden af samme, hvilket giver lettere Arbejde og de fleste Steder tillige bedre Fortjeneste; dog maa han, saavidt muligt, søge at faa stadigt Arbeide, enten ved de nye Jernbaner eller ved at kjøre Sand, Sten, Hø, Brænde o. a. l.

Det sikkreste Arbejde og noget, som jeg vil raade enhver Nyankommen til at tage, naar han har Leilighed til at erholde det, er Arbejde for Regeringen *(Government Work)*. For det Første er det gjerne stadigt Arbejde for mange Maaneder ad Gangen, og der fradrages Intet i Lønnen for Regndage eller naar der af anden Grund ikke arbejdes. Dernæst er det sjeldent saa haardt, som Arbejdet for private Folk, da Opsynsmændene tage sig det Hele temmeligt let. For det Tredie gives der gjerne en god Maanedsløn foruden Kosten, og tilmed erholder Arbejderen Klæder til Regjeringens Indkjøbspris og endelig, det Vigtigste, »Pengene« ere altid sikkre og Arbejderen kan lade dem staa saalænge han ønsker det, og derved bedre spare en Sum sammen, end naar han har Pengene i sin Lomme.

Inden jeg forlader dette Thema vil jeg tilraade Enhver, som søger Arbejde og nylig er ankommen her til Landet, nøje at

erkyndige sig om sin Arbejdsherres Renomée og om han betaler prompt eller ikke.

Her er altfor mange samvittighedsløse Skurke, som afslutte Kontrakter og berige sig ved at stjæle deres fattige Arbejderes surt fortjente Penge, og Intet maa for disse være harmeligere, end at have arbejdet haardt i flere Maaneder for en saadan Person, uden at erholde en Cent derfor, hvorpaa jeg har seet mange Exempler. Enten forsvinde Arbejdsgiverne paa Betalingsdagen eller ogsaa have de stilet deres Sager saaledes, at om de end eje en Del, kunne de dog ikke tvinges til at betale, men le ad Enhver, som kræver dem. Herom mere i »Udtog af nyttige Love«.

Ligeledes raader jeg Enhver til at være paa sin Post, hvor en usædvanlig høj Løn udloves, som først skal betales, naar Maaneden er ude, eller vel endog først naar en Sommers eller Vinters Arbejde er tilende. Betal ej heller Rejsepenge til nogen Agent, som lover at skaffe saadant Arbejde paa et langt bortliggende Sted, før I virkelig faa en fuldgyldig Rejsebillet dertil, da mangen fattig Arbejder herved er bleven bedraget for sin sidste Skilling, og selv om Rejsen virkelig gaaer for sig, er der ofte aldeles intet Arbejde, naar den Bedragne kommer til Bestemmelsesstedet, hvor han da ofte staaer blottet for Penge, og uden Midler til at komme bort igjen.

Ogsaa raader jeg enhver Arbejder til at passe paa sine surt fortjente Penge, naar han har tjent sig nogle Hundrede Dollars. Det Sikkreste er at kjøbe fast Ejendom eller anbringe dem i en solid Bank, og hvis ikke dette gjøres, da husk paa, at din egen Lomme er altid sikkrere end hvilkensomhelst anden Mands her i Landet.

Sluttelig finder jeg det rigtigst her at udtale mig lidt om Grunden til, at saamange Mennesker, som have opholdt sig paa gode Pladser i Vesten og baade have villet og virkelig ogsaa have arbejdet, dog ingen Fremgang gjøre, men at de fra det ene Aar til det andet slide sig igjennem, uden at komme videre, saafremt de ikke endog, mismodige og forknytte, vende tilbage og troe sig berettigede og competente til at advare Folk imod Udvandring.

Hovedgrunden er, at de aldeles ikke kjende Amerika eller have Opfattelsesevne nok til at mærke sig Grunden til deres heldigere Kammeraters Lykke og deres egen saakaldte Ulykke, for hvilken de da skyde Skylden over paa Landet, skjøndt de aabenbart selv ere Skyld deri, saafremt ikke Sygdom eller lignende Uheld have rammet dem.

Jeg paastaaer, at Mange have levet en lang Aarrække i Amerika, uden endnu at kjende Landet eller Forholdene eller forstaae at benytte disse til deres Fordel paa en redelig Maade. For de allerfleste Udvandrere medfører Overrejsen og den pludselige Henflytten i uvante Forhold en Slags aandelig Rus, som først nogenlunde sætter sig, naar de komme til at arbejde, og selv da er der hos de Fleste en feberagtig Higen efter hurtig at fortjene Penge, at faae Lejlighed til at vise Dygtighed og i en Hast at gjøre deres Lykke, som absolut maa blive skuffet hos 99 af 100. I denne Aandstilstand vaagner Hjemveen og Længslen efter Fædrelandet, som vist aldrig nogensinde udslukkes i en retskaffen dansk Mands Bryst, naar han ikke har levet under altfor kummerlige Forhold hjemme. Opholder han sig nu paa en Plads, hvor Arbejdslønnen ikke er meget høj, eller tilmed paa den uheldige Aarstid, her, som hjemme, »Vinteren«, i hvilken fordetmeste Arbejdet er begrændset og Lønnen ringe, da taber han Modet, bilder sig ind at være skuffet, anstiller Sammenligninger og troer at have Ret til at sige, at det er daarligt i Amerika eller enkelte Dele af samme, og i de fleste Tilfælde forlader han den Plads, hvor han har opholdt sig flakker rundt fra Sted til Sted og bliver stedse skuffet, thi den hurtige Lykke i Amerika findes kun af Faa, hvorimod han, hvis han som fornuftig Mand itide havde sørget for Vinteren ved at tage en fast Plads, selv med en ringere Løn, og herefter havde havt en fuld Sommerfortjeneste med en god Løn, vilde have seet Alt, der før var saa mørkt, i det klareste Solskin. Ingen Mand, selv om han baade *kan* og vil arbejde og virkelig arbejder, selv i lang Tid, kan bedømme Amerika rigtigt uden at han her har arbejdet i sit oplærte Fag, thi først da har han Ret til at anstille Sammenligninger og tro sig kompetent til at bedømme

Forholdene rigtigt. En saadan Mand, som, vel at mærke, ikke alene tager det Slette paa en Plads, men ogsaa venter og tager det Gode med (om Sommeren), og som bemærker sine heldige Landsmænds Fremgang i Amerika, vil indse, at deres Held ogsaa kunde have været eller endnu kan blive hans, ved en fornuftig Anvendelse af hans Sparepenge i fast Ejendom, enten Byggepladse, Huse eller Land, og ved itide at sikkre sig mod Vinteren og tage det bedst opnaaelige sikkre Arbejde, selv mod en mindre Løn. Jeg tør bestemt paastaa, at Manges Ikke-Fremgang i Vesten af Amerika har sin Grund i Mangel paa rigtig Opfattelse af Forholdene, og at de senere dadle Landet for deres egne Fejl eller Dumheder. Ingen sandhedskjærlig Mand vil udsige Andet, end at de vestlige Stater i Amerika ere Pladser, hvor enhver ædru og fornuftig Mand kan gjøre sikker og god Fremgang, naar han arbejder med Flid og Udholdenhed, og Arbejdet er om Sommeren saa rigeligt og lønnende i Vesten, at ingen smaalig Konkurrence behøver at faa Indpas hos den flinke og raske Arbejder, og enhver Saadan under vist af Hjertet gjerne sin nys ankomne Landsmand samme Løn, som han selv fortjener.

De amerikatrætte Hjemvendte ere for Størstedelen enten Folk, der ere vante til bedre Forhold herhjemme, som enten ikke kunne eller ville sætte sig paa Arbejderens Standpunkt indtil noget Bedre tilbyder sig og derfor aldrig faa dette Bedre, eller som have en uovervindelig Hjemve efter Fædreland og Venner, hvilket stedse vil forhindre dem fra at opfatte Forholdene i Amerika rigtigt, eller ogsaa er det Dagdrivere og Svirebrødre eller i alt Fald Letsindige, der om Vinteren hellere ville fortære deres om Sommeren surt fortjente Penge, end arbejde for en ringere Løn; men jeg tør spørge enhver upartisk Mand, om nogen af den Slags Folk, ved egen Hjælp kan gjøre virkelig Fremgang herhjemme, selv om de nedrakke Amerika nok saa meget.

Jeg siger gjentagende, at Enhver, som er tilfreds i Danmark, bør blive hvor han er; men indtil jeg erholder bedre Beviser end hidtil for, at de trætte Amerikanere, som i Danmark nedrakke Amerika, have gjort Fremgang i Hjemmet, vil jeg blive ved min

Paastand, at en flittig Mand kan gjøre det godt herovre, og ingen retskaffen Mand vil nedværdige sig til at dadle et Land, som modtager ham med aabne Arme og giver ham Leilighed til at fortjene sit hæderlige Udkomme, for det, som skyldes hans egen Feil eller hans egen urigtige Opfattelse af Forholdene.

AMERIKA.

Cunard-Linien.

Det største og det ældste engelsk og Nord-Amerikansk Postdampskibs-Selskab.

Til **New-York,** og **Boston** samt **alle Jernbanestationeri Amerika** befordres Passagerer **3** Gange ugentlig med **fuldstændig** Kost fra Kjøbenhavn til America og **fri** Besørgelse af alt Reisetøi.

Boston-Routen anbefales særligt paa Grund af den **betydelig kortere** Søvej.

Ligeledes Befordring til **Australien og Ny-Zeeland.**

C. D. Friedel, **General-agent,**
20. St. Annæ Plads 20.

NB. Efter 21. April: i lille Strandstræde 26.

Indskrivning hos Hr. Kjøbmand **Hans Chr. Hansen** i Sæby, hos Hr. **Chr. Nielsen** i Hjøring, hos Hr. **Harald C. Holm** i Frederikshavn og hos Hr. Sognefoged **Niels Chr. Jensen** i Fjerritslev samt hos Hr. Kjøbm. **L. P. Christensen** i Asaa.

I 1874 annoncerede »Cunard Linien« med den betydelig kortere søvej, hvis udvandrerne ville benytte »Boston-Routen«. – Ligeledes begyndte man nu at interessere sig for udvandring til Australien og New Zealand.

Ejendom tilbydes frit i

Kanada.

Begrundet paa de nuværende slette Penge- og Arbejdsforhold i de forenede Stater i Amerika, tillader jeg mig at henlede Udvandreres Opmærksomhed paa Kanada, hvor denne Krise ikke har havt nogen Indflydelse. Den kanadiske Regering tilbyder Udvandrere, der bosætte sig, 200 Akres Land frit for hver Familie og 100 Akres for hver Ugift samt **en Understøttelse af 9 Rd.,** som fradrages fra den sædvanlige Passagepris, ligesom ogsaa fri Rejse paa Jernbanerne i Kanada fra Landingsstedet til Bestemmelsesstedet erholdes. God Løn og Fortjeneste for Arbejdere findes altid. Den 1ste Maj vil en Expedition afgaa til Kanada under Ledsagelse af den i Kanada bosatte Kaptajn Heller, der flere Gange har ledsaget Expeditioner til Kanada til Udvandreres Tilfredshed.

H. Mattson,
Generalagent for den kanadiske Regering.

En Bog, indeholdende nærmere Oplysninger angaaende Kanada, udleveres gratis, og Indskrivning sker hos

Wilken Horneman & Ko.,
13. Nyhavn, Kjøbenhavn,

eller hos **Hr. Uhrmager J. Frederiksen i Hjøring.**

Dårlige arbejdsforhold i USA bevirkede, at den canadiske regering nu så sin chance for at få en del af udvandrerstrømmen drejet imod Canada. Man tilbød da udvandrerne 200 acres jord pr. familie, tilskud til dampskibsbilletter, samt gratis rejse med de canadiske jernbaner. - Vensyssel Tidende den 5. marts 1874.

4de Kapitel.

Frilandet. Hvor det findes og hvorledes det erholdes.

Saasnart en Emigrant har bestemt sig for en Stat, i hvilken han vil optage Land og berede sit fremtidige Hjem, er det Første han til den Ende har at gjøre, at sørge for at komme den billigste Vej til den By, hvor Landkontoiret for den Egn, som han agter at bese, findes, og her indhente paalidelig Underretning om Landets Beskaffenhed og Afstanden fra Skov samt fra Byer, hvor han kan afsætte sine Produkter. Dette er det Vigtigste for ham. Dernæst maa han erkyndige sig om Vejenes Beskaffenhed paa alle Aarstider, samt om der er, eller med Rimelighed kan forventes at ville komme en Jernbane i Egnen; om Landet er for høit og tørt for nogle eller alle Kornsorter, eller om det er for lavt eller muligt endog oversvømmes, hvorved det naturligvis bliver uskikket til Jordbrug, og endelig om der er Vand paa Eiendommen, eller saadant let kan erholdes. Disse ere Hovedpunkterne, han maa tage i Betragtning, og Grundene til at foretrække en Egn for en anden.

Jeg skal kun bemærke, at efter min Formening er 80 Akres, ja selv kun 40 Akres godt Land tæt ved en stor By eller en god Afsætningsplads, bedre og mere indbringende for den Farmer, som skal begynde med indskrænkede Midler, end 160 Akres af samme Beskaffenhed, 40 til 60 Mile fra Afsætningspladsen. Havesager, Æg, Smør, Fjederkræ og andet Lignende indbringer Aaret rundt det Dobbelte naar en Mand kan agte paa Priserne og er saa nær Byen, at han kan sælge, naar han behager eller finder det fordelagtigt, imod hvad en Mand erholder, der, f. Ex. kun eengang om Maaneden, kommer til Byen og paa Grund af den lange Vej, han maa kjøre, er nødt til at sælge sine Produkter for hvad han kan faa for dem paa en bestemt Dag. Kunsten er ikke saameget at erholde store Landstrækninger; thi disse kunne altid kjøbes, naar en Mand har Raad til at dyrke meget eller holde en

stor Kreaturbesætning, som at faa det mest mulige ud af det Land, man dyrker, med ringe Midler. Nu tilbage til Sagen. Der er to Maader at opsøge Land paa, nemlig med eller uden Kort. I sidste Tilfælde maa man kun stole paa Udsagn af Beboerne, det vil sige af Naboerne til det Land, man agter at tage. I Reglen er denne Maade tilstrækkelig, fordi de fleste Landmænd gjerne giver den Nyankomne al den Underretning, de kunne, om Landet, fordi de Alle ønske Egnen saa stærkt befolket som muligt, hvorved deres eget Land stiger i Værdi. Under alle Omstændigheder skal enhver Mand, som har uoptaget Land liggende op til sit eget, paa Forlangende forevise Grændsen af sit Land, samt forevise sine Papirer, som give Underretning om Nummerne paa Sektionerne, Township og Range, der alle ere nødvendige for at erholde Papirerne paa det rette Land i Landkontoiret. Hver ¼ Sektion er af Landmaalerne mærket i Hjørnerne, enten med en Pæl, Sten eller Tørvestak, og for rigtig at bese Landet, bliver det nødvendigt at finde disse Hjørnemærker. Den første Maade er alligevel at foretrække, nemlig at opsøge Landet ved Hjælp af Kort eller Plots, som de kaldes, fordi mange Landmænd vel vide Besked om deres eget Land, men eiheller mere, og følgelig ingensomhelst Besked kunne give om det Land, som ikke netop grændser op til deres eget. Ønsker man at benytte saadanne Plots, gaaer man først til Land-Kontoiret og udbeder sig at se Sektions-Kortene over den Egn, man ønsker Oplysning om, samt Underretning om, hvilket Land der er ledigt, og hvad der er optaget, hvilken Underretning skal meddeles gratis.

Dersom man i Forveien ingensomhelst personlig Underretning om Landet har indhentet, retter man sig i Reglen efter Floderne og Smaastrømmene, der alle ere afsatte paa Kortene, fordi det bedste Land og næsten al Skov i Almindelighed ligger langsmed disse. Nu forlanger man et eller flere Township-Plots, eftersom man har Lyst til at bese lidt eller meget af Landet. Disse Plots ere Kopier af Landkontoirets Kort, og hvert viser kun et Township eller 36 Sektioner, omtrent 9 danske Kvadratmiil, da 1 Section er en engelsk Kvadratmiil. De se saaledes ud:

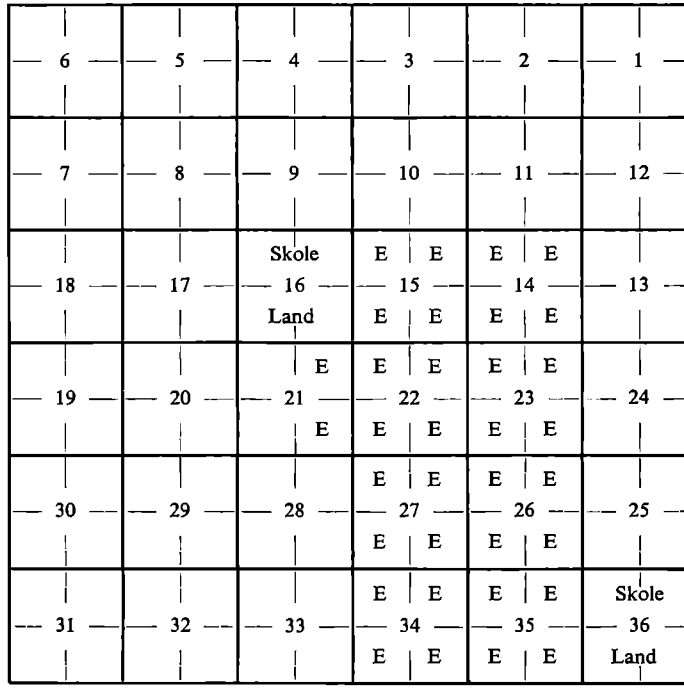

Kort over 36 Sektioner.

Township Nr. *Range Nr.*

Hver nummereret Firkant viser en Sektion, og denne er igjen delt i fire Dele eller Kvart-Sektioner, hvoraf hver udgjør et Homestead paa 160 Akres, eller tvende paa 80 Akres hver. Disse Kvart-Sektioner benævnes Nord- og Syd-Østlige eller Nord- og Syd-Vestlige, efter Beliggenheden, og tages kun det Halve deraf, kan man vælge hvilken Halvpart man selv ønsker, enten den nordlige, østlige, sydlige eller vestlige. De Kvart-Sektioner, som paa Plottet ere mærkede med et E *(entered),* ere optagne, hvorimod de umærkede ere vakante og kunne optages efter Preemptions- eller Homesteadlovene. Her haves en paalidelig Underretning om alt det ledigværende Land i et Township, og tager man nu

en Landmaaler eller anden kyndig Mand med, som kan finde og udtyde Hjørnestenene, da er man sikker paa strax at faa rigtig Besked. I det andet Tilfælde maa man, som overfor bemærket, adspørge Naboerne, og det er da rigtigst, at man beder om at se deres Papirer, for at være aldeles sikker paa, at faa de rigtige Nummere opgivne, ikke alene paa Sektionerne, men ogsaa paa Townships og Ranges.

Disse Plots koste ½ Dollars og skulle leveres til Enhver, som forlanger dem paa Landkontoiret.

Nu besees Landet og ved Udsøgningen deraf maa en vigtig Ting ikke forglemmes, nemlig, at man, ifølge Preemptions- og Homesteadlovene, ikke behøver at tage Landet i en Firkant eller en ligefrem Kvart-Section, men har Ret til at udsøge sig 4 Gange 40 Akres i hvilken Form man vil, naar de blot ere sammenliggende, hvorved en Mose eller andet slet Land undertiden kan undgaaes. Hver Kvart-Sektion er paa Kortet delt i fire Dele, eller 4 Gange 40 Akres. Det er ikke nok, at Hjørnerne af de 40 Akres grændse sammen; de maa alle være sammenliggende med den fulde Brede af 40 Akres (see Figurerne paa Kortet). Har Vedkommende saaledes udsøgt sig det Land, han vil optage, begiver han sig snarest muligt til Land-Kontoiret, for at Andre ikke skulle komme ham i Forkjøbet og erholde Papirerne paa det samme Land først.

Forskjellige Maader, paa hvilke
160 eller 4 Gange 40 Akres Friland kunne optages.

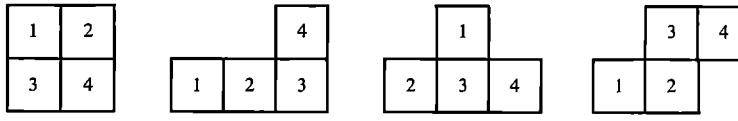

Landet kan optages enten som Preemption eller som Homestead. Lovene følge i deres Helhed, og jeg skal derfor kun her bemærke, at *»preempted«* Land maa kjøbes eller tages til Homestead inden 1 Aar efter Papirernes Udstedelse. Det skal endvide-

re beboes inden 30 Dage efter at Papirerne ere udstedte, ellers kan en anden Mand tage Landet som Homestead. Forinden man kan kjøbe Landet, skal man have gjort Forbedringer paa det mindst i 30 Dage. Fordelen ved Preemption ligger i, at en Mand derved kan blive Eier af 320 Acres Land, som enten ligge sammen eller paa forskjellige Steder; men han maa da begynde med at preemptere; thi har han først Homestead, kan han ikke preemptere, før hans Homestead bliver hans virkelige Eiendom, enten efter 5 Aars Forløb eller ved Kjøb forinden.

Ethvert Individ har kun en Gang Preemptions- og en Gang Homesteadsret; mister han ved egen Forseelse sit Land, kan Intet erholdes igjen, uden ved ligefremt Kjøb.

En Mand skal flytte ud paa sit Homestead inden ½ Aar efter at han har faaet sine Papirer derpaa, og er han gift, skal han medbringe sin Familie. Mere end et ½ Aar ad Gangen maa han ikke være fraværende fra Landet. Inden 7 Aar skal han bevise at have boet paa Landet i fulde 5 Aar, forat erholde Eiendomsskjøde derpaa. Saafremt han ikke har kjøbt Homestead-Landet til Regjeringens Pris, eller erholdt det som Eiendom, efter 5 Aars Beboelse, vil han forbryde sin Ret dertil ved at udbyde det til Salg forinden.

Saavel gifte, som ugifte Mænd og Fruentimmer kunne optage Homesteadland.

Landet skal forbedres og benyttes til virkeligt Agerbrug. Til Fordel for mindreaarige Børn kan en Mands Homestead blive solgt, selv om han ikke har boet der i 5 Aar. Papirerne paa Homesteadland koste 14 Dollars og forinden man kan erholde dem, skal man enten være amerikansk Borger, eller have gjort Ed paa at ville blive det, og derved have frasvoret sig Huldskab og Troskab til enhver anden Monark, især deleshed til sit Fødelands Konge.

Da Lovene, som bemærket, følge i deres Helhed, vil jeg afslutte dette Kapitel med Ønsket om, at ret mange af mine fattige Landsmænd maa nyde Godt af disse humane Love.

5te Kapitel.

Land, som er til ligefremt Salg af Regjeringen, og Skoleland.

Paa sine Steder, det vil sige i visse Countier, kan det samme Land, som er Gjenstand for Optagelse efter Preemptions- og Homesteadlovene, erholdes ved ligefremt Kjøb af Regjeringen, til den derpaa fastsatte Priis, 1¼ eller 2½ Dollars pr. Acre, efter den forskjellige Afstand fra Jernbanerne. 40 Acres er det mindste Areal, som sælges, og Beskrivelse af Landet maa indgives til Landkontoret, der ved Kjøbesummens Modtagelse strax udsteder Eiendomsbeviset. – Kapitalisterne benytte ofte denne Leilighed i en saadan Udstrækning, at Enkeltmand kjøber Strækninger paa 50 Mile og derover, og hvad den Enkelte ikke formaaer at tilegne sig, bliver opkjøbt af saakaldte Land-Kompagnier, og ofte i Stykker paa mange Hundrede Tusinde Acres.

Dersom Landet i de fleste Countier ikke var unddraget fra Markedet, og kun kunde optages af virkelige Nybyggere, som ville dyrke og bebo det, vilde Regjeringen om et Par Aar ikke eie 1 Acre Land mere; thi der er altid Pengemænd nok her i Landet, som hellere ville anvende deres Kapitaler til at kjøbe Land til Regjeringens Pris, end paa nogen anden Maade. Dog ikke alene for Kapitalisten og Spekulanten er her Leilighed til fordelagtigt Kjøb; den mindre bemidlede Kjøbstadmand kan ikke heller let anbringe sine Sparepenge paa bedre Maade. Ofte koster nemlig Bylodder saameget, at en Mand vel maa betænke sig to Gange, inden han kjøber, fordi han ikke ved, om de ville stige eller falde, hvorimod godt Land aldrig vil blive mindre værdt end Kjøbesummen til Regjeringens Pris, men absolut maa stige i Værdi hvert Aar.

Efter min Formening bør Enhver, som har Raad dertil, til sin egen Sikkerhed kjøbe idetmindste 80 Acres Land imedens det endnu er billigt, da Uheld kan møde Enhver; thi selv om Alt

tabes, paa Landet nær, som end ikke den meest ubarmhjertige Kreditor kan fratage en Mand, vil dette til enhver Tid kunne give en Familie et godt Udkomme, ligesom det ogsaa, opdyrket og bortleiet, kan give en god aarlig Indtægt. Ligeledes bør Folk, som have Børn, betænke, hvor let de endnu kunne sikkre dem et sorgfrit Udkomme, nemlig ved at give hvert Barn, om end kun 40 Acres Land, som til den Tid, Børnene blive myndige, enten kan ernære dem, eller om det da sælges, indbringe saameget, at næsten enhver anden Forretning kan begyndes med Salgssummen.

Skoleland.

Endnu en Slags Land vil jeg omtale, hvis Kjøb paa sine Steder ofte er meget fordelagtigt, nemlig Skoleland. Skolerne i de fleste vestlige Stater eie nemlig i hvert Township de to Sektioner Land, Nr. 16 og 36, og dette Land bliver, naar det kommer i Marked, solgt paa 10 Aars Kredit imod en Tiendedel af Kjøbesummens Udbetaling og Sammes Forrentning med 10 pCt. Det bliver først taxeret til den laveste Pris, det maa sælges for, og derpaa solgt ved offentlig Auktion, som afholdes en Gang aarlig. Hvor saadant Land ligger tæt ved en stor By eller i en Egn, hvor ellers alt Landet er optaget, er dets Kjøb naturligvis meget fordelagtigt.

Dette Kapitel sluttes i Haab om, at ret mange af mine Landsmænd, som leve i Byerne, itide ville følge Raadet og kjøbe Land medens det endnu er billigt; muligt at Mange tillige ville faa Interesse for engang imellem at besøge og lede Arbeiderne paa deres Farm.

6te Kapitel.

Om at begynde paa Farmingen i Amerika; Maaden og Tiden dertil; Udgifterne derved. Hvorledes Udkommet faaes til næste Høst. Uberegnelige Uheld, som kunne indtræffe.

Jeg kan vel ikke heri gjøre Regning paa at blive anseet for en Authoritet, saavidt egne Erfaringer angaaer, idet jeg nemlig først iaar (1868) selv har begyndt paa Gartneriet, optaget Land efter Preemptions-Loven og paabegyndt dets Opdyrkning; men jeg har indhentet paalidelige Oplysninger fra solide Landmænd, af hvilke de fleste have begyndt med faa eller ingen Penge, ligesom ogsaa flere Aars Iagttagelser med Hensyn til begyndende Farmeres Stilling og Forhold, i Forening med hvad den sunde Fornuft giver, efter min Formening, berettiger mig til at have en selvstændig Mening om det, jeg agter at tilraade Andre.

I ethvert Tilfælde skulle ingen Urigtigheder eller falske Fremstillinger blive meddelte.

Den bedste Tid at brække Land paa, er Forsommeren, saasnart Græsset er kommet rigtigt frem, eller Mai, Juni og Juli Maaneder; dog opsætte Mange det til efter Høsten, naar de ikke kunne gjøre det tidligere, altsaa til Midten af September Maaned, dels fordi Oxerne eller Hestene lide mest ved at brække Land i den varmeste Sommertid, og der i denne Tid kun udrettes halvt saa meget, som naar Arbejdet udføres før eller efter samme. Mange paastaa imidlertid, at det ikke duer at brække Land efter Midten af August, fordi Grønsværet da ikke raadner eller faar Tid til at blive skjørt.

Medmindre en Mands Homestead ligger tæt ved et større Setlement med flere velhavende Farmere, der kunne forventes at ville give den Nyankomne stadigt Arbejde om Vinteren, er det altid raadeligst for den fattige Begynder, ikke at begive sig ud paa samme før til næste Foraar, men kun om Sommeren eller Efteraaret sørge for at faa saa meget Land brækket, som muligt,

hvilket han enten kan udføre selv med et Par stærke Oxer eller 3 Heste og en 12 Tommers Plov, eller betale for at faae udført, og Prisen herfor varierer mellem 4 og 5 Dollars pr. Acre. Dersom han ikke har Raad til at leve Vinteren over paa sit Land og begynde om Foraaret, (i hvilket Tilfælde der er Arbeide nok med at bygge Huus og Stald, grave Brønd, plante Træer og indhegne et Stykke Land) maa han helt opholde sig i Byen om Vinteren eller ogsaa andetsteds, hvor han kan have stadig Fortjeneste f. Ex. ved Brændehugning, Skovhugst, Kjørsel eller Jernbanearbejde, saafremt han ikke kan erholde saadant i Nærheden af sit eget Land. Loven giver Enhver ½ Aars Henstand med at flytte ud paa sit eget Homestead, som regnes fra Papirernes Udstedelsesdag, samt Ret til at være fraværende 6 Maaneder om Aaret, saafremt Familien bliver boende paa Landet, og dette er en meget stor Hjælp for den fattige Homesteadsetler, der ikke kan faa Arbeide nok i Egnen, og en Udvei for ham til at hjælpe sig igjemmen de første Aar.

Altsaa kan en Mand, som f. Ex. ankommer her til Landet om Foraaret, have en hel Sommers Arbeide med en god Fortjeneste – hvoraf han bør spare saa meget som muligt – udsøge sig Land om Efteraaret, dog senest i August Maaned, lade noget deraf brække, og forlade det i September; i den næstpaafølgende Februar Maaned, men ikke før, er han *forpligtet* til at gaae ud paa sit Land igjen, og hvis han er gift, med det samme blive boende der, thi ellers mister han Retten til sit Land. Næste Vinter kan han igjen gaa paa Arbejde. Dette anseer jeg for den fornuftigste Handlemaade for en fattig Mand, for ligesaagodt kan en saadan tage sig Land det ene Aar som det andet, ja allerhelst strax; thi hvem kan garantere den, som venter dermed til han har fortjent nogle flere Penge, at han virkelig Aaret efter har flere, og imidlertid gaaer Landet tabt lige for Næsen af ham, og han maa søge længere bort fra Afsætningspladsen for at erholde Land og lade sig nøje med den daarlige Trøst, senere at kunne sige om det værdifulde Land: »det kunde jeg have haft.«

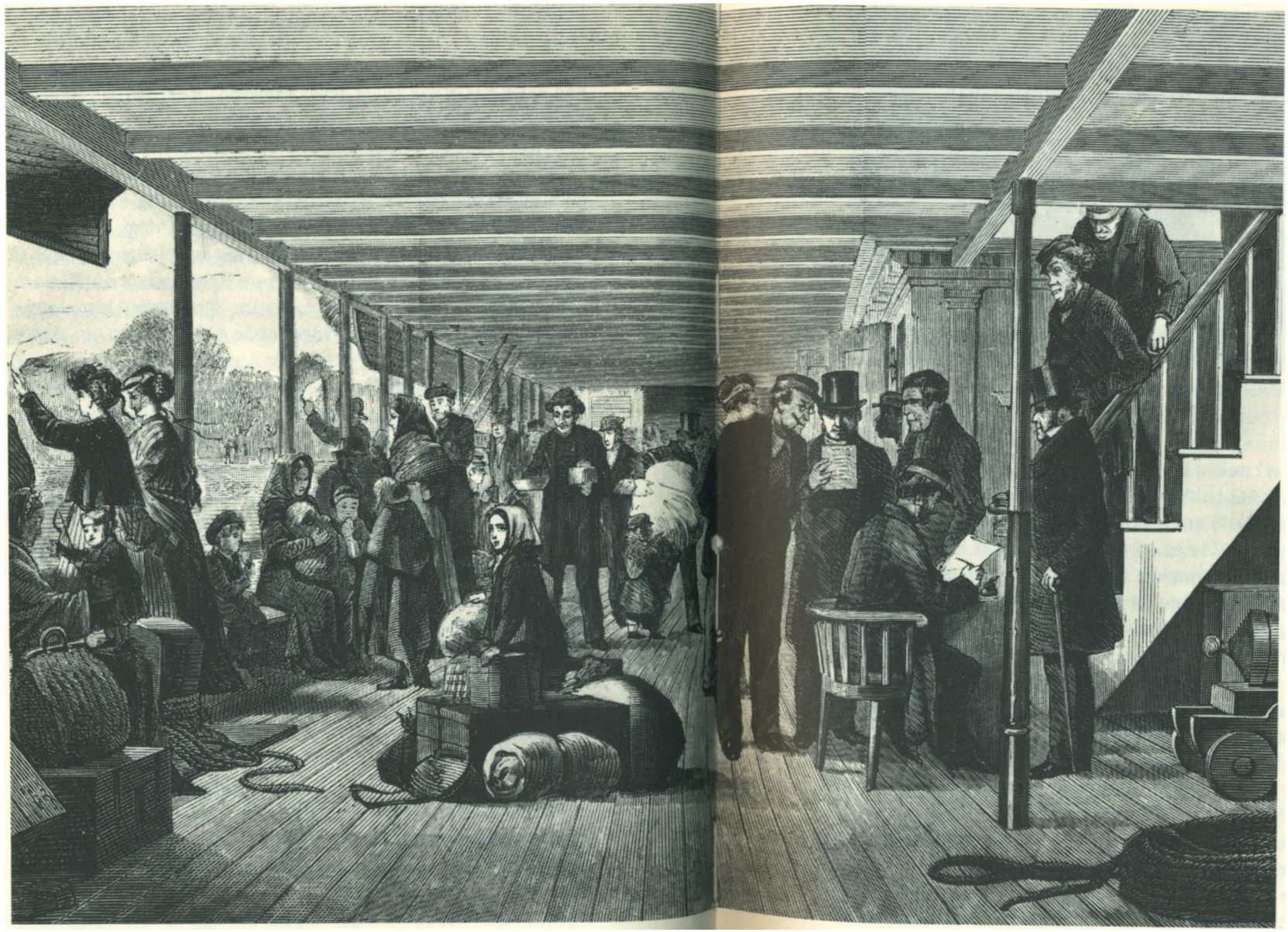

Orkandækket på »Northern Light«. Tegnet af B. Olsen, 1869.

Begiver en Mand sig nu først i Februar ud paa sit Land, af hvilket han forrige Efteraar maa have sørget for at faa noget brækket, hvis han ikke kan leie Land i Nærheden, som kan give ham Udkommet det første Aar, da har han nok at bestille med at bygge Hus, grave Brønd, plante Træer, lave Indhegning for Kreaturerne, om han har nogle o. a. m. Alt dette vil beskjæftige ham indtil Vinterens Ophør tillader ham at besaa Jorden. Det Land, som er brækket sidste Sommer eller Efteraar, kan han nu besaa med hvilken Kornsort, han ønsker, eller bruge til Kartofler og Havesager, dersom han boer tæt ved en stor By eller en god Afsætningsplads for saadant.

Desforuden maa han først i Mai eller i den efter Veiret mest passende Tid, sørge for at faa endnu mere Land brækket, som han strax kan beplante med Korn (Mais) og Squash (Græskar). Der haves flere Exempler paa at nylig brækket Jord (Sodland), paa denne Maade beplantet med Korn eller Sukkerrør, har givet en bedre Høst strax, end de følgende Aar. Selv efterat det er blevet for sildigt at brække Land som strax kan beplantes, maa en Begynder vedblive at brække saa meget Land, som muligt, inden Høsten begynder. Dette er Alt hvad han det første Aar kan udrette for sig selv, foruden at sørge for Hø og fin Høst. Næste Sommer maa han igjen brække Land og saaledes arbejde sig fremad fra neden af, langsomt men sikkert, og er han helt fattig, maa han naturligvis arbeide for sine Naboer.

Vi ville nu gjøre et lille Overslag over Udgifterne. Det Første er Huset eller Tag over Hovedet. Er Slutningen af Vinteren mild, eller tager en Mand først ud paa sit Land til den Tid Pløjningen begynder, da kan han, selv om han har Familie, meget godt den første Sommer hjælpe sig med en lille Shanty af Cottonwood Bræder, hvilket er den billigste Bolig han kan opføre.

Mange bo endog den første Sommer i bedækkede Vogne eller Telte og opfører sig mod Vinteren en bedre Bolig, enten af Brædder og Græstørv, eller i Skovegne et saakaldt Loghus, som ubetinget ere de varmeste og mest hensigtsmæssige og i Reglen kun koste Lidet, foruden eget Arbejde, at opføre. De ere saa

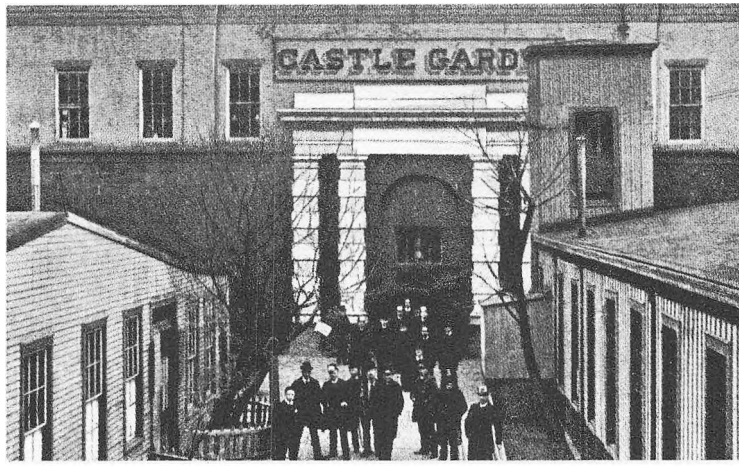

New Yorks indvandrerstation i forrige århundrede, »Castle Garden«, hvor de nyankomne blev udspurgt, før de kunne rejse videre. – Indvandrerstationen blev i den daværende skikkelse hurtigt for lille og blev derefter i 1891 erstattet af en ny og større, »Ellis Island«.

almindelige, at ingen nærmere Beskrivelse her ansees for nødvendig. Andre grave sig midlertidigt ind i en Banke og ved Hjælp af nogle Brædder og Græstørv lave de sig en god, varm Bolig. Loven forlanger, at Huset paa et Homestead skal være mindst 10 + 12 Fod stort og have en Dør samt et Vindue med Glas i.

Enhver Begynder gjør klogest i at holde et Par gode Oxer, da Heste koste formeget at fodre.

Udgifter ved at begynde Farmingen.

1 simpelt Hus med Dør og Vindue fra	*10 til 20*	*Dollars.*
1 Par gode Oxer	*150*	–
1 12 Tommers Ploug	*27*	–
1 Stirring Ploug, 8 Tom	*12*	–
1 brugt Vogn	*30*	–
Spade, Øxe, Hakke og Rive	*6*	–
Saakorn, Frø og Kartofler	*c. 25*	–

samt Fødevarer for Sommeren.

Høstningen udføres med Maskine og koster 1 Doll. pr. Acre. Alt det Fornævnte udfordres, forat kunne begynde paa egen Haand, og en Mand kan derefter beregne hvad det vil koste ham at begynde selvstændigt. Imidlertid kunne flere fattige Naboer slaa sig sammen det første Aar saaledes, at det, som den Ene har, kan den Anden undlade at kjøbe. Har en Mand slet ingen Penge, saa at han ikke kan indrette sig sammen med Andre, maa han betale for at faa Arbeidet udført med anden Mands Heste eller Oxer og Værktøi, og afdrage Betalingen med sit Arbeide. Paa denne Maade hjælper han sig endda frem. Dette er nu godt nok for en ugift Mand, da han faar Kosten, hvor han arbeider; men har han Kone og Børn at forsørge, da skulle de ogsaa have Føde og Klæder, og en Mand, der befinder sig i et saadant Tilfælde, bør derfor tænke paa, hvorledes han kan faa nogen Indtægt, forat ikke hver Skilling han fortjener, skal medgaa til deres Underhold. Jeg skal derfor her give det bedste Raad jeg ved, nemlig, at holde Køer og Høns. Ingen, som ikke selv har kjøbt Smør og Æg til de høie Priser, som her i Byerne som oftest betales, kan indse hvor godt det betaler sig at sælge sligt; men det er min Paastand at en fattig Mand, om han end kun har en Ko og nogle Dusin Høns, ved at sælge Smørret og Ægene, vil faa en stor Hjælp til Anskaffelsen af de første Fornødenheder. Han faar da selv at hjælpe sig med hjemmekogt Sirup, istedenfor Smør til sit Brød. Tæt ved en god Afsætningsplads ville 4 Køer og 50 Høns alene kunne underholde en ikke alt for stor Familie.

Overhovedet er her Pladsen til at bemærke, at ingen Gren af Landvæsenet herovre for Tiden er saa sikker og indbringende eller kræver saa lidt haardt Arbejde, som »Kvægavl«, og det i alle dens Brancher. Heste, Mulæsler, Køer, Faar og Svin; Alt lønner sig rigeligt, hvilket Hundreder af Exempler kunne bevise, og er her Landmandens sikkre Rigdomskilde, hvad enten saa Avlingen lykkes et enkelt Aar eller ikke. Tage vi f. Ex. Køer, da er en Kvie, som kan kjøbes iaar for 10 Dollars, det næste Aar 20 Dollars og det følgende Aar 40 Dollars værd, foruden Mælken, den giver, og Tillæget, den bringer, og saaledes er det, i Forhold, med alle

Arterne, kun at Svin om muligt ere endnu mere lønnende, navnlig i de Aar, Maisen er billig.

Om Jordbunden end er nok saa rig og istand til at frembringe den allerrigeste Høst, og om det Arbeide, den udkræver, end bliver nok saa godt udført, saa er Høsten dog usikker og dens Udfald i Hans Haand, som i rette Tid uddeler til Enhver, hvad han har behov. Naturligvis mener jeg ogsaa, at Guds Velsignelse er fornøden, naar Kvægavl skal lykkes; men efter menneskelig Beregning er denne Intægtskilde sikkrere, baade fordi her altid haves Pengeværdier i Haanden, og fordi en Mand ved Assurancen kan sikkre sig mod Uheld, som ramme hans Kreaturer, hvorimod ingen vil laane ham Penge paa hans Høst om den end paa Marken seer nok saa glimrende ud, før den er i Hus eller i Stak; thi ikke maa jeg fortie, at Høsten her i Landet, foruden den Skade Vejret kan foraarsage, er udsat for mer eller mindre, ja visse Kornarter og Planter endog for total Tilintetgjørelse af skadelige Insekter og Orme.

Græshopperne have saaledes de to sidste Aar udbredt sig til Steder, som de ikke før have hjemsøgt, og der forvoldt betydelig Skade, ja endog taget Alt fra Enkelte. (Blandt disse er jeg selv, som iaar mistede hele Høsten af en 18 Akres stor Have ved Omaha.) Imidlertid er det dog mest Havesager, som ere udsatte for total Tilintetgjørelse ved denne Landeplage. Uagtet de fleste Mellemstater iaar (1868) have været overfyldte med dem, har Høsten, navnlig Hvedehøsten, dog været jevn god; ligeledes have de andre Smaakornsorter og Kartoflerne givet en fortrinlig Høst, hvorimod Maisen har lidt meget og er paa mange Steder, ligesom Havevæxterne, total ødelagt. Jeg mener langtfra, at man ikke hvert Aar skal dyrke Landet saa godt, man formaaer og forsøge at bringe Alt, hvad man kan, ud af det; thi en god Høst kan forvandle en fattig Mand til en halv velhavende Mand, der har Raad til at foretage Forbedringer paa sit Land og kjøbe unge Kreaturer; men jeg mener, at Agerdyrkning og Qvægavl bør gaa Haand i Haand her i Landet, om end begge Dele skulle begyndes saa smaat.

Skulle Du, min Læser, selv engang prøve at miste en Høst, som Du, efter vel forrettet Arbejde, var berettiget til at sætte dit Haab til, da skal Du kun tro ligesom jeg, at det ikke var Dig beskikket eller tjenligt, ikke tabe Modet, men tvertimod tage dobbelt trøstigt fat og tænke »bedre Lykke næste Aar«. Det Allerdaarligste Du eller Nogen kan gjøre, er helt at give fortabt, sælge dit Land eller dine Forbedringer for en Spotpris og reise Andetsteds hen, eller begynde paa andre Ting, hvorved Du mulig aldrig vil kunne fortjene mere end lige dit Udkomme. Thi ikke skulde det undre mig, om Høsten paa dit Land næste Aar blev udmærket, og at Du saaledes fik rig Anledning til at angre din Mangel paa Taalmodighed og Tillid til Gud.

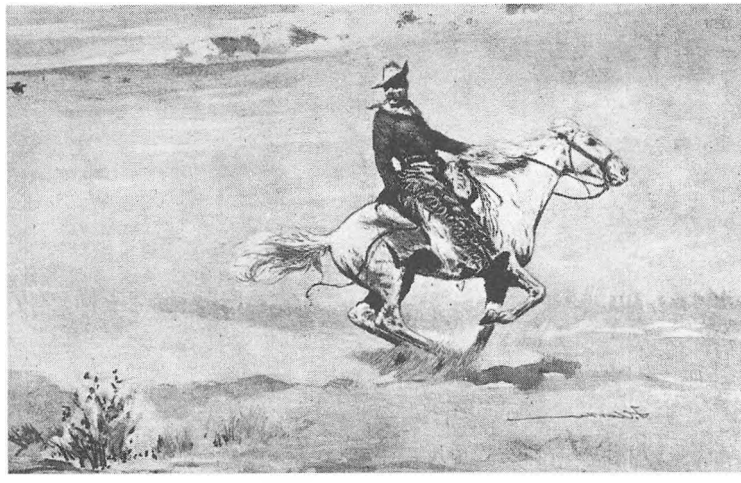

Pony-expressens ridende postbude kunne på 10 dage bringe post fra Missouri til Californien. Det betød, at de skulle holde en gennemsnitsfart på 24 km i timen, includeret skiftning af heste, unødvendige omveje og, somme tider, afbødelser af indianerangreb.

Vel kan det i sligt Tilfælde blive haardt for Dig at kjæmpe Dig igjennem og skaffe Udkommet og alt hvad næste Tilsaaning udfordrer; men husk paa, at endnu har aldrig nogen flittig og arbejdsom Mand lidt Nød i de befolkede Egne i Vesten af Amerika, og ejheller vil Du eller din Familie, naar Du selv kun gjør alt hvad Du kan og bruger dine Evner paa rette Maade, komme til denne Yderlighed.

Hav Taalmodighed og giv din Sag i Guds Haand, saa naaes det Maal, som allerede igjennem Trængsel og Besværlighed er naaet af utalte Tusinder af din Stand overalt i Amerika; handl ikke som de Daarer, der give tabt ved første Modgang og derved miste den eneste og sikkreste Lejlighed, de mulig nogensinde ville erholde, til at blive frie, lykkelige og uafhængige Mennesker. Saafremt saadanne leve i 5 à 10 Aar, kunne de Alle, saasandt Solen igjen kommer frem efter et Uvejr, se deres saa ubetænksomt forladte Homestead i en Pris af flere Tusinde Dollars og disses nye Ejere uafhængige for Livstid. Det er haardt at være fattig overalt i Verden, og her ligesaa vel som hjemme; men er det ikke bedre at være fattig, med Udsigt til, ja Vished om at blive velhavende engang, end hele Livet igjennem at være fattig og ikke øjne nogen Udvej til at befri sig fra Fattigdommen og de Savn, som den fører med sig. Husk herpaa, I fattige Nybyggere paa Eders Homesteadland; eftertænk, om jeg har sagt Sandhed eller ikke, og forlad aldrig Eders Homestead, før Landet er Eders faste Ejendom.

Nyttige Raad for Indvandrere til Amerika.

Om det end kan siges, at en Del af dette Kapitel kun er en Gjentagelse af hvad andetsteds i denne Bog er sagt, eller Ting, som den sunde Fornuft giver, skal dette dog ikke afholde mig fra nedenfor at fremsætte nogle Raad, saa kortfattede som muligt, og Ingen skal føle sig skuffet ved at følge dem.

1. »Lær engelsk«, snarest muligt, helst endog før Du kommer hertil. Dette er en Betingelse for at blive en uafhængig Mand herovre; thi saalænge Du skal have Tolk for at forstaa Landets Sprog, kan Du ikke stole paa Dig selv.

2. *Lær et Haandværk hjemme.* Saafremt Du hverken er Landmand eller vant til haardt Arbejde, eller kommer hertil for at dyrke den frugtbare Jord, er det mit ubetingede Raad til Dig og Enhver, at de bør lære et eller andet Haandværk, forinden de komme hertil; dog skal jeg her bemærke, at det langt fra behøver at læres med det grundige Kjendskab, som fordres hjemme. Et nogenlunde Begreb om Værktøiets Brug er i Regelen nok til at sikkre en Mand Arbejde i de forskjellige Fag. Simpel Tømring er det sikkreste at stole paa, fordi de fleste Huse her bygges af Træ.

3. *Forsyn Dig godt med Tøj hjemme fra,* passende efter din Stand, navnlig af indenlandsk Fabrikat; det, som her kjøbes til rimelige Priser, er langt slettere og varer ikke nær saa længe. Derimod forholder det sig omvendt med Fodtøjet, som her er langt bekvemmere og bedre (d. v. s. den simplere Slags.)

4. *Tag intet Skramleri med,* som Du kan undvære; thi skal der betales Overvægt, vil meget deraf, som Du helt kunde undvære eller her erholde meget bedre, koste Dig Tingenes egen Værdi flere Gange, inden Du kommer til Vejende dermed.

5. *Forlad de store Byer snarest muligt,* saafremt Du ikke har lært et særligt Haandværk, som giver Dig Ret til at forvente Arbejde i dem. Dette gjælder navnlig om New York og Chicago, der næsten altid ere overfyldte med Emigranter. Hvis Du ikke selv kan skaffe Dig Arbejde, hvormed Du er tilfreds, da forlad saadanne Pladser snarest muligt, og stol ikke paa, at Andre skulle bringe Dig i Stilling, thi Enhver har i Reglen nok med sine egne Affairer at gjøre, og selv om Nogle virkelig have Villien til at hjælpe Dig, kunne de muligen ikke.

Ogsaa er Du der udsat for større Bedragerier, dersom Du har Penge, eller for at forfalde til Lediggang og Svir, hvilket er den daarligste Maade, som vel kan tænkes, at begynde Livet paa i Amerika. Utallige Emigranter bøde deres hele Liv for det Knæk, de erholde i de store Byer her i Amerika strax efter deres Ankomst hertil.

6. *Hvis Du lander i New York,* da søg for Alting hen til »Castle Garden«, for at kjøbe din Jernbanebillet, selv om Du kommer

som Kahytspassageer. Du er da sikkret baade mod Prellerie og Bedragerie, da Betjentene alle ere lønnede af Regjeringen, for at gaa Emigranterne tilhaande i enhver Retning.

7. Pas paa dit Tøj og sørg for, at det er ordentligt mærket; naar Du kjøber din Jernbanebillet maa Du ikke afgive Tøjet, før Du erholder en saakaldet *Check* derfor, hvilket er et Messingskilt med Nummer. Du skal have et saadant Skilt for *hvert Stykke* Reisegods, Du afgiver. Et tilsvarende Skilt med samme Nummer fæstes til Tøjet ved en Læderrem. Disse *Checks* maa Du beholde til Du naaer Bestemmelsesstedet og først aflevere, naar dit Tøj bliver Dig udleveret. Om Du end affordres disse *Checks* (hvilket ofte sker, enten af ligefremme Bedragere og dumdristige Tyve, eller af Folk, som ville tjene Penge ved at opkjøre Tøjet for Dig), da afgiv dem ikke, men behold dem til Du faaer dit Tøj.

Hundreder af Emigranter miste alt deres Gods, fordi de ikke vide Besked herom, og faa ingen Erstatning af Jernbanekompagniet, dersom de ikke have deres *Checks*. Saafremt disse haves og Tøjet gaar tabt, faaer man fuld Erstatning; men en beediget Indholdsliste maa i saa Tilfælde først afleveres.

Det hænder sig undertiden, at Tøjet ikke kan blive *checket* lige til Bestemmelsesstedet, f. Ex. hvor den, et vist Jernbanekompagnie tilhørende, Linie ophører og man maa afgaa med en Sidebane. Her maa man altsaa selv sørge for at faa sit Gods omcheckket til den anden Bane, og her gjælder den samme Advarsel, »afgiv først Tegnene, naar Du erholder dit Gods og faaer nye *Checks* derpaa igjen«.

Er Godset derimod *checket* lige til Bestemmelsesstedet og har Du lige saa mange *Checks* i din Lomme som Du har Stykker af Reisegods, da har Du Intet at bekymre Dig om, før Du kommer dertil, og Du behøver endda ikke strax at afhente dit Tøj.

8. I Sygdomstilfælde vil jeg tilraade Emigranter at bruge »Perry Davis's Painkiller«, en Medicin, til hvis gode Virkninger i næsten de fleste pludselige Sygdomstilfælde, jeg, ved egen Brug, har erholdt en særdeles Tiltro, som er bleven bestyrket ved de enstemmige Beretninger fra Enhver, jeg har anbefalet den til. I

almindelige Sygdomstilfælde, saasom Koldfeber, Mave- og Hovedpine m. m., tages en Theskefuld i en Mundfuld lunkent Vand eller Mælk med Sukker i.

Til udvendigt Brug mod Gigt, Saar, Krampe m. m. bruges den ublandet, og den saarede Deel gnides med Painkiller, heldt paa et uldent Stykke. Mod Frost og Brandsaar er den fortrinlig, og, hvad der ikke er mindre vigtigt, den bruges med Held imod giftige Insekters og Slangers Bid; men en stærk Dosis maa da tages ind paa samme Tid som de saarede Dele udvendigt gnides dermed. Mod Søsyge skal den være fortrinlig.

En Dosis af den overfor beskrevne Medicin virker næsten altid heldig, men da den er meget stærk, vogte man sig vel for at indtage den uden at den er blandet med Vand eller Mælk, da dette kunde virke skadeligt.

Forinden Medicinen blandes, er den af en mørkerød Farve, men naar den kommer sammen med andre flydende Dele, bruser den op og bliver lyserød. Den mindre velhavende Udvandrer erstatter denne Medicin baade Doktor og Apothek, hvilket er dobbelt vigtigt, fordi han mulig ofte ikke har Adgang til saadanne, og derfor bør, efter min Overbevisning, ingen Emigrant være den foruden, hverken paa Rejsen eller i sit Hjem. Den faaes herovre paa ethvert Apothek og Flasken koster kun 25 Cts., og Brugs-Anvisning, skreven paa Engelsk, ledsager hver Flaske.

Mod Børnesygdomme, navnlig i den Periode, Børnene faa Tænder, kan jeg af egen Erfaring anbefale Mrs. Winslows Soothing Syrup, som koster 35 Cts. Flasken.

9. *Søg Arbejde snarest muligt,* og forret det med et glad Sind, selv om det er haardere end Du er vant til. Arbejdet bliver ikke lettere ved din Mismodighed. Forret dit Arbejde saa godt Du kan og vær villig og rask, naar Du forlanges til at gjøre Noget. Dette er den sikkreste Maade til at vinde Amerikanernes Velvillie. De arbeide selv haardt, foragte en doven og ligegyldig Person og antage ingensomhelst Undskyldning for Dovenskab, men give enhver saadan Person Afsked og lade ham passe sig selv for Fremtiden.

Den Danske Pioneer.

Omaha, Nebraska, Torsdagen den 23de October 1873. Nr. 43.

Den Norske.

Jubilæet.

Aftenen.

Afdelingsmøde.

Afdelingsmøde.

Afdelingsmøde

»Den danske Pioneer« – side 2.

Excelsior Ovn-Lager.
MARS HÖSTMASKINE.
John T. Edgar,
VEXLER
DANMARK, NORGE og SVERIGE
Den Danske Pioneers
Trykkeri
Bogtrykkerarbeide
Circulærer og Lapper.
billige Priser.
P. H. ALLEN
URTEKRAMVARER
BLANCHARD & BRANARD,
OVNE,
SKANDINAVIEN OG AMERIKA.
George Bertschy & Co
Vine, Brændevine, Cigarer
Henry A. Yee,
ISENKRAMVARER,
Carl Johnson,
Mark Jenkins
Engrosforretning
Wholesale & Retail
FORRETNING.
OMAHA, Nebraska.
for Bobli
C. F. Gellis.
State Mills
John Green,
HORNDAHLER.

»Den danske Pioneer« – side 3.

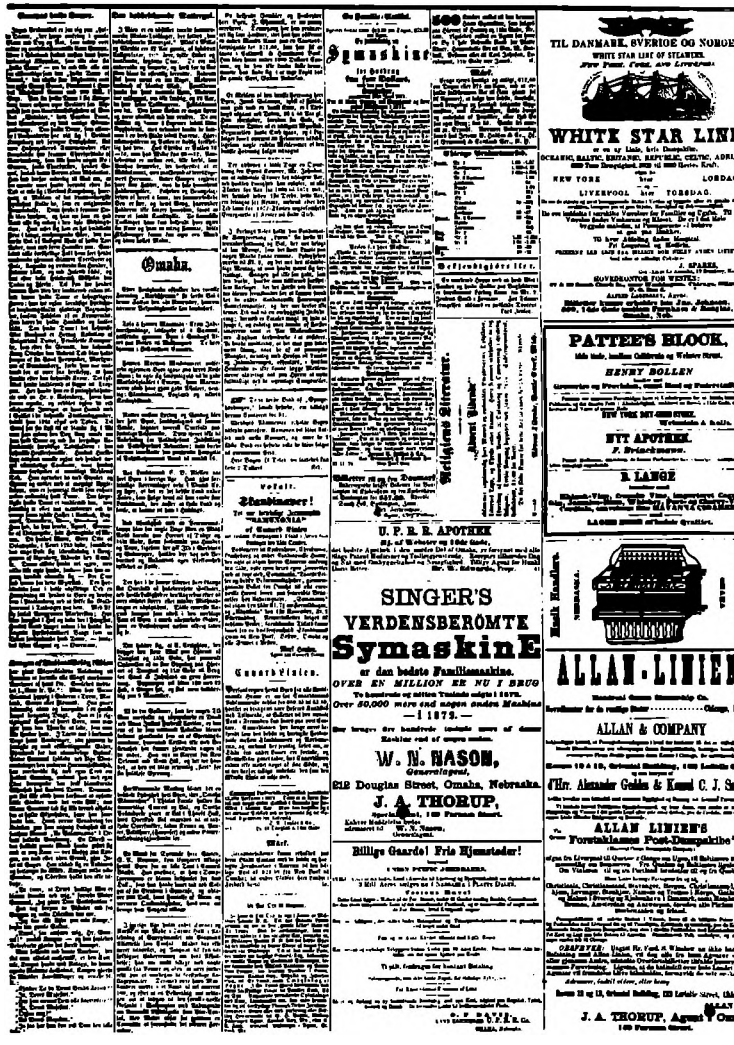

»Den danske Pioneer« – side 4.

10. Vær tro og ærlig, og Du vil aldrig mangle en hjælpsom Haand, selv om Du er uheldig i dine Foretagender. Amerikanerne ere særdeles hjælpsomme og højmodige, og den Uheldige bliver hjulpet op igjen her i Landet, naar han er det værd, og ikke, som hjemme, traadt i Støvet af Alle. Ogsaa beskytte Lovene ham her, for en stor Del, imod total Ruin.

At være paalidelig er en dobbelt Pligt, saavel mod sig selv som mod sin Arbejdsherre, især naar man, som her, i Almindelighed antages paa sit blotte Ansigt og uden en eneste Anbefaling.

11. Arbejd aldrig for usikkre Personer, men forvis Dig i Forvejen om, at din Løn er sikker, naar Du har forrettet dit Arbejde.

12. Kjøb hverken Land- eller Kjøbstadejendom før Du af paalidelige Folk har faaet Vished om, at vedkommende Sælger virkelig ejer den paagjældende Ejendom. Mange miste deres Penge ved uforsigtigt Kjøb. Vær forsigtig med Penge, ifald Du har nogle, og mistro Enhver, som uopfordret vil blande sig i dine Pengeaffairer.

13. Udsøg dit Homestead saasnart Du kan, medens Du endnu har Udvalg af godt Land paa flere Steder, og saasnart Du kjender Forholdene nøje nok til at vælge dit Fremtidshjem med Skjønsomhed og er nogenlunde sikker paa at kunne erholde Udkommet derpaa ved Arbejde for dine Naboer eller i Byerne, ifald Du ingen Kapital har at begynde med. Ingen aldeles fattig Mand tør vove at optage Land langt fra en By eller en Egn, hvor han ikke kan vente Fortjeneste hos og en Haandsrækning af mere velhavende Naboer. Har Du Raad dertil, skader det ikke at bese Landet i mere end en Egn.

14. Opgiv ikke dit Land, selv om baade et og to Aars mindre god Høst (hvad neppe er sandsynligt) skulde indtræffe. Hold ud og kjæmp Dig igjennem til Maalet. Vil Du af andre Grunde flytte fra dit Land, før de 5 Aar ere omme, da kjøb det forinden.

15. Hold saa mange Kreaturer, som det er Dig muligt, navnlig Svin og gode Malkekøer, hvorved Du har den allersikkreste Modvægt mod en daarlig Høst, dersom den skulde indtræffe.

16. Gjør saa mange Forbedringer ved din Eiendom som muligt,

»Den danske Pioneer«s personale i den tid, da trykkeriet var i Washington Hall, Omaha, Nebraska.

saavel ved Bygning, som ved Indhegning og Træplantning; men udret det meste med egen Haand, thi ellers bliver det Dig for kostbart. Hver Dags Arbejde vil Du i Tiden faa rigeligt betalt.

17. Opfør saa gode Stalde som muligt, og giv dine Kreaturer en god Beskyttelse i det mindste imod Norden- og Vestenvinden, selv om dine Naboer ikke gjøre det.

18. Frugt, Humle og Vin saavelsom almindelige Gartnersager vil det ofte lønne sig særdeles vel at dyrke, naar man boer paa en dertil passende Plads, og tæt ved en god Afsætningsplads.

19. Huusflid bør give enhver fattig Begynder en Haandsrækning om Vinteren. Hver Kalv Du kjøber og lader gaae frit paa dit Land, vil ad Aare blive en Ko med Kalv. Husk derpaa! Som passende Gjenstand for Huusflid bør nævnes: Koste, Kurve, Træsko, Strømper, Vanter, Maatter, Sivsko og mange andre Ting.

20. Trapping eller nogle Maaneders Jagt efter Skinddyr vil for den, som forstaar det, lønne sig rigeligt om Vinteren.

21. Haandværkere, som ere dygtige i deres Fag, vil jeg ikke tilraade at flytte ud paa Homesteadland, undtagen paa Pladser, hvor de med Fordel kunne drive deres Haandtering paa samme Tid, som de sikkre sig Ejendom.

22. Saavel gifte som ugifte Mænd over 21 Aar, Enker og ugifte Fruentimmer have Ret til Homestead, og bør, naar de alligevel leve paa Landet, under alle Omstændigheder benytte den.

23. Soldater og Matroser i de Forenede Staters Tjeneste have Ret til et Homestead, og den Tid, de ere i Tjenesten, regnes med i de 5 Aar, de skulle bebo det. Skulde nogen af mine Landsmænd ikke kunne udholde haardt Arbejde og enten af denne eller andre Grunde bestemme sig for at indtræde i Armeen, da bør han vide dette og benytte sig deraf.

24. Opfylde sine Forpligtelser for Homesteadland bør Enhver, da han ellers staaer Fare for at miste Landet med alle de Forbedringer, han har gjort derpaa.

25. At sikkre sig imod Ildsvaade, er Pligt for enhver Nybygger, og dette gjælder ikke alene med Hensyn til Bopæl og Bohave,

men ogsaa for Staldene med Kreaturerne, og hvad der er ligesaa vigtigt, for Høsten eller Kornet, som her for det meste staar i Stak til det aftærskes. Nybyggere behøve ikke at lade assurere uden at have Raad dertil, skjøndt der i alle Prairie Egne er stor Fare for Ildløs, da de ubeboede Strækninger for det meste afbrænde en Gang hvert Aar. Forsigtighed og øjeblikkelig Pløjning rundt om de Ejendele, som skulle beskyttes, er i Reglen tilstrækkelig, og dersom Sikkring mod Ildsvaade skal foretages paa en Aarstid, man ikke kan pløje Jorden, da kan saadan foreløbig opnaaes ved at afbrænde det lange visne Græs omkring Ejendommen.

26. Bestaar en Mands hele Ejendom af Kreaturer, da vil jeg tilraade ham at lade dem assurere, og hellere betale en aarlig Afgift, end risikere at miste Alt ved uforudseet Uheld, saasom ved smitsom Sygdom.

27. Begynd med Oxer istedetfor med Heste og Muler, da sidstnævnte koste formeget at holde for en fattig Begynder, hvorimod Oxer, hele Aaret rundt, kun koste det Arbejde, man har med at lave Hø til dem om Vinteren. Mangen fattig Begynders Heste have ædt det Brød, hans Familie burde have havt. Med et Par Oxer har jeg selv iaar (1869) brækket 32 Akres Land paa mit Homestead, og dette er alt, hvad en Begynder behøver i det første Aar.

28. Spil ikke i Lotterier, ei heller Hazard i Amerika og indsend ingen Penge som Forudbetaling for Noget, uden at Du nøje kjender den Mand, Du tilsender Pengene. Ved at følge disse Raad vil Du spare mange Dollars.

29. Giv Dig ikke formeget af med Politik, da det aldrig lønner sig at spilde formegen Tid derpaa.

30. Før ingen Processer og lev i Fred med dine Naboer her i Amerika. Her ere gode Love i Landet, men, sørgeligt at sige, de fleste Embedsmænd lade sig bestikke, og i Reglen faaer den Mand Ret, som har Pengene. Din Sag vil blive fortsat saa længe, Du ejer en Dollar, og er den sidste gaaet, da faaer Du maaskee Ret, men heller ikke før. Dette er min sande Mening.

31. Har Du Noget at sælge, da behold det, til Du kan sælge det

mod kontant Betaling, og Du maa da hellere strax tage det Halve derfor, end have det Dobbelte tilgode og muligen aldrig faa en Skilling deraf. Selv imod betryggende Sikkerhed er det misligt at give Kredit, da her saa ofte gives Lejlighed til fordelagtige Handeler mod kontante Penge.

32. Saavel Sommer som Vinter bør man i Amerika bære uldne Skjorter paa den bare Krop, da vore Lærredsskjorter ere for kolde i det hurtigt vexlende Clima, og man meget let paadrager sig Koldfeber ved en Forkjølelse, naar man har været meget varm.

33. Sørg itide for fast Arbejde for hele Vinteren, saafremt Du kan, selv mod en lille Løn foruden Kosten. Du vil aldrig fortryde at følge dette Raad.

34. Flak ikke formeget omkring i Amerika; men kommer Du til en Plads, hvor Du har god Fortjeneste, da bliv der og tag det Onde med det Gode, og omvendt; thi ved denne Omrejsen vindes kun Rejseudgifter.

35. Undgaa Drik og Svir, thi det er en sikker Vej til Undergang i Amerika. Ligeledes behøver ejheller en Begynder, som tænker paa at arbejde sig fremad og kjøbe Ejendom, at pynte sig som en Greve, eller gaa til Bal to Gange om Ugen.

36. Den, som rejser til Amerika og er Ejer af en større eller mindre Sum uden forud at vide hvor han vil opholde sig eller hvad han vil begynde paa, kan jeg ikke noksom tilraade foreløbigt at lade sine Penge blive i Sikkerhed hjemme, idetmindste ½ Aar. Har en Mand i et saadant Tidsrum arbejdet for sit Udkomme paa de rette Pladser i Amerika, da kan man antage, at han kjender Landet saa meget, at han vil kunne gjøre en fornuftig Brug af sin Kapital, hvorimod han, i Tilfælde af at han strax medbringer Summen uden at være paa det Rene med dens Anvendelse, staar i yderlig Fare for at miste den enten ved Bedrageri, eller ved egne uheldige Spekulationer.

Utalliges Fremtid i Amerika er totalt ødelagt ved at handle paa sidstnævnte Maade og de have aldrig forvundet det moralske Knæk, som Tabet af deres Midler medførte, paa samme Tid som

baade de selv og Familien hjemme tabe Tilliden til Livet i Amerika, og kun lære dets mørke Sider at kjende.

37. Mit sidste Raad er til de Folk, som ikke kunne eller ville arbejde, eller som ved Drik og Laster have forspildt Folks Tillid i Amerika, nemlig: at de ikke skrive hjem om de sørgelige Udsigter, de selv have fremkaldt, og endnu mindre rejse hjem for at forsøge at vinde Tillid og tilbetle sig en Stilling hjemme ved at nedrakke et Land, som er for godt for dem; thi i de fleste Tilfælde vil det være klogere for dem at blive, hvor de ere, og begynde forfra med Alvor og Udholdenhed. Fast Ejendom kan endnu erhverves af Enhver, som vil anstrenge sig for at erholde den. Først naar en Mand er kommen saa vidt, kan han bedømme Amerika rigtigt.

Landkontoirerne.

General-Land-Kontoiret er i Washington D.C.

De Forenede Staters Land-Kontoirer findes i:

Staten Kansas,

i Byerne: Topeka, Humboldt og Junction City.

Staten Nebraska,

i Byerne: Lincoln, Beatrice, West Point, Grand-Island og Dakota City.

Staten Iowa,

i Byerne: Des Moines, Council Bluff, Fort Dodge og Sioux City.

Dakota Territorium,

i Byen Vermillion.

Staten Minnesota,

i Byerne: St. Minneapolis, Winnebago City, St. Cloud Taylors-fall.

7de Kapitel.

Hvorledes man erholder Homesteadland.

Udtog af Lovene, meddeelt af Hr. *O. F. Davis,* forhv. Registrator i de Forenede Staters Landcontoir.

Der gives to Maader, hvorpaa Nybyggeren kan erholde Regjeringsland i de vestlige Stater. Først ifølge Preemptions-Loven af 4de Septbr. 1841,

som bestemmer: At enhver Person, der er Familie-Overhoved, eller Enke eller ugift Mand over 21 Aar gl., og som er Borger af de Forenede Stater, eller har beediget sin Hensigt at blive det, paa den Maade, som det forlanges i Indfødsrets-Loven, er berettiget til paa Landkontoiret at optage 160 Akres af ukjøbt Regjeringsland, imod at opfylde Lovens Betingelser.

Det er fastsat, at et ugift Fruentimmer, som ikke er Familieoverhoved, men istand til at opfylde alle Preemptions-Lovens Fordringer, har Ret til at fordre dens Fordele.

Et Individ, som ønsker at erholde Land efter Preemptions-Loven, maa først gjøre personligt Setlement paa Landstykket ved at lægge Grundlaget til et Hus eller ved at gjøre andet Arbejde, som beviser, at han har til Hensigt at gjøre det til sit Hjem. Dersom Landet er i Marked, maa Personen inden 30 Dage efter nævnte Setling, i Distrikts-Landkontoiret afgive sin Beretning om samme, og, inden et Aar fra dens Datum, præstere Bevis for virkelig Bopæl paa, og Opdyrkning af Landstykket, og sikkre sig samme ved at betale det kontant eller ved en af Land-Warranten lovmæssig underskreven Erklæring til Preemptoren.

Dersom Landet er blevet opmaalt, men ikke udbudt til offentligt Salg, maa den Lysthavende melde sig i Landkontoiret inden 3 Maaneder fra Setlingens Datum, samt præstere Bevis og Betaling før den Dag, der er bestemt i Præsidentens Budskab, hvorved Landet bliver udbudt til offentligt Salg.

Skulde Nybyggeren i et af disse Tilfælde dø, uden at have kjøbt sit Land inden den af Loven fastsatte Tid, kunne Arvingerne

sikkre sig Ejendomsretten ved at præstere det fornødne Bevis og betale for Landet. Betalingen maa i dette Tilfælde ydes i den afdøde Nybyggers Arvingers Navn, og Skjødet vil blive udstedt i Henhold dertil.

Retten til Landet begynder fra Setlementets Bebyggelses Datum, og den Person, som først setler paa et Stykke offentligt Land, har Ret til at kjøbe samme, forudsat at han senere opfylder alle Lovens Bestemmelser.

Naar en Person har erholdt Preemptions-Papirer paa et Stykke Land, er det ikke lovligt for samme Person i Fremtiden at tage Papirer paa et andet Stykke Land, medmindre de første vare ugyldige, enten fordi Landet ikke var Gjenstand for Preemption, eller fordi Landkontoirets Afgjørelse, i Tilfælde, hvor Retten gjøres ham stridig, er gaaet ham imod, eller af en lignende Aarsag, som vilde have forhindret ham fra at fuldføre Preemptionen i Overeensstemmelse med sin første Erklæring.

Overdragelse af Preemptionsret er ugyldig og giver ikke den Person, til hvem den meddeles, nogensomhelst Adkomst.

En Person, som har erholdt Papirer paa et Stykke Land og senere har tilbagegivet Landet til Regjeringen, har derved forbrudt sin Ret til at erholde Adkomst til et andet Stykke Land. En Person, som ejer 320 Akres Land nogetsteds i de Forenede Stater, har ingen Ret til Preemption.

Hver qvalificeret Preemptor har Ret til at optage enten 160 Akres af det billigste Land eller af Land, som er Gjenstand for Preemption, til dobbelt Pris, ved at betale, efter Regjeringens Taxt, 1¼ Dollars pr. Akre for første Klasse og 2½ Dollars pr. Akre af den sidstnævnte Slags.

Endeligt Bevis og Betaling kan ikke præsteres, førend Personen virkelig har boet paa Landet idetmindste i 6 Maaneder og foretaget den Opdyrkning og Forbedring, som er fornøden til at bevise hans Oprigtighed som virkelig Nybygger. Dette Bevis kan føres med et Vidne.

Den anden Maade, hvorpaa man erholder Ejendomsret til det offentlige Land, er ved at benytte sig af:

Homesteadloven af 20de Maj 1862.

Efter denne Lov er enhver Person, som er Familieforsørger, eller har naaet 21 Aars Alderen og er Borger i de Forenede Stater, eller har afgivet sin Erklæring at ville blive det, og som aldrig har baaret Vaaben imod de Forenede Stater, eller ydet deres Fjender Hjælp, berettiget til at optage en Fjerdedel Sektion eller mindre af det uopkjøbte, offentlige Land.

Prisen paa Regjeringens Land er 1¼ Dollars pr. Akre og det Areal, som er tilstaaet til et Homestead, er 160 Akres.

For at erholde Homestead maa Personen foruden sin Ansøgning afgive beediget Erklæring om, at han er Familieforsørger, eller over 21 Aar gl., saa og, at han er Borger af de Forenede Stater eller har afgivet sin Erklæring at ville blive det, og at nævnte Optagelse sker til virkelig Beboelse og Dyrkning, at nævnte Ansøgning udelukkende er til hans egen Nytte og Fordel og ikke direkte eller indirekte til Fordel for nogensomhelst anden Person eller andre Personer. Denne Beedigelse kan ske for Bogholderen og Kassereren i Landkontoiret, eller for Retsskriveren i det County, hvor Personen har virkelig Bopæl. Naar den er afgivet for County-Clerken, bliver hans Embedssegl vedføjet.

Efter at have afgivet Ansøgningen, aflagt Eden og betalt de forlangte Sportler (14 Dollars), vil Optagelsen blive tilladt.

Intet Skjøde vil blive udstedt før efter Forløbet af 5 Aar fra den nævnte Optagelses Datum, og dersom den ikke udstedes ved Forløbet af nævnte Tid eller hvilkensomhelst anden Tid, da inden to Aar derefter. Den Person, som har foretaget en saadan Optagelse, eller, om han er død, hans Enke, eller i Tilfælde af hendes Død, hans Arvinger, eller i Tilfælde, hvor en Enke har foretaget en saadan Optagelse, efter hendes Død, hendes Arvinger, skulle bevise med to troværdige Vidner, at han, hun eller de uafbrudt i fem Aar efter Papirernes Datering have boet paa og opdyrket Landet og beedige, at ingen Del af nævnte Land er bleven afhændet, og at Vedkommende har været en tro Undersaat af de Forenede Stater, og da skal han eller hun, dersom han eller hun til den Tid er Borger af de Forenede Stater, være berettiget til

Den indre Missions Tidende.

Redigeret af Vilh. Beck.

32. Aarg. Søndag den 10 Maj 1885. Nr. 19.

Indhold: Missionen blandt Mormonerne i Utah (af Pastor R. Andersen i New York). — „Forgjæves?" (af Lærer Ernst Koch i Svinding ved Nyborg). — Til Venner af den danske Mission i Amerika. — Bekjendtgjørelser.

Missionen blandt Mormonerne i Utah.

En Henvendelse til den levende Menighed.

Foraaret det er Haabets Tid, naar Vinteren med dens Kulde og Frost er tilende, Markerne klæde sig i deres grønne blomsterstrøkkede Dragt, Skoven staar i sin lysegrønne Farve, da kommer der ogsaa nyt Liv baade i Naturen og blandt Folk; selv om man klager over haarde Tider, saa er det dog, som om det værste var overstaaet, naar Foraaret kommer og det stunder mod Sommeren med dens rige Høst. Med Foraaret begynder ogsaa den store Folkevandring fra Europa til Amerika, det er Nutidens Folkevandring. Trykkende Tider har der været baade hjemme i Fædrelandet og her i Amerika; paa lange Tider har det ikke været saa trykkende i Amerika som i Aar; men vi haabe ogsaa her paa

---

Mormonernes udvandring til Amerika antog efterhånden et anseeligt omfang. Indre Mission – som ikke kunne tælles blandt Mormonernes varmeste tilhængere – oprettede derfor en Mission i Salt Lake City i staten Utah, Mormonernes højborg. – I bladet »Den Indre Missions Tidende« skrev udsendte missionærer, samt ikke mindst bladets redaktør, »tordenpræsten« Vilh. Beck, særdeles anklagende artikler imod Mormonismen.

Skjøde paa Ejendommen, saaledes som det i andre Tilfælde er bestemt i Loven. I Tilfælde af, at begge Forældre dø og efterlade sig umyndige Børn, kan Landet sælges pr. Kontant til Fordel for deres Arvinger og Kjøberen vil erholde Skjøde af Regjeringen.

Land, optaget efter Homesteadloven, er fritaget for Skatter eller Beheftelse for Gjæld, der er stiftet før Patentet derfor blev udstedt.

Naar en Homesteadsetler har undladt at opslaa sin Bopæl paa det betræffende Stykke Land saa betids, at han ikke er istand til at paavise en vedvarende Beboelse i 5 Aar inden Udløbet af den i Loven fastsatte Tid, (7 Aar), vil det blive ham tilladt, naar han aflægger edeligt Vidnesbyrd, som giver tilstrækkelige Grunde for hans Forsømmelse, at forandre den Datum, fra hvilken hans Bopæl paa Landet skulde regnes til den Datum, paa hvilken han virkelig begyndte at bebo det, og det vil da forlanges, at han lever 5 Aar derpaa fra sidstnævnte Datum, – forudsat at ingen modstridende Fordringer imidlertid ere opkomne, og at hans Erklæring understøttes ved paalidelige Vidners Ed.

I det Tilfælde, at en Homesteadsetler døer og efterlader sig Kone og Børn, og Enken igjen skulde gifte sig og vedblive sin Bopæl paa og Opdyrkning af det Land, som er optaget i hendes første Mands Navn, vil det blive hende tilladt at præstere det endelige Bevis som Enke efter den afdøde Setler, og Skjødet vil da blive udstedt i hans Arvingers Navn.

Naar en Enke eller et ugift Fruentimmer har taget Homestead og derefter gifter sig med en Mand, som ligeledes har benyttet denne Ret paa et andet Stk. Land, bestemmer Loven, at disse Personer kunne vælge hvilket Stykke Land de ville beholde til fast Bopæl, og det vil blive dem tilladt at betale det andet Stykke, imod at bevise Vedkommendes Bopæl paa og Opdyrkning af samme indtil Bryllupsdagen. De kunne ikke vedblive at beholde begge Stkr. Land som Homestead.

Dersom en Homesteadsetler ikke ønsker at forblive 5 Aar paa sit Land, tillader Loven ham at betale det, enten kontant, eller med Land-Warrants, naar han fører Bevis for Beboelse og Op-

dyrkning fra Optagelsesdagen til Betalingstiden. Dette Bevis maa beediges af vedkommende Person selv og understøttes af to troværdige Vidner.

Salg af et Homestead, førend Skjødets Erholdelse, anerkjendes ikke af General-Land-Kontoiret og Kjøberen faar ikke alene ingen Ret til Homesteadet, men Salget vil endog blive anseet som tilstrækkeligt Bevis for Opgivelse af Landet, og Grund til Fratagelse af Retten til samme.

Loven giver Ingen Ret til mere end et Homestead. En Setler, som forsømmer eller opgiver sin Ret, kan ikke senere optage et andet Homestead.

En Person, som har Bopæl paa et opmaalt Stykke Land og har erholdt sine Preemptions-Papirer derpaa, kan forandre sin Preemption til Homestead, forudsat at ingen modstridende Fordringer til Landet ere fremkomne.

Der gives en anden Klasse Homestead, som benævnes »Hosliggende Farm-Homesteads«. Loven tillader nemlig en Person, som ejer og boer paa en virkelig Farm, at optage Land, som grændser op til hans, men hele Arealet, hans egen Farm indbefattet, maa ikke overstige 160 Acres. En Person, som ejer og boer paa en 80 Akres Farm, kan saaledes t. Ex. som Homestead optage endnu 80 Akres Land til 1¼, eller 40 Akres til 2½ Dollars pr. Akre, hvis uoptaget Land skulde findes grændsende til hans Farm. Isaafald maa Setleren i sin beedigede Erklæring beskrive det Stk. Land, han ejer og boer paa. Virkelig Bopæl paa et Landstykke, der er optaget som »Hosliggende Farm-Homestead«, er ikke nødvendig, men virkelig Forbedring derpaa og Opdyrkning i 5 Aar maa bevises.

Retten til et Stk. Land, optaget efter Homestead-Loven, begynder fra den Dag, det bliver indtegnet i Distrikts-Landkontoiret, og ikke, som ved Preemptions-Land, fra den Dag, det personligt optages.

Naar et Individ har begaaet en Fejltagelse ved Beskrivelsen af det Land, han vil optage som Homestead, og han ønsker at faa sine Papirer forandrede, kan dette tillades ham imod at afgive

edeligt Vidnesbyrd, som understøttes af to uinteresserede Vidner, der skildre Omstændighederne og bevise, at han boer og har foretaget værdifulde Forbedringer paa det Stykke Land, det først var hans Hensigt at optage, og som han nu ønsker at optage.

Ved Præstationen af det endelige Bevis maa Homestead-Setleren møde personligt i Land-Kontoiret, og der aflægge den Ed, som Loven forlanger. Naar en saadan Persons Vidner paa Grund af Sygdom, Afstand eller andre gode Grunde, ikke kunne møde i Land-Kontoiret, kunne deres Vidnesbyrd til Understøttelse af Fordringen afgives, hvor de bo, for en Embedsmand, som er autoriseret til at modtage Ed. I deres Vidnesbyrd maa Grunden til, at de ikke have indfundet sig i Landkontoiret, angives, og Vidnernes Troværdighed og Ansvarlighed maa attesteres af vedkommende Øvrighedsperson, hvis Embedssegl skal vedføjes. Dette Vidnesbyrd skal afgives i Landkontoiret tilligemed Homesteadsetlerens. Paa den Tid, det endelige Bevis præsteres, maa Setleren være Borger i de Forenede Stater. En Erklæring, at han har til Hensigt at blive det, er ikke tilstrækkelig.

Homesteadsetleren maa gjøre det optagne Landstykke til sit virkelige Hjem og Bopæl. En midlertidig Beboelse et Par Dage hvert Halvaar berettiger Ingen til Homesteadlovens Fordele, og Forandring af Bopæl eller Opgivelse af hans Klaim i 6 Maaneder, til hvilkensomhelst Tid før Udløbet af de 5 Aar, er tilstrækkelig Grund til Fortabelse af hans Ret.

En Setler kan tilbagegive sit Homestead til de Forenede Stater ved at retournere Duplikatpapirerne, forsynede med hans skriftlige Erklæring om Tilbagegivelsen. Er Duplikatet tabt, kan Tilbagegivelsen ske ved en Erklæring paa almindeligt Papir, som er bleven underskrevet og anerkjendt.

Naar Ansøgning om Fortabelsen af Homesteadret, paa Grund af Fraflytning, indgives, maa Klageren først aflægge skriftlig Ed for vedkommende Embedsmand i Landkontoiret, fremsættende de Kjendsgjerninger, hvorpaa hans Beskyldning grunder sig, beskrivende Landstykket og angivende Navnet paa Setleren og hans Optagelses Datum. Vedkommende Embedsmænd ville da

bestemme en vis Dag til Afgjørelsen og give alle deri interesserede Personer lovligt Varsel om Tid og Sted, hvor saadan Dom skal fældes. Vidnesbyrd af to Vidner forlanges, for at bevise et Homesteads Opgivelse. Udgifterne ved en saadan Bestridelse af Homesteadretten maa udredes af Klageren.

I Tilfælde af Homestead-Rettens Bestridelse eller Tilbagegivelse, kan en ny Optagelse af Land ikke finde Sted, før Udslettelsen af førstnævnte er beordret af Bestyreren af General-Land-Kontoiret, og den Omstændighed, at en Person har anlagt en Bestridelsessag og betalt Udgifterne derved, giver ham ingen Forret til det omhandlede Land, som kun kan optages af den første, qvalificerede Ansøger.

En Person, som har kjøbt sit Homestead eller faaet Skjøde derpaa efter de 5 Aars Forløb, eller som har tilbagegivet sin Ret til samme, er ikke derved udelukket fra at bruge sin Preemptionsret, ejheller er en Person udelukket fra Homestead-Lovens Fordele, fordi han tidligere har benyttet sin Preemptionsret.

Loven tilstaaer en Homestead-Setler 6 Maaneder fra hans Optagelsesdato til at bygge sig et Hus og til virkelig at begynde at fæste Bo paa Landet.

Følgende Sportler maa betales i Distrikts-Land-Kontoiret:

For Preemptions-Papirer ..... *2 Doll.*
For Homesteads do. ..... *14 –*
For endeligt Homesteads Bevis ..... *4 –*

Ved Betaling med Land-Warrants maa følgende Sportler erlægges:

40 Akres Warrant ..... *1 Doll.*
80 – – ..... *2 –*
120 – – ..... *3 –*
160 – – ..... *4 –*

Disse Warrants kunne bruges til Kjøb af 2½ Dollars-Land ved at betale et kontant Tillæg til Warrantet af 1¼ Dollars pr. Akre. Et Kjøb af 160 Akres Land, til 2½ Dollars pr. Akre, med Landwar-

rants, vil saaledes udfordre et 160 Akres Warrant og 200 Dollars kontant. En stor Del offentligt Land er ledigt og Gjenstand for Optagelse ifølge Homestead- og Preemptionslovene.

Ved en omhyggelig Gjennemlæsning af disse Sider ville Nybyggerne lære Maaden, hvorpaa de i Amerikas vestlige Stater kunne erholde et fuldkomment retsgyldigt Skjøde paa Land, uden Ophold eller Udgifter ved et Besøg i de Forenede Staters Land-Kontoir i Washington.

Gjældslove.

Statslovene, angaaende Gjæld, ere lidt forskjellige i de enkelte Stater. Personlig Arrest for Gjæld i de her beskrevne Stater kan kun foretages, naar Kreditor er istand til at bevise, at Debitor havde til Hensigt at besvige ham.

Udtog af Nebraskas »Code of Civil-Procedure« (Civilret).

(Oversat fra Engelsk).

Sect. 520. Ejendom, som tilhørte en gift Kone før hendes Giftermaal, og Ejendom, som hun efter sit Giftermaal maatte erholde ved Arv, Foræring, Gave, eller paa anden Maade, samt Nytten og Fordelene deraf, skal være fritagen for al Gjæld og Ansvar for Gjæld, som er stiftet af hendes Mand før eller efter deres Giftermaal, eller før den Tid, Konen kom i Besiddelse af saadan Ejendom; dog skal al Gjæld, der er stiftet for at anskaffe nødvendige Sager til Brug og Fordel for saadan gift Kones Familie, være undtagen for Virkningerne af denne Lov.

Sect. 521. Familiefædre, som hverken have Land, Bylodder eller Huse, der som Homestead ere fritagne for Udpantning ifølge

denne Stats Love, skulle have personlig Ejendom, til en Værdi af 500 Dollars, fritagen for tvungent Salg ved Exekution.

Sekt. 522. Enhver Person, der ønsker at benytte sig af de Fritagelser, der ere bestemte i den foregaaende Paragraph, maa under Ed, i den Ret, som har fældet Dommen, eller til den Embedsmand, der har foretaget Exekutionen, afgive et skriftligt Inventur over al personlig Ejendom, som han ejer, til hvilkensomhelst Tid før Salget af Ejendommen, og det skal være Pligt for den Embedsmand, som foretager Exekutionen, at kalde til sin Hjælp tre uinteresserede Ejendomsbesiddere i det Kounty, hvor Ejendommen findes, hvilke, efter at være blevne lovligt edfæstede af nævnte Embedsmand, skulle vurdere nævnte Ejendoms kontante Værdi.

Sekt. 523. Efterat Inventur og Vurdering saaledes ere blevne optagne, maa Skyldneren eller hans autoriserede Agent, i Overensstemmelse med saadant Inventur, udvælge et Beløb af Ejendom, der ifølge saadan Vurdering ikke overstiger det heri fritagne Beløb eller Værdi, men dersom hverken Skyldneren eller hans Agent skulde være tilstede og gjøre saadant Udvalg, da skal Embedsmanden gjøre samme for ham.

Sekt. 524. Intet i den foregaaende Afdeling skal kunne fritage nogen fast eller personlig Ejendom for Udpantning og Salg for Skatter.

Sekt. 525. Et Homestead med hvilketsomhelst Areal Land, ikke overstigende 160 Akres, Vaaningshuset derpaa og dets Tilbygninger, som ikke er inkorporeret i nogen By, Kjøbstad eller Landsby, eller istedenfor samme, naar Ejeren begjærer det, et Areal af sammenliggende Land, der ikke overstiger 2 Lodder og ligger indenfor Grændsen af en inkorporeret By, Kjøbstad eller Landsby tilligemed Vaaningshuset derpaa og dets Tilbygninger, naar samme ejes og beboes af nogen Borger i Staten, der er Familieoverhoved, skal ikke kunne være Gjenstand for Udpantning eller Salg ifølge Exekution eller nogen anden Kjendelse af nogen Ret indenfor denne Stats Grændser, saalænge samme ejes og beboes af Skyldneren som hans Homestead. Denne Paragraph

Oversvømmelse den 6. juni 1896 på »Kongens Nytorv« i den danske by Dannebrog i staten Nebraska.

skal fortolkes saaledes, at saadant Homestead fritages paa forannævnte Maade, saalænge det beboes af nogen eller flere af Debitors Familie, eller af Enken, mindreaarigt Barn, eller Børn af nogen afdød Person, som medens han levede var berettiget til at nyde Fordelene ved denne Bestemmelse, forudsat at Homestead-Vaaningshuset og 20 Akres Land, hvorpaa det er beliggende, ligger udenfor en inkorporeret By, Kjøbstad eller Landsby, og skal, foruden dette, tilgrændsende Land til en Værdi af 500 Dollars, som han maatte eje, være fritaget, og Intet mere.

Sekt. 529. Intet i denne Afdeling skal kunne fortolkes som fritagende nogen fast Ejendom for Beskatning eller Salg for Skatter.

Sekt. 530. Ingen af de Ejendele, som nedenfor ere nævnte, skal være Gjenstand for Exekution eller Salg ifølge nogen Kjendelse, udstedt af nogen Ret i denne Stat imod nogen Person, der er Borger af Staten og Familieoverhoved.

For det 1ste. Familie-Bibelen.

2det. Familie-Skilderier, Skole-Bøger og Bibliothek til Familiens Brug.

3die. Et Sæde i noget Hus eller Sted, hvor der holdes offentlig Gudsdyrkelse.

4de. En Lod paa nogen Kirkegaard.

5te. Alle nødvendige Klædningsstykker for Debitor og hans Familie. Alle Senge og Sengeklæder, som ere nødvendige til saadan Families Brug. Alle Ovne med Tilbehør, som ere opstillede og holdte i Brug for Debitor og hans Familie, naar deres Antal ikke overstiger fire. Alle ikke her nævnte Kogeredskaber og andre Husholdningsmeubler, udvalgte af Debitor og ikke overstigende 100 Dollars Værdi.

6te. En Ko, tre Svin og alle Grise under 6 Maaneder, og, dersom Debitor paa den Tid virkelig er beskjæftiget med Agerdyrkningsforretninger, foruden Ovenstaaende, et Spand Oxer, eller istedetfor dem, et Par Heste, 10 Faar og deres Uld, enten i raat Materiale eller forarbejdet til Klæde eller Garn, den nødvendige Føde i et Tidsrum af 3 Maaneder for de i den Paragraph

nævnte Kreaturer, en Vogn eller Kart, to Plouge og en Harve, det nødvendige Seletøj til Hestene samt andre Farmredskaber, ikke overstigende 50 Dollars Værdi.

7de. De Fødevarer, som ere nødvendige til Debitors og hans Families Underhold i 6 Maaneder, enten oplagrede eller endnu voxende paa Marken eller begge Dele, og det Brændsel, der er nødvendigt i 6 Maaneder.

8de. Arbejdsredskaber og Instrumenter for Haandværkere, Minearbejdere eller andre Personer, som bruges og holdes i den Hensigt dermed at udøve deres Haandværk eller Forretning; Bibliothek og Instrumenter, tilhørende en studeret Mand.

Alle de forannævnte, til Fritagelse bestemte Artikler, skulle udvælges af Debitor, hans Agent, Bogholder eller lovlige Repræsentant, ligesom Tilfældet er.

531. Intet i dette Kapitel skal kunne fortolkes saaledes, at nogensomhelst Ejendom i denne Stat derved fritages for Exekution eller Beslaglæggelse for Handelsbetjentes, Arbejderes eller Haandværkeres Løn.

Rentefoden.

Minnesota. Enhver forudbetinget Rente, som fastsættes ved skriftlig Kontrakt, er gyldig og lovlig.

Naar der ingen Rente er fastsat ved Vexel- eller andre Kontraktsforhold, er 7 pCt. den lovlige Rente. I denne Stat forrentes ethvert Beløb, hvis Betaling fremtvinges ved Dom, med 12 pCt.

Iowa. Den lovlige Rente i denne Stat er 6 pCt. Parterne kunne imidlertid indbyrdes komme overens om en Rente ikke overstigende 10 pCt. Ulovlige Renter kunne gjenerholdes.

Kansas. Den lovlige Rente er 10 pCt. naar ingen anden Rente er fastsat. Ved Overenskomst mellem Parterne kan Renten imidlertid lovmæssigt bestemmes indtil 20 pCt.

Ingen Bank i denne Stat er berettiget til at tage højere Rente end 10 pCt., eller, hvor ingen Rente er betinget, 6 pCt.

Nebraska. Den lovlige Rente af laante eller forfaldne Penge, Gods eller Rettigheder er 10 pCt., naar ingen Overenskomst om en højere Rente, der aldrig maa overstige 15 pCt., er indgaaet mellem Parterne.

Anvisning til Opmaaling af Land samt Forklaring over Mynt, Maal og Vægt.

1 Sektion Land = 1 eng. □ Mil = 640 Akres.
1/4 do. do. = 1/4 do. = 160 do.
1/16 do. do. eller 40 Akres = 160 □ rod,
1 rod = 16 1/2 Fod,
1 Akre, nærmest = 3/4 Td. Land dansk.

Anvisning til at opmaale Land.

40 Akres Land er omtrent 450 Skridt i Firkant. Et Homestead paa 160 Akres bestaaer selvfølgelig af 4 Gange 40 Akres, og dersom det udsøges i Qvadrat, er det omtrent 900 Skridt langt og 900 Skridt bredt. Naar man ved dette, bliver det let for Enhver selv at udsøge sig Land og opmaale det temmelig rigtigt ved at aftælle Skridtene fra Hjørnestenene. 1 Akre Land er 70 Yards eller omtrent 80 Skridt i Firkant; ved Opmaaling af Land til Brækning eller Opdyrkning plejer man dog almindeligvis at tage en Længde af 40 Akres eller c. 450 Skridt, og en Akre er følgelig omtrent 11¼ Skridt bred. Paa denne Maade kan man lettest opmaale det Land, man vil opdyrke,

for Ex.	5	Akres	ere	450 Skridt	langt og	56 1/4 Skridt bredt,
„	10	„	„	do.	112 1/2	do.
„	15	„	„	do.	168 3/4	do.
„	20	„	„	do.	225	do.
„	25	„	„	do.	281 1/4	do.
„	30	„	„	do.	337 1/2	do.
„	35	„	„	do.	393 3/4	do.
„	40	„	„	do.	450	do.

5 Akres à 225 Skridt langt og 112½ Skridt bredt,
10 „ 225 do. 225 do.
15 „ 225 Skridt bredt og 337½ Skridt langt.
20 „ 225 do. 450 do.
Landet opbrækkes sædvanligt fra Nord til Syd eller fra Øst til Vest.

Penge.

1 Dollar = 100 Cents
½ „ = 50 „
¼ „ = 25 „
1 Dime *(deim)* = 10 „
1 Beads *(bidts)* = 12½ „
2 „ = 25 „
1 Dollar i Guld = 1 Rdl. 5 Mk. 6 Sk. dansk.

Vægt,

kun Pd. og Tons bruges.
(1 Pd. amerik. omtrent = 1 Pd. engelsk).
1 Tons = 2000 Pd. amerikansk.
Hvede vejer i Gennemsnit 60 Pd. pr. Bushel,
Mais „ 56 „ „
Byg „ 48 „ „
Havre „ 32 „ „
Ærter „ 62 „ „

Maal for flydende Varer.

1 Gallon = 4 Quarts,
1 Quart = 2 Pints,
1 Pint = ²/₂ „
1 Quart omtrent = 1 dansk Pot.

Længdemaal.

1 Yard = ²/₂, ⁴/₄, ⁸/₈ Yard,
1 „ = 3 Feet.
1 Yard omtrent = 1½ dansk Alen,

Maal for tørre Varer.

1 Bushel = 2 Skpr. dansk,
1/2 „ = 1 „
1 Peck = 1/4 Bushel = 1/2 Skp. dansk,
1/2 „ = 1/8 „ = 1/4 „

Lidt om Rejsen til Amerika.

Om denne Gjenstand er der alene skrevet flere Bøger. Uden nærmere at gaa ind paa disse Bøgers virkelige Nytte, skal jeg her i Korthed udtale mig om Rejsen, skjøndt jeg ikke tillægger dette Punkt nogen overordentlig Betydning; thi de fleste Udvandrere, som betale for Rejsen til Amerika, komme i Reglen ogsaa dertil, og meget faa Exempler haves vistnok paa, at Liv eller Helbred har været i Fare under Overrejsen paa Grund af uforsvarlig Behandling ombord, hvorimod det vist ofte hænder sig, at Folk forlange formeget for deres Penge og efter endt Rejse tro sig kaldede til at klage over det Dampskibsselskab, som har befordret dem.

Jeg har selv rejst 4 Gange over Atlanterhavet og betragter Rejsen som en mindre vigtig Sag, naar Passageren kun ikke mister sit Gods, og jeg vil kun ønske, at enhver Udvandrers Fremgang og Tilfredshed i det fremmede Land var lige saa sikker som hans Ankomst dertil.

Fra Newyork til Chicago,

til hvilken Plads de fleste Emigranter rejse, og som kan betragtes som det store Midtpunkt for den fremmede Emigration til Amerika, da det er herfra, at de forskjellige Baner bringe Emigranterne til deres endelige Bestemmelsessteder, vil jeg anbefale den korteste Route med de færreste Omskiftninger af Jernbanevogne, nemlig:

1. Erie-Banen, som ved Cleveland i Ohio forbindes med
2. Michigan Southern Banen.

Fra en dansk restaurant i Chicago i 1898.

Fra Chicago til Omaha i Nebraska,

i hvilken Stat den store Pacific- og Burlington Missouri River Jernbanes Land er beliggende, og hvor den mindre bemidlede Udvandrer endnu kan erholde saa smukt og frugtbart Land, som der findes nogetsteds i Amerika, ifølge Homesteadloven, næsten som Gave, vil jeg anbefale den nye Burlington Missouri River Jernbane, hvis kort over Amerika findes i nærværende Bog og som med Sidegrene løber til 3 forskjellige Pladser i Nebraska ved Missouri-Floden, nemlig Omaha, Plathmouth og Nebraska City. Kompagniet har forpligtet sig til at bringe Emigranter fra Chicago til hvilkensomhelst af de 3 nævnte Pladser for 12 amerikanske Dollars i Papir, og saavidt mig bekjendt har Kompagniet kun første Klasses Vogne.

Slutningsbemærkning.

Da Erhvervet i Byerne i Amerika synes at blive vanskeligere og vanskeligere for Folk, som ikke have lært noget Haandværk eller kunde finde sig tilfredse i en ligefrem arbejdende Stilling, kan jeg ikke noksom tilraade denne Klasse Udvandrere allerede herhjemme grundig at lære Fabrikationen af smaa kourante Artikler eller et let Haandværk eller Industri, som kan antages at kunne ernære dem i det fremmede Land. De faa derved ligesom et Nødanker, idet de have noget Bestemt at arbejde for og sætte deres Haab til, og i meget faa Tilfælde tror jeg, at dette vil bedrage dem, naar en fornuftig Plan udføres med Energi og Udholdenhed. Som Bøger, der vist fortjene særlig Opmærksomhed af enhver Udvandrer, som ikke har i Sinde at ernære sig som Landmand i Amerika, skal jeg her anbefale »Selverhverv« af Høgh Guldberg (Jespersens Forlag) og den fornylig udkomne Bog »Den danske Husflid«, af N. C. Rom (G. E. C. Gads Forlag).

Kort Udvalg af nyttige Sætninger for Udvandrere.

Sig mig.	Tell me.	Tæll mih.
Vær saa god at sige mig.	Please tell me.	Plihs tæll mih.
Jeg kan ikke sige Dem.	I cannot tell you.	Ei kænnot tæll ju.
Jeg veed det ikke.	I don't know.	Ei dont noh.
Er dette Skibet til New-York?	Is this the ship to New-York?	Is jis je sjipp to Nju-Jork?
Nej, det næste er det.	No, Sir! the next.	Noh, Sirr! je nækst.
Det ligger derhenne.	It lays yonder.	Jt læhs jonder.
Kunne vi gaa ombord nu?	Kan we go onboard now?	Kænn wi goh onbaard now?
Ja, hvis De ønsker det.	Yes, if you please.	Jes, if ju plihs.
Her er mit Tøj.	Here is my luggage.	Hihr is mei loggets.
Hvor er min Bagage?	Where is my luggage?	Hvæer is mei loggets?
Sørger De for mit Tøj?	Do you tend to my luggage.	Do ju tænnt to mei loggets.
Skal jeg selv besørge Tøjet?	Shall I tend to the luggage myself?	Sjæll ei tænnt to je loggets meiselff?
Er det mærket og afleveret, kommer det ombord.	If it is marked and delivered, it will be brought onboard.	If it is mahrket ænt bilihveret, it will bih braaht onbaard.
Det umærkede maa De selv sørge for.	You must tend to what is not marked yourself.	Ju møst tænnt to huot is not mahrket jurself.
Hvor er min Plads?	Where is my Place?	Hvæer is mei plæhs?
De maa vente lidt.	You must wait a little.	Ju møst weht æ littl.
De skal forud, nedad denne Trappe.	You shall ahead, down this Stair.	Ju sjæll æhæt, doun jis stehr.
Her er en Plads til Dem?	Here is a Place for you.	Hihr is æ plæhs for ju.
Hent Deres Madras og Blik-tøj.	Bring your madras and Tingoods.	Bring jur mabras ænd tinguds.
En Madkurv er god paa Rejsen.	A Basket with provisions is good on a voyage	Æ Bæsket widd provisions is gubt on æ voiets.
Jeg vil kjøbe lidt Proviant extra.	I will buy some extra provisions	Ei will bei sønm ækstra provisions.
Naar skulle vi spise?	When shall we eat.	Huænn sjæll wih iht.
Om et Par Timer, Kl. 12.	In about two hours, at twelwe olock.	In æbout tuh ours, æt tuælv oklok.
Jeg er sulten, kan jeg faa Noget at spise?	I am hungry, can I get something to eat.	Ei æm hongri, kænn ei gætt sømmthing to iht.
Nej! De maa selv skaffe Dem noget.	No, Sir! You must get something yourself.	Noh, Sirr! ju møst gætt sømmthing jurself.
Her spises til bestemte Tider.	We eat at fixed hours.	Wih iht æt fixet ours.
Spis Dem godt mæt før vi sejle, en tom Mave duer ikke paa Søen.	Eat hearty before we sail, an empty Stomach won't do on the sea.	Jht harti bifohr wih sæhl, æn æmti staamek wont duh on je sih.
Paa Øjeblikket, strax.	I a moment, immediatly.	In æ momment, immediætli.
Om et Par Timer.	In a couple of hours.	In æ kupl ov ours.
Nu letter Ankeret.	Now the anchor is lifted.	Now je ænkor is liftet.
Nu sejle vi.	Now wi are sailing.	Now wih ahr sæhling.
Det er en svær Søgang.	It is a heavy sea.	Jt is æ hævvi sih.
Jeg bliver søsyg.	I am getting seasick.	Ei æm gætting sihsik.
Det gaaer snart over.	It will soone be over.	Jt will suhn bih over.
Er der ingen Medicin derfor?	Is there no medicin for it.	Is jæer noh midisin for it.
Nej! Det gaaer over af sig selv.	No! It will cease of itself.	Noh! it will sihs ov itself.
De kan tale med Doktoren.	You can see the Doctor.	Ju kænn sih je doktr.

Hvor er Doktoren?	Where is the Doctor.	Hvær is je doktr.
Han er i sin Kahyt.	He is in his Cabin.	Hi is in his kæbbin.
Her er Doktoren.	Here is the Doctor.	Hihr is je doktr.
De maa se at komme til at kaste op.	You must try to womit.	Ju møst trei to vommit.
Nu er det bedre.	Now it is better.	Now it is bætter.
Jeg kan ikke spise Noget.	I cannot eat anything.	Ei kænnot iht ænnibbing.
Naar er det Middagstid?	When is it dinner time.	Huænn is it binner teim.
Middagsmaden er færdig.	Dinner is ready.	Dinner is rædi.
Hent Deres Tallerken og Kop.	Get your plate and cup.	Gætt jur plæht ænt køpp.
Hvor er Deres Kniv og Gaffel?	Where is your Knife and Fork.	Hvær is jur neiv ænt fork.
De maa selv passe paa Deres Sager.	You must look for your own.	Ju møst luhk for jur ohn.
Det er daarlig Mad.	It is poor eating.	It is puhr ihting.
Maden er god og rigelig.	The food is good & plenty.	Je fudd is gudt ænt plænti.
Kaffen er daarlig.	The Coffee is poor.	Je koffi is puhr.
Smørret er harskt.	The Butter tastes strong.	Je butr tehsts strong.
Det er daarligt altsammen.	It is poor alltogether.	It is puhr aahltogebdr.
Det bliver værre og værre.	It is getting poorer and poorer.	It is gætting puhrer ænt puhrer.
Vi maa klage til Kaptainen hvis det ikke bliver bedre.	We must complain to the Captain if it is not getting better.	Wih møst komplæhn to je kæptn if it is not gætting better.
Det nytter vel intet.	It is of no uss.	It is ov no juhs.
Middagsmaden er ikke meget god.	The dinner is not very good.	Je binner is not verri gudt.
De have faaet vore Penge.	They have got our money.	Jæh hævv gott our mønni.
Lad os forsøge?	Let us try.	Læt øs trei.
Hvor er Kaptainen?	Where is the captain?	Hvær is je kæptn.
De kan ikke træffe ham nu.	You can not see him now.	Ju kænn not sih him now.
Vi ere utilfredse med Maden.	We are discontent with the Grub.	Wih ahr biskontent widd je grub.
Det kommer ikke mig ved.	It is not my Business.	It is not mei bisnesj.
Contracten bliver ikke holdt.	The contract is not lived up to.	Je kontrækt is not livved up to.
Hvad har De at klage?	What is your complain?	Huot is jur komplæhn?
Der blev lovet os The, Kaffe eller Chocolade efter Behag.	We were promised Thea, Coffee or Chocolate as we pleased.	Wih woer promisjed tih, koffi or tjokolæt æs wih plihsed.
Smørret er daarligt.	The Butter is poor.	Je butr is puhr.
Suppen er Vand med Salt i.	The Soup is water with salt in.	Je supp is waahter widd saahlt in.
Kjødet er seigt og gammelt.	The meat is touff and old.	Je miht is toff ænd ohlt.
Vi faae for lidt Drikkevand.	We get to little Drinkwater.	Wih gætt to littl Drinkwaahter.
Jeg skal tale med Proviantforvalteren.	I will speak to the Over-Stewart.	Ei will spihk to je ohver stjuert.
Nu er det bedre.	Now it is better.	Now it is better.
Maden er nu fortræffelig.	The grub is now excellent.	Je grub is now excellent.
Vi kunne ikke forbre den bedre til Prisen.	We can not ask it better to the Price.	Wi kænn not ahsk it better to je preis.
Jeg ønsker lidt Kage eller Pie.	I wish some cake or pie.	Ei wisch sønnm kehk or pei.
Der er ingen tilovers.	There is none left.	Jæer is non left.
Jeg vil betale derfor.	I will pay for it.	Ei will peh for it.
Vent til de have spist i Kahytten.	Wait till dinner is over in the cabin.	Weht till binner is over in je kæbbin.
De kan ingen faae.	You can get none.	Ju kænn gætt non.
Jeg vil vædde, at jeg faaer saamange, jeg vil have.	I will bet I shall get so many, I want.	Ei will bæt ej sjæll gætt so mænni ei wont.

For Penge faaer man Alt.	For money you can get everything.	For mønni ju kænn gætt øvveridding.
Skaf mig nogle Appelsiner og lidt Confect og nogle Æbler.	Get me some Oranges and a few raisins and some apples.	Gætt mih sønm Orrentjjes ænt æ fjuh ræhsins ænt sønm æppels.
Der er ingen Forandring i Maden.	There is no change in the grub.	Jæer is noh tjændz in je grub.
Naar troer De at vi komme til N. Y.?	When do you think, wi will get to N. Y.?	Huænn do ju tink wih will gætt to Nju Yørk.
Om et Par Dage, hvis vi ikke faae daarligt Veir.	In a couple of days, if we do not get bad weatter.	In æ kuppl ov dehs if wih do not gætt bædd wædder.
Seer det ud til Storm?	Does it look like Storm?	Døs it luhk leik ſtorm.
Vi komme til N. Y. Onsdag eller Torsdag.	We will get to New York Wednesday or Thursday.	Wih will gætt to Nju Jørk Wædbensdeh or Jørsdeh.
Sørg for at ſamle Deres Tøj; De maa ſelv finde det.	Try to get your luggage together, you must find it yourself.	Trei to gætt jur loggets togæddr, ju møſt feind it jurſelf.
Hvor er min Kuffert?	Where is my Trunk?	Huæer is mei trunk?
Jeg kan ikke finde min Kiſte.	I cannot find my bigtrunk.	Ei kænnot feind mei biktrunk.
Den findes nok.	It will be found.	It will bih found.
Vent til den kommer op af Laſten.	Wait till it is brought from below.	Wæht till it is braaht from belohv.
Her er Toldbetjenten.	Here is the Custom House Officer.	Hihr is je kuſtom housoffiſjer.
Luk Deres Kufferter op.	Open Your trunks.	Ohpen jur trunks.
Her er intet at betale.	Here is nothing to pay.	Hihr is nobbing to peh.
Nu komme vi til Caſtle Garden.	Now we come to Caste Garden.	Now wih kømm to Kæſtl Gahrden.
Der maa de helſt blive til de rejſer videre.	You will do best in stopping there till you go further.	Ju will do beſt in ſtopping jæer till ju go førther.
Paſs paa deres egne Landsmænd, der er mange Kjæltringer mellem dem, og det er ikke for Deres Skyld at de opſøge Dem.	Lokk out for your own Countrymen there are manny Rascalls among them, and it is not for your sake that they look for you.	Luhk out for jur ohn køntrimænn jæer ahr mænni ræſkels æmong jem ænt it is not for jur ſæhk jæt jæh luhk for ju.
Jeg bliver her i Caſtle Garden.	I will stop here in Castle Garden.	Ei will ſtopp hihr in kæſtl Gahrden.
Kan man her kjøbe Jernbanebillet til Chicago?	Can we buy Tickets here to Chicago?	Kænn wih bei tikkets hihr to Tjikego?
Ja! til alle Pladſer i Amerika.	Yes! to all Places in America.	Jes to aahl plæhſes in Amerrika.
Hvor kan man kjøbe lidt Proviant?	Where can we buy some Provisions?	Hvæer kænn wih bei ſønm proviſjions?
Jeg vil kjøbe lidt Brød, Kjød, Pølſe og Oſt og lidt Smør?	I will buy some bread, meat, sausage and cheese and some butter.	Ei will bei ſønm brædd, miht, ſoſeths ænt tjihs ænt ſønm butr.
Hvor kan man faae varm Mad?	Where can we get dinner.	Hvæer kænn wih gætt dinner.
Paa Stationerne.	On the Stations.	On je ſtehſjons.
Hvad koſter Middagsmaden?	What do yon ask for dinner.	Huot do ju ahſk for dinner.
Gaa lidt til Side, gjør Plads for Andre.	Go a little away, make room for others.	Go æ littl æweh, mehk ruhm for odders.
Her veb Siden af er Frokoſtværelſe.	Here close by is a lunch room.	Hihr klohs bei is æ løndtsruhm.
Der er det billigere.	It is cheaper there.	It is tjihper jæer.
Der vil jeg gaa ind.	I will go there.	Ei will goh jæer.
Det er en kjedelig Reiſe.	Is is a triviel travel.	It is æ treiviel trævvel.
Nu er den ſnart endt.	Now is it soone finished.	Now is it ſuhn finniſt.
Gjør Dem det bequemt.	Make yourself comfortable.	Mehk jurſelf komfortæbbl.
Man kan meget godt ſove i Sæderne.	We can very well sleep in the seats.	Wih kænn verri wæll ſlihp in je ſihts.
Ere vi ſnart i Chicago?	Are we soon in Chicago?	Ahr wih ſuhn in Tjikego.

Er der Emigranthjem der.	Is there Emigrant Homes.	Is jæer Emigrant hohms.
Nej! der er ikke.	No! there is not.	Noh! jæer is not.
Hvad skulle vi gjøre?	What shall we do?	Huot sjæll wih duh?
Gaa ind det nærmeste Sted.	Go to the nearest Place.	Goh to je nihreſt plæhs.
Accordeer forud.	Ask the Price beforhand.	Ahſk je preis biforhænd.
Hvormeget skal jeg give om Dagen?	How much shall I give a day.	How møtſch sjæll ei givv æ dæh.
Hvad koster et enkelt Maaltid?	What is the Price for a single meal.	Huot is je preis for æ ſingel mihl.
Vi ere 8 Personer ifølge.	We are eight Persons together.	Wih ahr eht perſons togædhr.
Jeg lader Tøjet blive paa Stationen.	I will leave my luggage on the station.	Ei will lihv mei loggets on je ſtehſion.
Jeg vil rejse med det første Tog.	I will go with the first train.	Ei will goh widh je førſt trehn.
Jeg bliver nogen Tid her.	I will stop here some time.	Ei will ſtopp hihr ſømm teim.
Mine Penge ere slupne op, jeg vil søge Arbejde her.	My money is gone, and I will seek labour here.	Mei mønni is gon, ænt ei will ſihk lehbor hihr.
Her er mange flinke Folk mellem vore Landsmænd her.	Here are many good peaple, among our countrymen.	Hihr ahr mænni gudt pihpl æmong our køntrimænn.
De ville sige os hvor vi skulle søge Arbejde.	They will tell us where me shall seak labour.	Jæh will tæll us hvæer wih sjæll sihk lehbor.
Lad os gaa til en Fæstemand.	Let us go to an intelligent Office.	Let øs goh to æn itellibjent offis.
Jeg vil prøve min Lykke hos Amerikanere.	I will try my luck by the americans.	Ei will trei mei løk bei je amerrikens.
Min Herre, hvor skal jeg faa Arbejde?	Sir, tell me where I can get labour?	Sirr, tæll mih hvæer ei kænn gætt lehbor.
Jeg ønsker blot at faa Arbejde.	I only wish to get labour.	Ei ohnli wiſch to gætt lehbor.
Jeg tager hvad Arbejde jeg kan faa.	I will take what work I can get.	Ei will tehk huot work ei kænn gætt.
De er af mine Folk, jeg skal skaffe Dem Arbejde.	You are of my peaple, I will get you employment.	Ju ar ov mei pihpl, ei will gætt ju æmpløjment.
Dersom jeg kan faa Arbejde, tager jeg det.	If I can get work, I will take it.	Jf ei kænn gætt work ei will tehk it.
Man kan holde op naar man vil og faaer sin Afsked uden Varsel.	A man can stop when he wants and get his Dicharge without notice.	Æ mænn kænn ſtopp huænn hi wonts, ænt gætt his biſtjarts widdout notiſs.

En Mand søger Arbejde.

A man wants work.

Æ mænn wonts work.

Jeg har hørt at De søger Arbejdere! har De noget Arbejde for mig?	I have heard that you want labourers! have you any work for me.	Ei hævv herd, jæt ju wont lehborers! hævv ju ænni work for mih.
Er Du vant til Arbejde?	Are you acustomed to work.	Ahr ju ækuſtommed to work.
Jeg har arbejdet hele mit Liv.	I have worked all my life.	Ei hævv worket aahl mei leif.
Kan Du grave?	Can you dig.	Kænn ju bik.
Ja, saa godt som Nogen.	Yes as good as anybody.	Jes æs gudt æs ænnibobdi.
Du taler baarligt Engelsk.	You speak poor english.	Ju ſpihk puhr ingliſh.
Jeg forstaaer det og haaber snart at lære det.	I understand it and hope soon to learn it.	Ei ønderſtænd it ænt hopp ſuhn to lern it.
Hvad forlanger Du i Løn?	What wages do you ask.	Huot webſjes do ju ahſk.
Det meste jeg kan faa.	The most I can get.	Je mohſt ei kænn gætt.
Jeg vil give Dig 1 Dollar om Dagen.	I will give you one Dollar a day.	Ei will givv ju wønn doller æ dæh.
Paa egen Kost er det for lidt, jeg	On my own board it is to little, I	On mei ohn baard it is to littl, ei

vil arbejde for 1½ Dollar om Dagen uden Kost.
Med Kosten vil jeg give Dig 25 Dollars om Maaneden.
Det vil jeg heller. Jeg taber da intet ved Regndage.

En Gartner og en Havevier.

Søger De en Gartner?

Ja! jeg har Brug for en; jeg søger en dygtig Mand. Har De Attester?
Ja! fra Danmark; jeg har været Gartner der i 10 Aar.
Har De ikke været Gartner her i Landet?
Nej! jeg kom først i Foraaret hertil.

Saa kjender De ikke engang Navnene paa Engelsk.
De Danske lære hurtigt at tale Engelsk.
Jeg kjender mit Fag grundigt og tør love, at De skal blive tilfreds med mig, da jeg ikke er bange for at arbeide
Meget vel! jeg vil prøve Dem.
Hvad giver De i Løn?
Første Maaned giver jeg 30 Dollars og frit Ophold.
Jeg er tilfreds dermed.
Kom da imorgen tidlig Kl. 6.

En Kudsk søger Plads.

Søger De en Mand til at kjøre Heste?
Ja! jeg har averteret om en.

Jeg ønsker gjerne Pladsen.
Er Du vant til at kjøre?
Ja! fra Barndommen af.
Jeg maa have en paalidelig Mand.
Jeg drikker aldrig, jeg har været dansk Kavallerist; de forstaae at behandle Heste.
Kan Du kjøre med Fire?

will work for one Dollar and a half a day without board.
I will give you twenty five Dollars a month and board.
I will rather this, I loose then nothing on rainy days.

A Gardener and æ Garden Owner.

I have heard, that you want a gardner.
Yes! I need one, I want an able man. Have you recommendations?
Yes, from Denmahrk, I have been Gardener there in ten years.
Have you not been a Gardener in this Country.
No Sir, I came first here this Spring.
You don't even know the names on English.
The Danes soon learn to speak english.
I understand my trade fully and dare promise that you shall be content with me, as I am not afraid of work.
Verry well, I will give you a trial.
What will you pay me?
I will give you thirty dollars the first month and board.
I am content there with.
Come to morrow morning at six oclock.

A Driver seeks a Place.

Do you want a man to drive horses?
Jes, I have advertised about one.

I should like to get the Place.
Are you acustomed to drive.
Yes Sir, from my Childhood.
I must have a reliable man.
I never drink, I have been a Soldier in the danish Cavalry; they understand to treat horses.
Can you drive four?

will work for wøn doller ænt æ hahf æ deh widdout baahrd.
Ei will givv ju twenti feiv dollers æ mohndd ænt baahrd.
Ei will rahdder jis, ei luhs jenn nodding on rehni dehs.

Æ Gahrdener ænt æ Gahrden-ohner.

Ei hævv herd, jæt ju wont æ gahrdener.
Jes! ei nihd wønn, ei wont æn æhbel mænn. Hævv ju rikommendehsions.
Jes from Denmahrk, ei hævv bihn gahrdener jæer in tænn jihrs.
Hævv ju not bihn æ Gahrdener in jis køntri.
Noh Sirr! ei kæhm først hihr jis spring.
Ju dont ehven noh je næhms on ingliſch.
Je Dehns suhn lærn to spihk ingliſch.
Ei ønderſtænd mei trehd fulli ænt bahr prommis jæt ju sjæll bih kontent widd mih, æs ei æm not æfrehd ov work.
Verri well, ei will givv ju æ treiel.
Huot will ju pæh mih?
Ei will givv ju tørti bollers je først mohndd ænt baahrd.
Ei æm kontent jæerwidd.
Kømm to morro morning æt six oklok.

Æ Dreiver sihks æ plæhs.

Do ju wont æ mænn to dreiv horses.
Jes! ei hævv ætwerteist æbout wønn.
Ei sjut leik to gætt je plæhs.
Ahr ju ækuſtommed to dreiv.
Jes Sirr! from mei tjeilbhuhdt.
Ei møſt hævv æ rileiæbbl mænn.
Ei nævver drink, ei hævv bihn æ ſohldier in je deniſch kævvælri, jæh ønderſtænd to trihd horses.
Kænn ju dreiv fohr?

Nej! jeg har aldrig prøvet det.
Godt! Du lyver ibetmindſte ikke.
Jeg kjører kun med to Heſte.
Jeg ſynes godt om Dig! Vil Du være flink og paalidelig, vil jeg antage Dig.
Jeg ſkal gjøre det bedſte jeg kan.
Jeg ønſker ikke, at Du ſtrax ſkifter.
Er Herren tilfreds med mig og behandler mig godt, vil jeg binde mig for ½ Aar.
Meget vel! Er jeg tilfreds med Dig, vil jeg give Dig høj Løn.

En Tømrer søger Arbejde.

Har De Arbejde for mig?
Er De Tømrer?
Ja! jeg er.
Hvorlænge har De været her i Landet?
Kun 14 Dage.
Saa kjender De ikke engang vort Værktøj.
Det ſkal jeg ſnart lære at bruge.
Det tager alligevel nogen Tid! Jeg vil ingen høj Løn give ſtrax..
Det gjør Intet til Sagen. Jeg ønſker at tage fat og lære ſaa-ſnart jeg kan. Jeg formoder, at De giver ſaameget, at jeg kan leve deraf.
Jeg vil foreløbigt give 1½ Dollars om Dagen.
Jeg er tilfreds dermed.
Bliver De dygtig, faaer De ſnart mere.
De har arbejdet godt i denne Maaned.
Fra idag har De 3 Dollars om Dagen.

En Murer søger Arbejde.

Har De Brug for en Murer?
Jeg har antaget Folk idag.
Jeg vil gjerne have Plads.
Forſtaaer De Profeſſionen.
Ja! jeg har været Meſter i Dan-mark.

No, I have never tried it.
Well! at least you don't lie.
I only drive with two Horses.
I like you! If you will be willing and reliable, I will engage you.

I shall do the best I can.
I don't wish you soone to leave again.
If you are content with me, and treat me well, I will bind myself for half a year.
Very well! If I am content with you, I will give you good wages.

A Carpenter wants Employment.

Have you work for me.
Are you a Carpenter?
Yes Sir!
How long time have you been in this Country?
Only two weeks (fourteen days).
Then you do not even know our tools.
I shall soone learn to use it.
It take some time anyhow. I will not give you high wages right away.
No matter. I wish to take hold and learn as soone as I can. I presume that you will give so much, that I can make a living.

The first time I will give you one and a half Dollar a day.
I am satisfied with it.
If you show yourself able you shall soon get more.
You have done well this month.
From to day you have three Dollars a day.

A Bricklayer seeks work.

Have you use for a mason?
I have engaged people to day.
I should like to get Employment.
Do you understand the trade.
Yes Sir, I have been master in Denmahrk.

Noh! ei hævv nævver treied it.
Well! æt liſt ju dont lei.
Ei ohnli dreiv widd tuh horſes.
Ei leik ju! if ju will bih willing ænt rileiæbbl, ei will ængehts ju.

Ei ſjæll do je beſt ei kænn.
Ei dont wiſch ju ſuhn to lihv ægehn.
If ju ahr kontent widd mih, ænt trihd mih well, ei will beind meiſelf for hahf æ jihr.
Verri well, if ei æm kontent widd ju, ei will givv ju gubd webſjes.

A Kahrpenter wonts æmpløjment.

Hævv ju work for mih.
Ahr ju æ kahrpenter?
Jes Sirr!
Hov long teim hævv ju bihn in jis køntri?
Ohnli tuh wihks (fohrtin dæhs).
Jænn ju do not ehven noh our tuhls.
Ei ſjæll juhn lærn to juhs it.
It tehk ſønm teim ænnihow, ei will not givv ju hei webſjes reit æweh.
Noh mætter, ei wiſch to tehk hohldt ænt lærn ſo ſuhn æs ei kænn, ei prihsjuhm jæt ju will givv ſo møtſch, jæt ei kænn mehk æ liv-ving.
Je førſt teim ei will givv ju wønn ænt æ hahf doller æ deh.
Ei æm fættisfeied widd it.
If ju ſjoh jurſelf æhbel, ju ſjæll ſuhn gætt mohr.
Ju hævv døn well jis mohndd.
From to deh ju hævv trih dollers æ deh.

Æ Brikleher sihks work.

Hævv ju juhs for æ mehſon?
Ei hævv engæhſt pihpl to deh.
Ei ſjut leik to gætt æmpløjment.
Do ju ønderſtænd je trehdt.
Jes Sirr! ei hævv bihn mahſter in Denmahrk.

Det bryder jeg mig ikke om, har De muret her?	I don't care for that, have you been a mason here.	Ei dont kehr for jæt, hævv ju bihn æ mehson hihr.
Nej! men jeg kan mit Fag grundigt.	No Sir, but I undestand my trade perfect.	Noh Sirr! bøt ei ønderstænd mei trehdt perfekt.
De maa dog først lære om igjen her.	You must anyhow learn it over here.	Ju møst ænnihow lern it ohwer hihr.
Det troer jeg neppe behøves.	I hardly think it will be necessary.	Ei hahrdli tink it will bih nessessærri.
De kan ikke gjøre det halve Arbejde af det, vi her gjøre.	You can not do half the labour we do here.	Ju kænn not do hahf je lehbor wih do hihr.
Det bilder jeg mig dog ind.	I believe so anyhow.	Ei belihv soh ænnihow.
Hvad Løn fordrer De.	What wages do you ask.	Hnot wedsjes do ju ahsk.
Jeg har hørt at Lønnen herovre er 4 a 5 Dollars om Dagen.	I have heard that the wages here were four to 5 Dollars a day.	Ei hævv herd, jæt je wedsjes hihr wæhr fohr to feiv dollers æ deh.
Ja! for udlærte Folk! jeg vil give Dem 2½ Dollars at begynde med.	Yes for old hands! I will give you 2½ Dollar to commence with.	Jes! for ohldt hænds, ei will givv ju tuh ænt æ hahf doller to kommens widd.
Jeg vil ikke arbejde for halv Priis.	I will not work for half Price.	Ei will not work for hahf preis.
Saa gaa Deres Vej, jeg vil ikke give mere.	You can go then, I will not give any more.	Ju kænn goh jænn, ei will not givv ænni mohr.
Jeg vil nu arbeide for den Løn, De bød mig igaar.	I will now work for what you offered me yesterday.	Ei will now work for hnot ju offered mih jesterdeh.
Jeg har ingen Brug for Dem.	I have no use for you.	Ei hævv noh juhs for ju.
Gjør mig den Tjeneste at tage mig.	Do me the favor to employ me.	Do mih je fehvor to æmpløj mih.
Ikke, om De saa vil arbeide gratis.	Not if you will work for nothing.	Not! if ju will work for nodding.
En Handelsbetjent søger Plads.	**A Clerk seeks Employ.**	**Æ Klærk sihks æmpløj.**
Ønsker De en Expedient, kan jeg faae Plads hos Dem?	Do you want a Salesman, can I get employment with you?	Do ju wont æ sehlsmænn, kænn ei gætt æmpløjment widd ju?
For Tiden ikke; vi have Folk nok, Forretningen gaaer daarligt.	Not at present, we have help enough, Business is poor now.	Not æt præsent, wih hævv help inoff, bisness is puhr now.
I en saa stor Forretning kan De altid bruge en Mand.	In so big a business you can always use a man.	In so bik æ bisness ju kænn aahlwehs juhs æ mænn.
Hvor er De fra?	Where are you from?	Hvæer ahr ju from.
Fra Danmark.	From Denmark.	From Denmahrk.
Er De vant til Handelen?	Are you aquainted with the Buissiness.	Ahr ju ækuehnted widd je bisness.
Ja! jeg har lært den hjemme og var regnet for en dygtig Sælger.	Yes Sir, I have learned it at home, and was considered as an able Salesman.	Jes Sirr! ei hævv lærnt it æt hohm, ænd waass konsiddered æs æn æhbel sehlsmænn.
De taler ikke godt Engelsk.	You do not speak english well.	Ju do not spihk inglisch well.
Endnu ikke, men det kommer snart.	Not yet, but I vill soon learn it.	Not jet, bøt ei will suhn lærn it.
Jeg taler Tydsk og de skandinaviske Sprog.	I speak german and the scandinavian languages.	Ei spihk tjærmænn ænt je skændinæhviænn længwedsjes.
Her er mange af mine Landsmænd og jeg troer nok, at jeg kan skaffe Dem Kunder. Jeg ønsker blot at blive nyttig.	Here is a great many of my Countrymen and I believe I can get you Customers. I only wish to be usefull.	Hihr is æ griht mænni ov mei køntrimænn ænd ei belihv, ei kænn gætt ju kustomers. Ei ohnli wisch to bih juhsfull.
De kan komme igjen imorgen.	You can call again to morrow.	Ju kænn kaahl ægehn to morro.
Troer De saa at kunne bruge mig?	Do you think then to have use for me.	Do ju tink jænn to hævv juhs for mih?

Jeg vil tale med min Partner derom, vi have egentlig Folk nok for Tiden.

Vel! jeg faaer vel nok Plads anbetsteds.

Vi ville prøve Dem, kom paa Mandag. De faaer 8 Dollars om Ugen at begynde med.

En forhenværende Lieutenant søger Beskjæftigelse.

Er dette Korttrykkeriet?

Ja! min Herre!

Er Principalen hjemme?

Han er i det næste Værelse.

Jeg ønsker at tale med Dem.

Jeg har travlt! hvad ønsker De?

Jeg har hørt at De søger en Tegner.

Forstaaer De det?

En Smule, jeg har lært Militairtegning.

Kan De copiere Kort?

Ja, meget godt! Her er en Prøve paa mit Arbeide.

Kan De selv optage Kort?

Jeg kan tage et temmelig nøiagtigt Kort og tegne Signaturer.

Hvad Løn fordrer De?

Hvad vil De give mig?

Foreløbig 15 Dollars om Ugen.

Jeg er tilfreds dermed.

Kom paa Mandag.

Hvorledes gaaer det?

Her er mit Arbeide.

Det er ret ordentligt.

Vil De gaa hen til Lhoyds og hente 100 Kort over Nebraska.

Skal jeg sende Drengen.

Jeg bad Dem selv derom.

Jeg er ikke vant til at være Tjener.

Alt Arbejde er hæderligt i Amerika, her kunne vi ikke leve af Finheden.

Vil De skynde Dem at gaa.

Nej! det har jeg ikke Lyst til.

Her er Deres Penge, De skal ikke ulejlige Dem mere.

I will speak to my Partner about it, we have rather Clerks enough at present.

Well! I will get a Position somewhere.

We will try you, come monday. You will get eight Dollars a week from the Start.

An ex Lieutenant seeks Employ.

Is this the Mapprintery?

Yes Sir!

Is the owner in?

He is in the next room.

I wish to speak with you.

I am busy! What do you want?

I have heard that you want a Drawer.

Do you understand that?

A little, I have learned military Drawing.

Can you copy Maps?

Yes Sir, very well. Here is a Sample of my labour.

Can you draw a map yourself?

I can draw a tolerably exact map and put on the signatures.

What wages do you ask?

Whatt will you give me?

Fifteen Dollars a week to start with.

I am satisfied with it.

Come next monday.

How goes it?

Here is my work.

It is very neat.

Will you go to Lloyds and get hundert maps of Nebraska.

Shall I send the Boy.

I asked you to it.

I am not acustomed to be a Servant.

All work is honorable in Amerika, here we cannot live of the finery.

Hurry up now.

No Sir, I dont wish to go.

Here is your money, you need not come any more.

Ei will spihk to mei pahrtner æbout it, wih hævv rahdder klærks inoff æt præsent.

Well! ei will gætt æ posissjon sømmhvæer.

Wih will trei ju, kømm Mondeh.

Ju will gætt eht bollers æ wihk from je stahrt.

En ex Ieftænnent sihks æmploj.

Is jis je Mæpprinteri?

Jes Sirr!

Is je ohner inn.

Hi is in je næxt ruhm.

Ei wisch to spihk widd ju.

Ei æm bissi, huot do ju wont?

Ei hævv herd, jæt ju wont æ braaher.

Do ju ønderstænd jæt?

Æ littl, ei hævv lærnt militærri braahing.

Kænn ju koppi mæps?

Jes Sirr! verri well. Hihr is æ sæmpel ov mei lehbor.

Kænn ju braah æ mæp jurself.

Ei kænn braah æ tolleræbli exækt mæp ænd put on je signehtjurs.

Huxt wedsjes do ju ahsk.

Huot will ju givv mih.

Fiftin bollers æ wihk to stahrt widd.

Ei æm sætisfeied widd it.

Kømm næxst Mondeh.

How goes it?

Hihr is mei work.

It is verri niht.

Will ju goh to Løibts ænd gætt høndert mæps of Nebraska.

Sjæll ei send je bøj.

Ei ahsked ju to it.

Ei æm not ækustommed to bih æ særvent.

Aahl work is onoræbbl in Amerrika, wih kænnot livv ov je feineri.

Hørri øp now.

Noh Sirr! ei dont wisch to goh.

Hihr is jur møuni, ju nihd not kømm æuni mohr.

En dannet Mand søger Plads som Karl paa et Apothek.

Er Apothekeren hjemme?
Det er ham derhenne.
Jeg har hørt at De søger en Karl.
Det er ganske rigtigt.
Jeg ønsker at faa Pladsen.
De seer for fin ud dertil.
Jeg har ogsaa havt bedre Stilling i Danmark. I Amerika skal det ikke være nogen Skam at arbejde; mine Penge ere slupne op og noget maa man gjøre. Jeg er ikke vant til haardt Arbejde og troede at kunne udfylde denne Plads. Jeg har forgjæves søgt mere passende Beskjæftigelse og skal være glad ved at faa Plads hos Dem.
Det er den rette Anskuelse af Livet herovre. Jeg tager intet Hensyn til Dem, og vil De have Pladsen, maa De udføre alt Arbeide, som hører dertil.
Saamegen Forstand har jeg, at jeg kan indse dette.
Meget vel. De kan strax begynde.
Det gaaer jo godt. Jeg skal se om jeg kan skaffe Dem en bedre Stilling.
Tak for Deres Godhed.

Samtale med en Bonde.

Vil De være saa god at sig mig, om dette Land ligger i Township Nr. *, Range Nr. **.
Jo! det er her!
Saa findes der jo ledigt Land her?
Ja! der er lidt tilbage.
Er det meste Land optaget?
Ja! for længe siden.
Efter Kortet synes mig at der maa være ledigt Land tæt herved.

Nej! nogle Mile herfra.
Der er altsaa intet ledigt Land her?

Ikke saavidt jeg veed. Farvel.

An edueated man seeks Employ as Porter in a drugstore.

Is the Doctor in?
He is there.
I have heard that you want a porter.
That is sure.
I wish to get the position.
You look to well for that.
I have also been in better position in Denmark. It shall not be considered any shame to work in Amerika, my money is gone and a man must do something. I am not acustomed to hard work and thought that I could fill this position. I have in vain looked for better employment and shall be glad to be employed here.

That's the right wiew of the life here. I take no consideration to you, and if you want the position, you must do all what belongs to it.
I have got so much sense, that I understand that.
Very well. You can commense right off.
You are doing well. I will try to get you a better position.

Thank you for your kindness.

Conversation with a farmer.

Will you be so kind to tell me if this land lays in Township Nr. *, Range Nr. **.
Yes! it is here!
There is vacant land here then?
Yes Sir! there is a little left.
Is the most land taken?
Yes! long ago.
According to the map, I thougt there was vacant land, close by here.
No Sir! some miles frem here.
There is then no vacant land here?

Not so fare I know. Good Bye.

Æn edjukæhted mænn sihks æmploj æs porter in æ drugstohr.

Is je doktr inn?
Hi is jæer.
Ei hævv herd jæt ju wont æ porter.
Jæt is sjuhr.
Ei wisch to gætt je posisšion.
Ju luhk to wæll for jæt.
Ei hævv aahlsoh bihn in better posisšion in Denmahrk. It sjæll not bih konsiddered ænni sjæhi to work in Amerrika, mei mønn is gon ænd æ mænn møst do sømmbding. Ei æm not ækustommed to hahrdt work ænd taaht jæt ei kut fill jis posisšion. Ei hævv in vehn luhked for better æmplojment, ænt sjæll bih glædt to bih æmplojed hihr.
Jæts je reit wju ov je leiv hihr. Ei tæhk no konsiddereehšjon to ju, ænt if ju wont je posisšion, ju møst do aahl huot bilongs to it.
Ei hævv got so møtsch sens, jæt ei ønderstænd jæt.
Verri wæll. Ju kænn kommens reit off.
Ju ahr doing wæll. Ei will trei to gætt ju æ better posisšion.

Tænk ju for jur keindneš.

Konværsæhšjon widd æ fahrmer.

Will ju bih so keindt to tæll mih if jis lændt læhs in Tounsjip nomber *, ræhuts nomber **.
Jes! it is hihr.
Jæer is wæhkent lændt hihr jænn?
Jes Sirr! jæer is æ littl læft.
Is je mohst lændt tæhken?
Jes! long ægoh.
Æfording to je mæp, ei taaht jæer waajs wæhkent lændt, klohs bei hihr.
Noh Sirr! sømm meils from hihr.
Jæer is jænn noh wæhkent lændt hihr?
Not so fahr ei noh. Gudt bei.

Samtale med en anden Bonde.

Undſkyld at jeg gjør Dem Uleilighed.
Siger Jntet, kom indenfor.
Jeg søger et Homeſtead.
Det er klogt handlet.
Der er nok intet ledigt Land tæt herved?
Jo! det troer jeg nok.
Deres Nabo ſagde mig, at det laa flere Mile herfra.
Han har Privatſpeculationer derved.

Hvad kan det gavne ham?
Han ønſker at faa det for ſine Slægtninge eller maaſkee kjøbe det ſelv, eller ogſaa ikke at have nære Naboer for Kreaturernes Skyld.
Naa ſaadan at forſtaa.
Hvorfor er De ikke ſom han?
Jeg har nok i mine 160 Acres, og jo flere Folk her komme, jo mere Værdi faa Eiendommene.
Egnen behager mig ubmærket godt.
Troer De, at jeg kan faa et Stykke godt Land her?
Det er jeg vis paa.
Kan De viſe mig Hjørnerne?
Nej, men jeg kan viſe, hvor Landet omtrent ligger.
Hvad ſkal jeg da gjøre?
De maa helſt ſtrax gaa til Landmaaleren eller County Clerken, ſaa faaer De nøiagtig Beſked.
Det er det, jeg ønſker.
Boer der flere Danſke i Egnen?
Ja! ikke ſaa faa.
Tak for god Underretning.

I Landkontoret.

Har De Homeſteadland her i Diſtriktet?
Ja! i Mængde.
Har De noget med Skov og Vand?

Ja! men noget længere borte fra Banerne.

Conversation with another Farmer.

Excuse me, that I make you trouble.
No trouble at all, come in.
I want to find a Homestead.
That is sensibly.
There is no vacant land close by here I supose?
Yes Sir, I believe there is.
Your Neighbour told me, that it was several miles from here.
He has his privat speculations with it.
What benefit is it to him?
He wants to get it for his relations, or may be to buy it himself, or he don't want close neighbours for the sake of his cattle.
I see — I understand.
Why are you not like him?
I have enough in my hundert and sixti acres, and property gets higher value the more people comes here.
I like the country exceedingly well.
Do you believe that I can get a good piece of land here?
I am sure of it.
Can you show me the corners?
No Sir! but I can show you about where the land lays.
What shall I do then?
You must rather go right away to the Surveyor or County Clerk, then you get sure information.
That is what I want.
Does more Danes live here about?
Yes! not so few.
Thank you for good information.

In the Landoffice.

Have you any Homesteadland here in your District?
Yes Sir! plenty of it.
Have you any with timber and water?
Yes Sir! but further from the railroads.

Konværſæhſion widd ænodder fahrmer.

Exkjuhs mih jæt ei mehk ju trubl
Noh trubl æt aahl, kømm inn.
Ei wont to feind æ hohmſtedt.
Jæt is ſenſibbli.
Jæer is noh wækkent lændt klohs bei hihr ei ſuppohs?
Jes Sirr, ei belihv jæer is.
Jur Nehbor tohldt mih, jæt it waaſs ſævverel meils from hihr.
Hi hæs his preivet ſpikulæhſions widd it.
Huot benefitt is it to him?
Hi wonts to gætt it for his rilæhſions or mæh bih to bei it himſelf, or he dont wont klohs nehbors for je ſehk ov his kættl.
Ei ſih — ei ønderſtænd.
Hwei ahr ju not leik him?
Ei hævv inoff in mei høndert ænt ſixti æhkers, ænd propperti gætts heier vælju je mohr pihpl kømms hihr.
Ei leik je køntri exidingli wæll.
Do ju belihv jæt ei kænn gætt æ gubt pihs ov lændt hihr?
Ei æm ſjuhr ov it.
Kænn ju ſjoh mih je korners?
Noh Sirr! bøt ei kænn ſjoh ju æbout hvæer je lændt læhs.
Huot ſjæll ei do jænn?
Ju møſt rahbder go reit æveh to je ſurvehor or kountiklærk, jænn ju gætt ſjuhr informæhſion.
Jæt is huot ei wont.
Døs mohr Dehns livv hihr æbout?
Jes! not ſo ſjuh.
Tænk ju for gubt informæhſion.

In je lændtoffiſs.

Hævv ju ænni hohmſtedtlændt hihr in jur beſtrikt?
Jes Sirr! plænti ov it.
Hævv ju ænni widd timber ænt waahter?
Jes Sirr! bøt førdder from je ræhlrohds.

Hvor raader De mig til at bosætte mig?	Where will you advise me to settle?	Hvær will ju ædvæis mih to sættl?
Vil De helst bo mellem Landsmænd?	Will you rather live among your countrymen.	Will ju rahdder livv æmong jur køntrimænn?
Unegteligt, naar jeg ikke kommer for langt bort fra Afsætningsningspladsen.	To be sure if I do not come to far from the Station.	To bih sjuhr if ei do not kømm to fahr from je stehsion.
Hvor er De fra?	Where are you from?	Hvær ahr ju from?
Fra Danmark.	From Denmark.	From Denmahrk.
Der boer Danske paa flere Steder her i Distriktet.	There are Danes living on several places here in the district.	Jær ahr Dehns livving on sævverel plæhses hihr in je bestrikt.
Hvilket Sted vilde De foretrække?	Wkat place would you prefer?	Huot plæhs wut ju preferr?
Jeg vil raade Dem at tage Land ved Elkhorn-Floden eller Syd for Platte-Floden.	I will advise you to take land by Elkhorn River or south of Platte River.	Ei will ædveis ju to tehk lændt bei Elkhorn Rivver or soudd ov Plætt Rivver.
Er der Skov og Jernbane der?	Is there timber & railroad?	Is jær timber ænt ræhlrohd?
Der er Skov og der kommer Jernbane i Sommer.	There is timber and railroad comes there this summer.	Jær is timber ænt ræhlrohd kømms jær jis sømmer.
Maa jeg se Kortene?	Can I see the maps?	Kænn ei sih je mæps?
Med Fornøielse.	With pleasure.	Widd plæsjur.
Vil De vise mig det Land, som er ledigt.	Will you show me what land is vacant.	Will ju sjoh mih huot lændt is vækkent.
Det, som ikke er mærket, er ledigt.	What not is marked is vacant.	Huot not is mahrked is vækkent.
Der synes at være mange Smaafloder.	There seems to be many creeks.	Jær sihms to bih mænni krihks.
Det var netop der, at jeg vilde raade Dem at tage Land; De træffer der mange Landsmænd.	It is just there, I would advise you to take land; you will find many countrymen there.	It is tjøst jær, ei wut ædveis ju to tehk lændt, ju will feind mænni køntrimænn jær.
Hvormeget koster et Udtog af Kortet?	How much does a copy of the map cost?	How møtsch døs æ koppi ov je mæp kohst?
½ Dollar for hvert Township.	Half a Dollar for each Township.	Hahf æ doller for ihts townsjipp.
Vil De give mig Kort over det ledige Land i disse 2 Townships.	Will you give me plots over the vacant land in those two Townships.	Will ju givv mih plotts over je vækkent lændt in johs tuh townsjipps.
Gjerne.	Willingly.	Willingli.
Vær saa god, her er en Dollar.	Be so kind, here is a Dollar.	Bih soh keindt, hihr is æ doller.

Hos en Kjøbmand.

Jeg ønsker at høre Deres Priser.	I want to ask your Prices.	Ei wont to ahsk jur preises.
Er De en Nyankommen?	Are you a New-Comer?	Ahr ju æ njukommer?
Ja! jeg har taget Homestead ved Battle Creek.	Yes Sir, I have taken Homestead by Battle Creek.	Jes Sirr! ei hævv tehken hohmstedt bei Bættl Krihk.
Der komme mange Nybyggere.	There comes a great many of setlers.	Jær kømms æ griht mænni ov sætlers.
Hvad vil De kjøbe?	What do you wish to buy?	Huot do ju wisch to bei?
Jeg skal have Tømmer til et Hus, en Vogn, Arbejdsredskaber og Proviant. Det bliver en stor Handel, De maa være billig.	I shall have lumber to a house, a wagon, implements and provisions. It will be a large trade, you must sell cheap.	Ei sjæll hævv lumber to æ hous, æ wæggon, impelments ænt provisions; it will bih æ larts trehdt, ju møst sæll tjihp.
Jeg har bestemte Priser.	I have fixed prices.	Ei hævv fixed preises.

By a Merchant.

Bei æ mæhrtjænt

Giver De Kredit hvis jeg ikke har Penge nok?
I Reglen giver jeg ikke Credit, men man hjælper gjerne hvor man kan.

Jeg faaer Penge senere og har Værdisager at sælge.
Jeg tager alt i Bytte, baade Kreaturer og Produkter.
Hvad Landsmand er De?
Jeg er Dansk.
Det er i Regelen ordentlige Folk her.
Det glæder mig at høre.
De kan faa Alt hvad De ønsker paa 3 Maaneders Credit.
Jeg kjøber kun det Nødvendigste.

Det er rigtigt, thi der skal nok til alligevel.

Do you give credit if I have not got money enough?
As a general thing I do not give credit, but I like to help people where I can.
I will get money before long and have valuables to sell.
I take both cattle and produce in trade.
What countryman are you?
I am a Dane.
They are most good people here.
I am glad to hear it.
You can get all you want on three months credit.
I only wish to buy the most necessary.
That's right, it takes enough anyhow.

Do ju giv krebit if ei hæv not got mønni inoff?
Æs æ tjenerel ting ei do not giv krebit, bøt ei leik to help pihpl hvær ei kænn.
Ei will gætt mønni bifohr long ænt hæv væljuæbbls to sæll.
Ei tehk bohdd kættl ænd prodjuhs in trehd.
Huot køntrimænn ahr ju?
Ei æm æ Dehn.
Jæh ahr mohst gudt pihpl hihr.
Ei æm glædt to hihr it.
Ju kænn gætt aahl ju wont on trih mohnbds krebit.
Ei ohnli wisch to bei je mohst nessesærri.
Jæt's reit, it tehks inoff ænnihow.

Atter hos første Bonde.

Godbag Nabo! Jeg har nu faaet Land tæt ved Dem.
Saa? Jeg vidste ikke, at der var noget ledigt.
Jo! Landmaaleren fandt mig et udmærket Stykke.
Det er jo godt for Dem.
Kan De hjælpe mig at bygge mit Hus? Kan De kjøre for mig?
Nej! jeg har selv travlt.
Kan De ikke hjælpe mig en Dag?
Nej! ikke en eneste.
Farvel! Tak for Deres Venlighed.

Again by the first Farmer.

Good day Neighbour! I have now got land close by you.
Is that so? I did not know there was anything vacant.
Yes Sir! the surveyor found me an exellent piece.
That's well for you.
Can you help me to build my House? Can you drive for me?
No Sir! I am busy myself.
Can you not help me one day?
No Sir! not a single one.
Good Bye! Thank for your kindness.

Ægehn bei je først fahrmer.

Gudt beh nehbor, ei hæv now got lændt klohs bei ju.
Is jæt jo? Ei bidt not noh jær waafs ænnibding bækkent.
Jes Sirr! je furvehor found mih æn exellent pihs.
Jæt's wæll for ju.
Kænn ju help mih to bildt mei hous? kænn ju dreiv for mih?
Noh Sirr! ei æm bisi meifelf.
Kænn ju not help mih wønn beh?
Noh Sirr! not æ fingel wønn.
Gudt bei! Tænk for jur keindneſs.

Atter hos den anden Bonde.

Er De der igjen? Velkommen!
Tak skal De have. Jeg har faaet Homesteab og kommer lige tilbage fra Landkontoret.
Hvor ligger Landet?
Jeg fik det, De først viste mig.
Det er et godt Stykke Land.
Ja, jeg er glad, at jeg fik det.
Kan De hjælpe mig meb at kjøre Tømmer til mit Hus?

Again by the 2nd. Farmer.

Are you there again? Velleome!
Thank you. I have got my Homestead and come direct from the Land Office.
Where does the land lay?
I have got the first you showed me.
It is a good piece of land.
Yes Sir! I am glad, I got it.
Can you help me to haul lumber to my house?

Ægehn bei je fekkont fahrmer.

Ahr ju jæer ægehn? Wellkømm!
Tænk ju. Ei hæv gott mei hohmstebt ænd kønm beirækt from je lændt offiſs.
Hvær døs je lændt læh?
Ei hæv got je først ju ſjoheb mih.
Jt is æ gudt pihs ov lændt.
Jes Sirr, ei æm glædt, ei gott it.
Kænn ju help mih to haahl lumber to mei hous?

Særdeles gjerne. De kan faa to Vogne, to Par Oxer og min Karl.

Tusind Tak! Jeg skal gjøre Gjentjeneste.

Jeg tænker, vi blive gode Naboer.

Det glæder mig!

Er der ellers Noget, jeg kan gjøre for Dem?

En Udvandrer og en snu Amerikaner.

Hvor kommer De fra?

Jeg kommer fra Danmark.

Hvor rejser De hen?

Jeg har tænkt at gaa til Nebraska.

Vil De kjøbe Land der?

Ja, det er min Hensigt.

Bliv De heller her, det er meget bedre; jeg vil sælge Dem en god Eiendom.

Hvad koster den?

Kun 30 Dollars pr. Acre.

Jeg synes det er en høi Pris.

De kan ikke i hele Amerika faa saa godt Land billigere.

Da har jeg dog hørt, at man i Nebraska kan kjøbe godt Land for $1^1/_4$ og $2^1/_2$ Dollar pr. Acre.

Hvem har fortalt Dem det?

Det er ligemeget, men jeg troer at det er sandt.

Ja! daarligt Land kan De maaskee faa til den Pris, men ikke noget, der duer.

Jeg er vis paa at faa bedre Land, end De vil sælge mig, for Intet.

Hvorledes vil De bære Dem ad dermed?

Jeg vil tage 160 Acres som Homestead for 14 Dollars.

For mig kan De tage Alt hvad De kan faa.

Den Samme og en redelig Mand.

Gaaer De til Nebraska? Ja!

Very villingly, you can get two waggons, two pair of oxen and my hired hand.

Thousand Thank! I will do you a favour again.

I think, we will become good neighbours.

I am glad of it.

Is there anything else, I can do for you?

An Emigrant and a smart Yankee.

Where do you come from?

I come from Denmark.

Where are you going?

I believe I will go to Nebraska.

Will you buy land there?

Yes Sir, it is my purpose.

It is far better to stop here; I will sell you a good property.

What price do you ask?

Only thirty Dollars an acre.

I think this is a high price.

You can not in all America get so good land cheaper.

I have anyhow heard, that a man can buy good land in Nebraska for one and a quarter and two and a half Dollar pr. acre.

Who has told you that?

No matter, but I believe it is true.

Well, poor land you may get to this price but not anything good.

I am sure to get better land, than you will sell me, for nothing.

How will you do that?

I will take hundred and sixty acres as a Homestead for fourteen Dollars.

I like to see you take all you can get.

The same and an honest man.

Are you going to Nebraska? Yes!

Verri willingli, ju kænn gætt tuh wæggons, tuh pæhr ov oxen ænt mei heired hændt.

Tousend Tænk! ei will do ju æ fehvor ægehn.

Ei tink, wih will bekømm gubt nehbors.

Ei æm glæd ov it.

Is jæer ænnibding æls ei kænn do for ju.

Æn Emigrænt ænt æ smahrt Jænki.

Hvæer do ju kømm from?

Ei kømm from Denmahrk.

Hvæer ahr ju going?

Ei belihv ei will go to Nebraska.

Will ju bei lændt jæer?

Jes Sirr! it is mei purpohs.

It is fahr better to stopp hihr; ei will sæll ju æ gubt propperti.

Huot preis do ju ahsk?

Ohnli jørti dollers æn æhker.

Ei tink jis is æ hej preis.

Ju kænn not in aahl Amerrika gætt so gubt lændt tjihper.

Ei hævv ænnihov herd, jæt æ mænn kænn bei gubt lændt in Nebraska for wøun ænt æ kuorter ænt tuh ænt æ hahf doller pr. æhker.

Huh hæs tohld ju jæt?

Noh mætter, bøt ei belihv it is truh.

Well! puhr lændt ju mæh gætt to jis preis bøt not ænnibding gub

Ei æm sjuhr to gætt better lændt jænn ju will sæll mih, for nobding.

How will ju do jæt?

Ei will tehk høndred ænt sixti æhkers æs æ hohmstedt for fohrtin dollers.

Ei leik to sih ju tehk aahl ju kænn gætt.

Je sæhm ænt æn onnest mænn.

Ahr ju going to Nebraska? Jes!

Er De Landmand?
Ja, jeg ønsker at tage Homesteab.
Det er det bedste, De kan gjøre. Der er flere her fra Egnen, som ere gaaede dertil, og de ere Alle tilfredse.
Hvad Slags Land er der i Nebraska?
Det er saa godt Land, som De finder nogetsteds.
Det er jo gode Efterretninger.
Ja! for den, som ønsker Ejendom og har lidt at begynde med.

Hvad raader De mig til?
At tage Homesteab. Der svares ingen Skatter deraf og det kan ikke beslaglægges for Gjæld. Deres Penge kan De anvende til Forbedringer derpaa. Jeg vilde holde saamange Køer og Svin derpaa, som muligt.
Ved at opfodre Producterne faaer man dobbelt Pris for dem.
Skal jeg kjøbe Heste eller Oxer?
Jeg vilde kjøbe Oxer, det er meget billigere.
Jeg skal af ved denne Station.
Farvel! Tak for Deres gode Raad!

Are you a farmer?
Yes, I want to take a Homestead.
It is the best you can do. Several persons from here have gone there and are all satisfied.

What kind of land is there in Nebraska?
It is so good land as you can get anywhere.
That is good news.
Yes Sir! for those, who wish to get property and have a little to start with.
What do you advise me?
To take a Homestead. There are no taxes to pay of it and it can not be taken for debt. Your money you can then use to improvements. I would keep so many cows and hogs as possibly.
By feeding the produce a man gets double price for it.
Shall I buy horses or oxen?
I would buy oxen, it is much cheaper.
I must leave at this station.
Good bye! Thank for your good advises!

Ahr ju æ fahrmer?
Jes! ei wont to tehk æ hohmstebt.
Jt is je best ju kænn bo. Sævverel persons from hihr hævv gon jæer ænt ahr aahl sætisfeied.

Huot keind ov lænbt is jæer in Nebraska?
Jt is soh gubt lænbt æs ju kænn gætt ænnihvæer.
Jæt is gubt njuhs.
Jes Sirr, for johs, huh wisch to gætt propperti ænt hævv æ littl to stahrt wibb.
Huot do ju ædveis mih?
To tehk æ hohmstebt. Jæer ahr noh tæxes to peh ov it ænt it kænn not bih tehken for bett. Jur mønni ju kænn jænn juhs to improhvments. Ei wut kihp so mænni kows ænb hoks æs posibli.
Bej fihbing je prodjuhs æ mænn gætts bobbl preis for it.
Sjæll ei bei horses or oxen?
Ei wut bei oxen, it is møtsch tjihpper.
Ei møst lihv æt jis stehsion.
Gubt bei! Tænk for jur gubt ædveises!

En Udvandrer og en utilfreds Nabo.

Godbag, Nabo! smukt Veir idag.

Det gaaer an, men igaar var det en slem Storm.
Den gjorde dog ingen Fortræb!
Nej! men det er ubehageligt.
Det faaer man finde sig i.
Ja i saadant elendigt Land.
Er De utilfreds her? Alle Andre synes veltilfredse.
Det bliver deres Sag; jeg siger det er et usselt Land.
Hvad har De imod det?
Her er ikke som jeg er vant til i Osten.

An Emigrant and a dissatisfied Neigbour.

Good day, Neigbour! fine weather to day.
That will do, but yesterday it was a bad storm.
It made no harm anyhow!
No! but it is disagreable.
We must be satisfied with it.
Yes in such a miserable country.
Are yon discontent here? Everybody else seems to be satisfied.
It is their own business, I say it is a poor country.
What have you against it?
It is not here as I am acustomed to in the east.

Æn Emigrænt ænd æ disfætisfeied Nehbor.

Gubt beh, Nehbor! fein wædder to beh.
Jæt will bo, bøt jesterdeh it waas æ bæd storm.
Jt mæhd noh harm ænnihov!
No! bøt it is disægrihæbbl.
Wih møst bih sætisfeied wibb it.
Jes in søtsch æ misseræbbl køntri.
Ahr ju diskontent hihr? Æbveribobdi æls sihms to bih sætisfeied.
Jt is jæer ohn bisnes, ei sæh it is æ puhr køntri.
Huot hævv ju ægehnst it?
Jt is not hihr æs ei æm ækustommed to in je ihst.

I hvad Retning?
Her maa man kjøre flere Miil til Skov, Bygningerne ere baarlige eller koste mange Penge. Man har ingen Frugthaver eller Ziirtræer som i Østen.
Flere af Naboerne have jo plantet saavel Skov-, som Frugttræer.

Ja, lad dem det, jeg gjør det ikke.
Hvad Andet har De imod Landet her? Er Klimaet ikke godt?

Jo, det kan være godt nok, men jeg liber ikke Stormene.
Har De flere Klager?
Her er ingen levende Hegn som i Østen og Indhegning er dyr.
Men vi have Hyrdelov i Staten, saa at Hegnene ikke ere nødvenbige.
Ja, det er godt nok, men jeg skal da enten tøjre Kreaturerne eller lade dem vogte.
Hvordan staaer Deres Korn?
Det staaer godt nok; men hvad kan det nytte; man faaer jo ingen Ting for det i det sidste Par Aar.
Holder De ingen Svin? det skal betale sig meget godt.
Nej, det betaler sig ikke heller som før. Jeg har kun to.
De er da virkelig utilfreds med Forholdene?
Sikkert! det er et usselt Land.
Dette er ikke meget opmuntrende for en Begynder, og dog komme saa Mange her.
Ubskillige, som ikke ere bedre vante, ere veltilfredse; men jeg siger, at som i Østen bliver det aldrig.

De har dog Deres gode Udkomme her.
Det er som man tager det. Jeg kan ikke leve som Tydskerne gjøre i de første Aar. De blive fede

In what regard?
Here we must drive several miles to timber; the buildings are poor or cost a heap of money. We have no orchards or ornamental trees like in the east.
Several of the neighbours have anyhow planted timber as well as fruittrees.
Yes, let them do it, I will not do it.
What else have you against the country here? Is the climate not good?
Yes, it may be good, enough, but I do not like the storms.
Have you any more complains?
Here are no living fences as in the east and fencing is in high price.
Bnt we have herdlaw in the state, so that fences are not necessary.
Yes, it is well enough, but then I shall either tie the cattle or herd it.
How is your corn?
It is good enough; but what use is it, we get nothing for it the last couple of years.

Do you keep no hogs? it shall pay very well.
No it also not pays as before. I only have two.
You are then really discoutent with the prospects?
Truly! it is a poor country.
This is not very encouraging for a Newcommer and anyhow so many are coming here.
Several, which not have been acustomed to better, are well satisfied; but I say that like in the east it will never become.
You have anyhow your good living here.
That depends upon like you look on it. I can not live like the Germen do in the first years.

In huot rigahrd?
Hihr wih møst dreiv sævverel meils to timber, je bilbings ahr puhr or kohst æ hæp ov mønni. Wih hævv noh aahrtjærds or ornamentl trihs leik in je ihst.
Sævverel ov je nehbors hævv ænnihov plænted timber æs wæll æs fruhttrihs.
Jes lætt jæm bo it, ei will not bo it.
Huot æls hævv ju ægehnst je køntri hihr? Is je kleimet not gudt?

Jes, it mæh bih gubt inoff, bøt ei bo not leik je storms.
Hævv ju ænni mohr komplehns?
Hihr ahr noh livving fænses æs in je ihst ænt fænsing is in hei preis.
Bøt wih hævv hærblaav in je steht, soh jæt fænses ahr not nesesfærri.
Jes! it is wæll inoff, bøt jænn ei sjæll ehbder teih je kættl or hærd it.
How is jur kaarn?
It is gubt inoff, bøt huot juhs is it, wih gætt nobding for it je lahst kupl ov jihrs.

Do ju kihp noh hoks? it sjæll pæh værri wæll.
Noh! it aahlso not pæhs æs bifohr. Ei ohnli hævv tuh.
Ju ahr jænn rihli diskontent widd je prospekts?
Truhli! it is æ puhr køntri.
Jis is not værri ænkurehtjing for æ njuhkommer, ænt ænnihov so mænni ahr kømming hihr.
Sævverel, hwitsch not hævv bihn ækustommed to bætter, ahr wæll, sætisfeied, bot ei sæh, jæt leik in je ihst it will nævver bikømm.
Ju hævv ænnihow jur gudt livving hihr.
Jæt depænds upon leik ju luhk on it. Ei kænn not livv leik je Tjærmænn do in je først jihrs.

hvor en Amerikaner vilde sulte ihjel.

Det er sandt, Nabo, kan De laane mig en Harve?

Nej! det gjør mig ondt, min er i Stykker.

Jeg er endnu ikke i Orden, kan jeg laane en Hakke?

Jeg veb ikke hvor den er; De kan maaskee finde den i Kartoflerne.

Tak! jeg vil se efter den.

En Udvandrer og en tilfreds Nabo.

Godbag Nabo, vil De laane mig en Harve en Dags Tid?

Ja gjerne! vil De have en tung eller en let Harve?

Jeg har Oxer at begynde meb, jeg vil helst have en bred Harve.

Her er en, De kan faa.

Tak! jeg vil hente den i Eftermiddag.

Ingen Tak.

Hvorban gaaer det ellers?

Jo tak, man maa være tilfreds.

Er det ikke et godt Land her? Deres Nabo berhenne er meget utilfreds.

Det kan man ikke regne, han er utilfreds hvor han kommer i Verden.

Tiderne ere ikke meget gode?

Nej, det er sandt; det er ikke som under og efter Krigen; Producterne ere nu meget billigere.

Er det alene her i Staten?

Nej, det er over hele Amerika.

Deres Nabo klagede over Mangel paa Skov, Hegn og Frugthaver.

Det er intet Under; thi han vil have Alt som det er i Osten, men vil ikke selv arbejde for at faa det saaledes.

Er han da doven?

Ja i høj Grad, og saa æder han Alting op. Stort skal det være meb ham.

They grow fat where an American will starve.

That is true, neighhour, can you lend me a harrow?

No! I am sorry, mine is broken.

I am not in order yet, can I borrow a hoe?

I do not know where it is; you may perhaps find it in the potatoes.

Thank you! I will look for it.

An Emigrant and a content Neigbour.

Good day, Neighbour! will you lend me a harrow a day?

Yes willingly! will you have a heavy or a light harrow?

I start with oxen, and would like a wide harrow.

Here is one, you can get.

Thank you! i will call for it in the afternoon.

You are welcome.

How goes it else?

Thank you, we must be content.

Is it not a good country here? Your neighbour yonder is very discontent.

You can not depend on this, he is discontent where he comes in the world.

The times are not very good?

No, that is true, it is not as during and after the war. The produce is now much cheaper.

Is it only in this state?

No, it is all over America.

Your neighbour complained about want of timber, fences and orchards.

That is no wonder; because he wants everything like it is in the east; but he will not work for getting it thus.

Is he lazy then?

Yes very, and then he eats everything up. It shall be big with him.

Jæh groh fætt hwær æn amerrikænn will stahrv.

Jæt is truh nehbor, kænn ju lænt mih æ harro?

Noh! ei æm sorri, mein is brohken.

Ei æm not in orber jæt, kænn ei borro æ hoh?

Ei do not noh hwær it is, ju mæh perhæps feind it in je potehtos.

Tænk ju! Ei will luhk for it.

An Emigrænt ænt æ kontent Nehbor.

Gubt beh, nehbor! will ju lænt mih æ harro æ beh?

Jes willingli! will ju hævv æ hævvi or æ leit harro?

Ei stahrt widd oxen ænt wut leik æ weid harro.

Hihr is wønn ju kænn gætt.

Tænk ju! ei will kaahl for it in je ahfternuhn.

Ju ahr wælkømm.

How gøs it els.

Tænk ju, wih møst bih kontent.

Is it not æ gubt køntri hihr?

Jur nehbor jonber is værri biskontent.

Ju kænn not bipænd on jis, hi is biskontent hwær hi kømms in je world.

Je teims ahr not værri gubt.

Noh, jæt is truh, it is not æs bjuring ænt ahfter je wahr. Je prodjuhs is now møtsch tjihper.

Is it ohnli in jis steht?

Noh, it is aahl ohwer Amerrika.

Jur nehbor komplehned æbout wont ov timber, fænses ænt aahrtjærds.

Jæt is noh wonder; bikaahs hi wonts æverribbing leik it is in je ihst, bøt hi will not work for gætting it jøs.

Is hi læsi jænn?

Jes værri, ænt jænn hi ihts ævveribbing øp. It sjæll bih bik widd him.

Det kan jo aldrig gaa for en Begynder paa en ny Eiendom.	This will never do for a man, who starts on a new farm.	Jis will nævver do for æ mænn, huh stahrts on æ njuh fahrm.
Jeg har tidt sagt ham det, men han følger sit eget Hoved.	I have often told him so, but he only follow his own mind.	Ei hævv offen tohldt him soh, bøt hi ohnli follo his ohn meindt.
De er da i det Hele taget tilfreds her?	You are then in the whole content here?	Ju ahr jænn in je hohl kontent hihr?
Ganske vist! Jeg har mit Udkomme og forbedrer min Eiendom betydeligt og lægger ogsaa hvert Aar flere Kreaturer til.	To be sure! I have my living and improve my property highly and is breading more cattle every year.	To bih sjuhr! Ei hævv mei livving ænt improhv mei propperti heili ænt is bræhding mohr kættl æverri jihr.
De klager da ikke over Skovmangel, at der ingen Hegn er eller over Klimaet?	You do not complain for want of timber, that there is no fences or about the climate?	Ju do not komplehn for wont ov timber, jæt jæer is noh fænses or æbout je kleimet.
Klimaet er saa godt og sundt som det findes nogetsteds, og Skov og Hegn skal jeg sikkert faa, hvis jeg lever i nogle Aar.	The climate is so good and healthy as found anywhere, and timber and fences I shall surely get if I live a few years.	Je kleimet is so gudt ænt hælti æs found ænnihwæer, ænt timber ænt fænses ei sjæll sjureli gætt if ei livv æ fjuh jihrs.
Vil De plante meget strax?	Will you plant much right of?	Will ju plænt møtsch reit off?
Næste Foraar vil jeg anlægge en Have og plante 5 Acres med Skovtræer.	Next spring I will make a garden and plant 5 acres with forest trees.	Næxt spring ei will mehk æ gahrden ænt plænt feiv æhkers widd forrest trihs.
Faaer jeg Tid og Raad dertil, vil jeg følge Deres Exempel.	If I get time to and can afford it, I will follow your example.	If ei gætt teim to ænt kænn æfford it, ei will follo jur exæmpl.
De vil ikke fortryde det.	You will not regret it.	Ju will not rigrætt it.
Hvad mener De om Høsten?	What do you think about the harvest?	Huot do ju tink æbout je hahrvest?
Alt tegner udmærket og i Regelen have vi en fortrinlig Høst af Alt hvad vi saa.	Everything looks forstrait and in general we have an exellent crop of all we sow.	Ævveridding luhks forstreht ænt in tjenerel wih hævv æn exellent krop ov aahl wih soh.
Komme Græshopperne ikke her?	Don't the grashoppers come here?	Dont je græshoppers kømm hihr?
Jo i enkelte Aar, og da er det især Maisen, som lider; men jeg har aldrig lidt Skade paa Hvede og Havre ved dem. Det var høstet før de kom.	Yes! single years and then it is especially the corn, which suffers; but I have never had any damage on wheat and oats by them. It was harvested before they came.	Jes! singel jihrs ænt jænn it is espehsiælli je kaarn hwitsch søffers; bøt ei hæv nævver hæt ænni dæmæhts on hwiht ænt ohts bei jæm. It waass harwested bifohr jæh kæhm.
Troer De, at Priserne blive bedre iaar?	Do you think, that the prices will be better this year?	Do ju tink, jæt je preises will bih bætter jis jihr.
Det er vanskeligt at sige, men vi maa jo arbejde det bedste, vi kunne, og da tage det som det kommer.	It is hard to tell; but we must work the best, we can, and then take it as it comes.	It is hahrdt to tæll; bøt wih møst work je bæst wih kænn ænt jænn tehk it æs it kømms.
De har da i Virkeligheden aldrig fortrudt, at de kom hertil.	You have in reallity then never regretted that you came here?	Ju hævv in riælliti jænn nævver rigrætted jæt ju kæhm hihr?
Nej, ingensinde! Bliver jeg ikke rig paa engang, saa gaaer jeg dog fremad hvert Aar, og jeg har en Eiendom, som kan forsørge min Familie. Lad Tiderne blive nok saa daarlige, saa har Landmanden dog altid det første Brød, og han kan selv frembringe næsten alle sine Fornødenheder.	No, never! If I am not getting rich at once, I am anyhow going ahead every year, and I have a property which can feed my family. Let the times become ever so dull, the farmer has anyhow the first bread and he can himself produce nearly all his necessaries.	Noh, nævver! if ei æm not gætting ritsch æt wøns, ei æm ænnihow going æhæt ævveri jihr ænt ei hævv æ propperti hwitsch kænn fihd mei fæhmili. Lætt je teims bikømm ehver soh dull, je fahrmer hæs ænnihow je først brædd, ænt hi kænn himself prodjuhs nihrli aahl his nessesærris.

Udvalgte Ord.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Agerbrug.	Agriculture.	Egrikultjur.
Landeiendom.	farm.	Fahrm.
Jordbunden.	The soil.	Je føjl.
Overfladen.	„ surface.	„ ſurfæhs.
Fladlandet.	„ bottomland.	„ bottomlændt.
Høilandet.	„ table land.	„ tæhbel lændt.
Bakken.	„ hill.	„ hill.
Dalen.	„ valley.	„ vælli.
Engen.	„ meadow.	„ mæddoh.
Mosen.	„ swamp.	„ ſvæmp.
Marken.	„ field.	„ fihldt.
Plovjorden.	„ plougland.	„ ploulændt.
Skoven.	„ forest, timber.	„ forreſt, timber.
Græsset, Høet.	„ gras, hay.	„ græs, hæh.
Træet.	„ the tree.	„ trih.
Grenen.	„ branche.	„ brænhtſ.
Blomsten.	„ flower.	„ flouer.
Stenen.	„ stone.	„ ſtohn.
Muldjorden.	„ humus.	„ humus.
Leerjorden.	„ clay.	„ klæh.
Sandet.	„ sand.	„ ſændt.
Gjødningen.	„ manure.	„ mænjuhr.
Landvæsenet.	„ farming.	„ fahrming.
Gartneriet.	„ gardening.	„ gahrdening.
Kreaturavlen.	„ cattle raising.	„ kættl ræhſing.
Maskinen.	„ mashine.	„ mæhſjin.
Redskaber.	implements.	impelmænts.
Slaamaskinen.	The cutter.	Je køtter.
Høstmaskinen.	„ reaper.	„ rihper.
Tærskemaskinen.	„ trehsmashine.	„ træſchmæhſjin.
Vognen.	„ waggon.	„ wæggon.

Danſk.	Engelſk.	Udtalen.
Plougen.	The plough.	Je plou.
Harven.	„ harrow.	„ harro.
Plougjernet.	„ ploughiron.	„ ploueiron.
Riven.	„ rake.	„ rehk.
Hakken.	„ hoe.	„ hoh.
Spaden.	„ spade.	„ ſpæhd.
Skovlen.	„ showel.	„ ſjohvel.
Øxen.	„ ax.	„ æx.
Vandkanden.	„ sprinkler.	„ ſprinkler.
Seletøiet.	„ harness.	„ hahrneſs.
Grimen.	„ halter.	„ haahlter.
Aaget.	„ yoke.	„ johk.
Kjæden.	„ chain.	„ tjæhn.
Korn.	grain.	græhn.
Frø.	seed.	ſihdt.
Saakornet.	The seed.	Je ſihdt.
Hveden.	„ wheat.	„ hwiht.
Maisen.	„ corn.	„ kaarn.
Rugen.	„ rye.	„ reih.
Byggen.	„ barley.	„ bahrli.
Havre.	oats.	ohts.
Kartoflen.	The potatoe.	Je potehto.
Tobaken.	„ tobacco.	„ tobækko.
Sukkerrøret.	„ sugarcane.	„ ſjuggerkæhn.
Roen.	„ turnips.	„ tørnips.
Erten.	„ pea.	„ pih.
Bønnen.	„ bean.	„ bihn.
Melonen.	„ melon.	„ mællon.
Græskarret.	„ pumpkin.	„ pømpkin.
Rødbeden.	„ redbeat.	„ ræbbiht.
Guleroden.	„ carrot.	„ kærrot.
Tomaten.	„ tomatoe.	„ tomæhto.
Salat.	salad.	ſællad.
Selleri.	celeri.	ſælleri.
Peterſille.	parsley.	pahrsli.
Rædbiken.	The radish.	Je rædiſch.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Have.	garden.	gahrden.
Havesager.	garden-produce.	gahrden-probjuhs.
Mistbænken.	The hotbed.	Je hotbæt.
Glasruden.	„ pane.	„ pæhn.
Frugten.	„ fruit.	„ fruht.
Æblet.	„ apple.	„ æppl.
Pære.	„ pear.	„ pehr.
Kirsebær.	„ cherry.	„ tjærri.
Blommen.	„ plum.	„ plømm.
Ferskenen.	„ peache.	„ pihtsch.
Vindruen.	„ grape.	„ græhp.
Bærfrugt.	smallfruit.	smaahlfruht.
Jordbærret.	The strawberry.	Je straahbbærri.
Hindbærret.	„ raspberry.	„ ræspberri.
Rips.	currants.	kørrents.
Stikkelsbærret.	The gooseberry.	Je guhsbærri.
Kreaturer.	cattle.	kættl.
Hesten.	The horse.	Je haahrs.
Muuldyret.	„ mule.	„ mjuhl.
Oxen.	„ ox.	„ ox.
Koen.	„ cow.	„ kow.
Faaret.	„ sheep.	„ sjihp.
Svin, Gris.	„ hog.	„ hok.
Tyren.	„ bull.	„ bull.
Føllet.	„ colt.	„ kohlt.
Kalven.	„ calf.	„ kahf.
Lammet.	„ lamb.	„ læmm.
Vædderen.	„ ram.	„ ræmm.
Hunden.	„ dog.	„ dok.
Katten.	„ cat.	„ kæt.
Fjærkræet.	„ poultry.	„ poltri.
Hønen, Hanen.	„ hen, cock.	„ hænn, kok.
Anden.	„ duck.	„ døk.
Gaas, Gjæs.	goose, geese.	guhs, gihs.
Kalkunen.	The turkey.	Je tørki.

Danſk.	Engelſk.	Udtalen.
Bien.	The bee.	Je bih.
Rotten.	„ rat.	„ rætt.
Muſen, Muſene.	„ mouse, mice.	„ mous, meis.
Vandet.	„ water.	„ waahter.
Baaden.	„ boat.	„ boht.
Fiſk, Net.	fish, net.	fiſch, nætt.
Søen.	The lake.	Je lækk.
Floden.	„ river.	„ rivver.
Aaen.	„ creek.	„ krihk.
Bækken.	„ small creek.	„ ſmaahl krihk.
Luften.	„ air.	„ æhr.
Himmel.	„ heaven.	„ hævven.
Skyen.	„ sky.	„ ſkeih.
Solen.	„ sunn.	„ ſønn
Maanen.	„ mond.	„ mohndt.
Stjernerne.	„ stars.	„ ſtahrs.
Solſkin.	sunshine.	ſønnſjeihn.
Regnen.	The rain	Je rehn.
Stormen.	„ storm.	„ ſtorm.
Duggen.	„ dew.	„ djuh.
Blæſt.	wind.	windt.
Snee.	snow.	ſnoh.
Froſt.	frost.	froſt.
Taage.	fog, mist.	fok, miſt.
Torden.	thunder.	tønder.
Lynild.	lightning.	leitning.
Tørke.	drought.	draaht.
Overſvømmelſe.	inundation.	inønbæhſjon.
Veiret.	The weather.	Je wædder.
Ild.	fire.	feir.
Ildebrand.	fire.	feir.
Brænde.	wood.	wuht.
Kul.	coal.	kohl.
Tørv	turf.	torf.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Spaaner.	chips.	tjips.
Lys.	candle.	kændl.
Lampe.	lamp.	læmp.
Olie.	oil.	øjl.
Huset.	The house.	De hous.
Stald.	„ stable.	„ stæhbel.
Lade.	„ barn.	„ bahrn.
Byen.	„ city.	„ sitti.
Landsbyen.	„ village.	„ villæths.
Stationen.	„ station.	„ stehsjon.
Skolen.	„ scool.	„ skuhl.
Kirken.	„ church.	„ tjørts.
Møllen.	„ mill.	„ mill.
Døren.	„ door.	„ dohr.
Vinduet.	„ window.	„ windoh.
Taget.	„ roof.	„ ruhf.
Væggen.	„ wall.	„ waahl.
Gulvet.	„ floor.	„ fluhr.
Indboet.	„ furniture.	„ førnitjuhr.
Sengen.	„ bed.	„ bæt.
Sengeklæderne.	„ bedding.	„ bætting.
Madrassen.	„ mattress.	„ mættres.
Tæppet.	„ blanket.	„ blænket.
Stolen.	„ chair.	„ tjæhr.
Bordet.	„ table.	„ tæhbel.
Ovnen.	„ owen, store.	„ ohven, stohr.
Røret.	„ pipe.	„ peip.
Klædeskabet.	„ wardrobe.	„ wahrdrohb.
Sophaen.	„ sopha.	„ sohfa.
Komoden.	„ chest of drawers.	„ tjæst ov draaers
Kufferten.	„ trunk.	„ trønk.
Kisten.	„ chest.	„ tjæst.
Kurven.	„ basket.	„ bæsket.
Ballien.	„ washtube.	„ wæschtjuhb.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Vandspanden.	The bucket.	Je bøkket.
Kjedlen.	„ kettle.	„ kættel.
Gryden.	„ caldron.	„ kaahldron.
Theekande.	„ teapot.	„ tihpot.
Kaffekande.	„ coffeepot.	„ koffipot.
Koppen.	„ cup.	„ køp.
Tallerkenen.	„ plate.	„ plæht.
Kniv og Gaffel.	knife ænt fork.	neihv ænt faahrk.
Kosten.	The broom.	Je bruhm.

Husholdning.	housekeeping.	houskihping.
Proviant.	provisions.	provisions.
Mad.	grub.	grub.
Meel.	flour.	flour.
Gryn.	barley.	bahrli.
Brød.	bread.	brædt.
Ost.	chease.	tjihs.
Smør.	butter.	butr.
Kjød.	meat.	miht.
Flæsk.	pork.	pork.
Øllet.	The beer.	Je bihr.
Vinen.	„ wine.	„ wein.
Kaffen.	„ coffee.	„ koffi.
Theen.	„ tea.	„ tih.
Sukkeret.	„ sugar.	„ sjugger.
Sirupen.	„ syrup.	„ sirrup.
Saltet.	„ salt.	„ saahlt.
Skinken.	„ ham.	„ hæmm.
Æget.	„ egg.	„ ægg.
Pølsen.	„ sausage.	„ sosehts.
Kage.	„ cake.	„ kehk.
Honning.	„ honey.	„ honi.
Mælk.	„ milk.	„ milk.
Risen.	„ rice.	„ reis.
Sagoen.	„ sago.	„ sæhgo.
Rosiner.	raisins.	ræhsins.

Danſk.	Engelſk.	Udtalen.
Klæder.	cloths.	klohþds.
Sko.	shoes.	ſjuhs.
Støvler.	boots.	buths.
Hatten.	The hat.	Je hætt.
Frakken.	„ coat.	„ koht.
Beenklæder.	pants.	pænts.
Veſten.	The west.	Je wæſt.
Skjorten.	„ shirt.	„ ſjørt.
Strømperne.	„ stockings.	„ ſtokkings.
Kraven.	„ collar.	„ koller.
Halstørklædet.	„ neck-cloth.	„ nækklohþd.
Overfrakken.	„ overcoat.	„ ohverkoht.
Skjørtet.	„ skirt.	„ ſkørt.
Kjolen.	„ dress.	„ dræſs.
Shawl.	„ shawl.	„ ſjaavl.
Kaabe.	„ cloak.	„ klohk.
Damehatten.	„ bonnet.	„ bonnet.
Aaret.	„ year.	„ jihr.
Aarstiden.	„ season.	„ ſiſn.
Foraaret.	„ spring.	„ ſpring.
Sommeren.	„ summer.	„ ſømmer.
Efteraaret.	„ autumn.	„ aahtom.
Vinteren.	„ winter.	„ winter.
Maaneden.	„ month.	„ mohnþd.
Ugen.	„ week.	„ wihk.
Dagen.	„ day.	„ deh.
Natten.	„ night.	„ neit.
Timen.	„ hour.	„ our.
Minuttet.	„ minute.	„ minnit.
Morgenen.	„ morning.	„ morning.
Middagen.	„ noon.	„ nuhn.
Aftenen.	„ evening.	„ ihvning.
Søndag.	Sunday.	Sønndeh.
Mandag.	Monday.	Mondeh.
Tirsdag.	Thuesday.	Tjuhsdeh.
Onsdag.	Wednesday.	Wæbdensdeh.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Torsdag.	Thursday.	Jørsdeh.
Fredag.	Friday.	Freideh.
Løverdag.	Saturday.	Sættordeh.

Grundtallene.

En.	One.	Wønn.
To.	Two.	Tuh.
Tre.	Three.	Trih.
Fire.	Four.	Fohr.
Fem.	Five.	Feiv.
Sex.	Six.	Six.
Syv.	Seven.	Sævven.
Otte.	Eight.	Eht.
Ni.	Nine.	Nein.
Ti.	Ten.	Tænn.
Elleve.	Eleven.	Ellevn.
Tolv.	Twelve.	Tuælv.
Tretten.	Thirteen.	Jørtin.
Fjorten.	Fourteen.	Fohrtin.
Femten.	Fifteen.	Fiftin.
Sexten.	Sixteen.	Sixtin.
Sytten.	Seventeen.	Sævventin.
Atten.	Eighteen.	Ehtin.
Nitten.	Nineteen.	Neintin.
Tyve.	Twenty.	Twænti.
En og Tyve.	Twenty one.	Twænti wønn.
To og Tyve.	Twenty two.	Twænti tuh.
Fem og Tyve.	Twenty five.	Twænti feiv.
Ni og Tyve.	Twenty nine.	Twænti nein.
Tredive.	Thirty.	Jørti.
Tre og Tredive.	Thirty three.	Jørti trih.
Fyrretyve.	Forty.	Forti.
Fire og Fyrre.	Forty four.	Forti fohr.
Halvtreds.	Fifty.	Fifti.
Tredsindstyve.	Sixty.	Sixti.
Halfjerds.	Seventy.	Sævventi.
Firsindstyve.	Eighty.	Ehti.

Dansk.	Engelsk.	Udtalen.
Halvfemsindstyve.	Ninety.	Neinti.
Hundrede.	Hundred.	Høndred.
To Hundrede.	Two hundred.	Tuh høndred.
Tusinde.	A thousand.	Æ tousend.
Ti Tusinde.	Ten thousand.	Tænn tousend.
En Million.	A million.	Æ miljon.

Ordenstallene.

Den Første.	The first.	Je først.
„ Anden.	„ second.	„ sekkont.
„ Trebie.	„ third.	„ jørt.
„ Fjerde.	„ fourth.	„ fohrt.
„ Femte.	„ fifth.	„ fift.
„ Sjette.	„ sixth.	„ sixt.
„ Syvende.	„ seventh.	„ sævvent.
„ Ottende.	„ eigth.	„ ethb.
„ Niende.	„ ninth.	„ neint.
„ Tiende.	„ tenth.	„ tænnt.
„ Ellevte.	„ eleventh.	„ ellevnt.
„ Tolvte.	„ twelfth.	„ tuælft.
„ Trettende.	„ thirteenth.	„ jørtint.
„ Fjortende.	„ fourteenth.	„ fohrtint.
„ Femtende.	„ fifteenth.	„ fiftint.
„ Sextende.	„ sixteenth.	„ sixtint.
„ Syttende.	„ seventeenth.	„ sævventint.
„ Attende.	„ eighteenth.	„ ehtint.
„ Nittende.	„ nineteenth.	„ neintint.
„ Tyvende.	„ twentieth.	„ twæntieb.
„ En og Tyvende.	„ twenty first	„ twænti først.
„ To og Tyvende.	„ twenty second.	„ twænti sekkont.
„ Fem og Tyvende.	„ twenty fifth.	„ twænti fift.
„ Ni og Tyvende.	„ twenty ninth.	„ twæti neint.
„ Trebivte.	„ thirtieth.	„ jørtieb.

Danſk.	Engelſk.	Udtalen.
Den Tre og Tredivte.	„ thirty third.	„ jørti jørt.
„ Fyrretyvende.	„ fortieth.	„ fortieb.
„ Halvtrebſindstyvende.	„ fiftieth.	„ fiftieb.
„ Trebſindstyvende.	„ sixtieth.	„ ſixtieb.
„ Halvfjerdſindstyvende.	„ seventieth.	„ ſævventieb.
„ Firſindstyvende.	„ eightieth.	„ ehtieb.
„ Halvfemſindstyvende.	„ ninetieth.	„ neintieb.
„ Hundrede.	„ hundredth.	„ hønbrebb.
„ Tohundrede.	The twohundredth.	Je tuhhønbrebb.
„ Tuſinde.	„ tousandth.	„ touſenbb.
„ Tituſinde.	„ tentousandth.	„ tænntouſenbb.

Den Næſtſidſte.	The last but one.	Je lahſt bøt wønn.
„ Sidſte.	„ last.	„ lahſt.

Rettelſer: Side II, 2den Spalte 2den Linie fra oven: madras, læs: mattress; 3die Sp. 2den L. f. o. mabras, læs: mættres.; 2den Sp. 7de L. f. o. olok, læs: oclock. Side III, 2den Sp. 5te L. f. n.: uss, læs: use. Side IV, 2den Sp. 10de L. f. o.: touff, læs: tough. S. V, 2den Sp. 1ſte L. f. n. Lokk, læs: Look. S. VI, 2den Sp. 5te L. f. n.: Is is, læs: It is. S. VII, 2den Sp. 10de L. f. n.: peaple, læs: people; 2den Sp. 8de L. f. n.: me, læs: we. S. VIII, 2den Sp. 2den L. f. o.: peaple, læs: people; 3die Sp. 6te L. f. n.: hopp, læs: hohp. S. X, 3die Sp. 7de L. f. o.: tørti, læs: jørti. S. XIV, 2den Sp. 10de L. f. o.: Buissiness, læs: business. S. XVI, 2den Sp. 13de L. f. o.: hundert, læs: hundred. S. XIX, 2den Sp. 8de L. f. o.: supose, læs: suppose; 2den Sp. 4de L. f. n. hundert, læs: hundred. S. XXII, 2den Sp. 4de L. f. n.: wagon, læs: waggon.

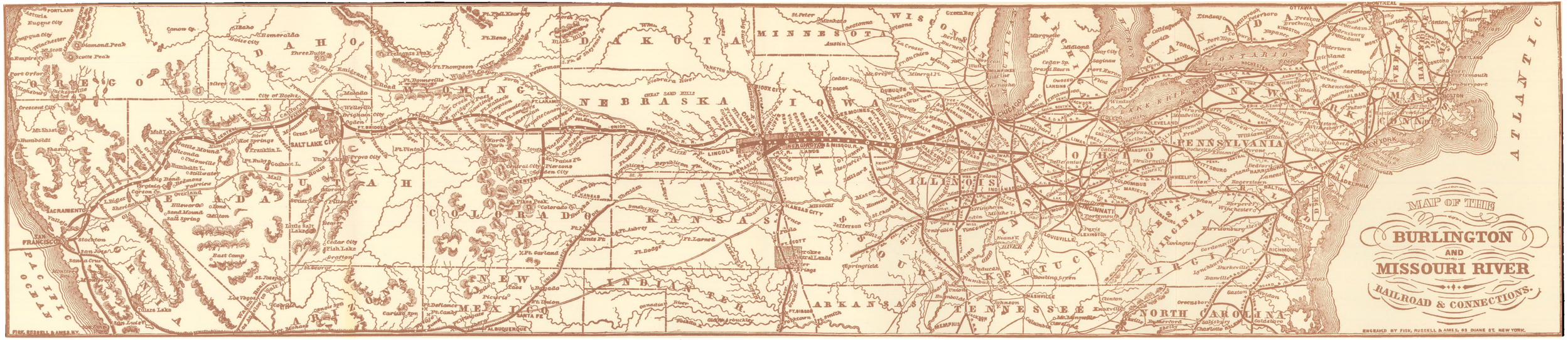

Kort over Burlington Missouri River Jernbanen og dens Forbindelser med alle Dele af Amerika.

Praktisk Raadgiver
for Udvandrere til Amerika,

udarbeidet med særligt Hensyn til Regeringens Friland og dets Erholdelse i de vestlige Stater, af Chr. B. Nielsen, forhen Fredsdommer i Omaha, Nebraska. **Pris: 3 mk.**

Første Oplag af denne Bog har været rosende omtalt i „Dagbladet" af 30te Juli 1871 og i „Dagens Nyheder" af 16de Juli 1871 under dens daværende Navn: „Amerika eller Homesteadlovene og Frilandet i Vesten", som en særdeles nyttig og paalidelig Raadgiver for Udvandrere. Frembeles har den danske Konsul i Omaha, John Rath, i et Brev til Forfatteren givet den følgende Attest: „Min Attest i din Bog kan Du selv skrive som Du vil, gode Nielsen, da den kun indeholder Sandhed, og enhver Emigrant maa være Dig taknemlig for at erholde saadanne Oplysninger, som den indeholder."

Nærværende Oplag, der er betydelig forbedret, samt forsynet med en Del særdeles omhyggeligt udvalgte Sætninger saavel i det danske som i det engelske Sprog, hvortil er føiet den amerikanske Udtale, til Brug for Udvandrere, turde ligeledes fortjene ovenstaaende, meget sigende Anbefaling. Forfatteren har ikke alene med Omhu fremstillet Alt, hvad han har troet at kunne bidrage til **de forskjellige Klasser af hans udvandrende Landsmænds Fremtidsvel** i Amerika, samt lette dem den ofte besværlige Begyndelse i det fremmede Land, men han har ogsaa klart opfattet og med upartisk Sandhed skildret de Forhold i Amerika, som nærmest berøre Udvandrerne, og forsøgt at give disse det rigtige Begreb derom, og Faa vilde kunde gjennemlæse hans lille Bog uden at høste Nytte af hans Erfaringer.

Som yderligere Anbefaling af Bogen henligger hos Undertegnede Afskrift af forskjellige Breve til Forfatteren fra dannede Mænd, som paa en særdeles rosende og anerkjendende Maade udtale sig om dens Indhold og den Tillid, de have fattet dertil.

Sproganhanget er særligt udarbeidet til Brug for Udvandrere, idet det udelukkende omhandler de Forhold, hvori de ville komme, dels paa Reisen og dels efter deres Ankomst til Amerika.

Det indeholder aldeles intet Unyttigt eller Overflødigt, men hver Sætning vil være til Nytte for dem at lære.

Ingen som agter at reise til Amerika, bør undlade at gjøre sig bekjendt med den her omtalte Bog, hvis Indhold er:

1) Hvem bør reise til Amerika?
2) Hvorhen og hvorfor?
3) Arbeiderforholdene i Vesten.
4) Frilandet. Hvor det findes og hvorledes det erholdes.
5) Land, tilsalgs af Regjeringen og Skoleland.
6) Om at begynde Farmingen, Maaden og Tiden dertil, Udgifterne derved. Uberegnelige Uheld, der kunne indtræffe.
7) Nyttige Raad for Indvandrere til Amerika.
8) Homesteads-Preemptions- og Gjældslovene.
9) Rentefoden i Staterne Kansa, Nebraska, Iowa, Minesota og Dakota.
10) Anvisning til Opmaaling af Land, samt Forklaring over Mynt, Maal og Vægt.
11) Lidt om Reisen til Amerika.
12) Udvalg af nyttige Sætninger for Udvandrere.
13) Ordsamling.
14) Reise-Kort over Amerika.

„Til"

Amerika

med

Allan Brothers & Co.'s

3 Dampskibslinier

bestaaende af: 24 første Klasses Postdampskibe befordres Passagerer **hver Fredag** via England til de **billigste** Overfartspriser, nemlig:

66 Rd. 1 mk. 8 ß til New-York eller Quebec,
86 Rd. 4 mk. „ ß til Chicago,
109 Rd. 5 mk. 8 ß til Nebraska osv.

med fuldstændig Kost fra Kjøbenhavn til Amerika. Billetter sælges daglig paa Dampskibs Rhederiets eget Kontor ved

Grosserer W. Hornemann,

Firma: **Allan Brothers & Co., Nyhavn Nr. 13, Kjøbenhavn.**